

การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

บำเพ็ญ หนูกลับ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช
เขต 2

ชื่อผู้วิจัย บำเพ็ญ หนูกลับ

ปี พ.ศ. 2560 - 2562

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 2) ศึกษาผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล
การเรียนรู้ในชั้นเรียน และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 59 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ คู่มือการนิเทศแบบ PDER
เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย (สำหรับผู้นิเทศ) และ
ชุดการนิเทศ (สำหรับผู้รับการนิเทศ) คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน 2) เครื่องมือที่ใช้
ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ
แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความคิดเห็น การวิเคราะห์
ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
และการทดสอบค่าที

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ที่พัฒนาขึ้น
มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.34$, S.D.=0.13) มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เป็น 0.68 และค่าสัมประสิทธิ์
การกระจาย (C.V.) 5.70

2. ผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย พบว่า

2.1 ความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยก่อนและ
หลังการนิเทศ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ครูผู้ช่วยมีความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.85$, S.D.=0.11)

2.3 ครูผู้ช่วยมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.58$, S.D.=0.36)

3. ครูผู้ช่วยมีความคิดเห็นต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D.=0.50)

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนให้แนวคิด ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ต่องานวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างมาก ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอกราบ ขอบพระคุณ รศ.ดร.วีรยุทธ ชาติตะกานัญญ์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผศ.ดร.สุรชัย มีชาญ อาจารย์ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผศ.ดร.ณัชชา มหปฎุญยานนท์ อาจารย์สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ดร.กฤษมา ใจสบาย อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ดร.ธิติมา ถาวรรัตน์ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 นายไพบูลย์ พรหมดำ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นางจรีรัตน์ ปานพรหมมินทร์ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ (ข้าราชการบำนาญ) และ ดร.ขจรศักดิ์ เขียวน้อย ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังเต่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ซึ่งเป็น ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมิน คุณภาพของชุดการนิเทศ

ขอกราบขอบพระคุณ ศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้งานวิจัยฉบับ นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความเรียบร้อย

คุณค่าและคุณประโยชน์ทั้งหลายอันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่บิดา มารดา บุคคล ในครอบครัว บุคคลดังกล่าวข้างต้นและบุคคลอื่นที่ไม่สามารถเอ่ยนามได้ทั้งหมดที่มีส่วนร่วมในการส่งเสริม และช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้วิจัยทำวิจัยฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงด้วยความเรียบร้อย

บำเพ็ญ หนูกลับ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บัญชีตาราง	ช
บัญชีภาพประกอบ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
การนิเทศการศึกษา.....	11
ความหมายของการนิเทศการศึกษา.....	11
จุดมุ่งหมายของการนิเทศ.....	12
หลักการนิเทศ.....	13
กระบวนการนิเทศการศึกษา.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ.....	18
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	21
ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	21
ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	23
ปัจจัยสนับสนุนความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 2 (ต่อ)	หน้า
สมรรถนะ.....	36
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ.....	36
ความหมายของสมรรถนะ.....	37
ประเภทของสมรรถนะ.....	38
องค์ประกอบของสมรรถนะ.....	39
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน.....	40
ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	40
จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	41
ประเภทของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	41
ระดับของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	43
ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	44
วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน.....	46
แนวการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	51
หลักฐานการเรียนรู้/ภาระงาน/ชิ้นงานประเภทต่างๆ.....	55
เกณฑ์การประเมิน (Rubrics).....	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน.....	57
ครูผู้ช่วย.....	60
หน้าที่และความรับผิดชอบ.....	61
ลักษณะงานที่ปฏิบัติ.....	61
การปฏิบัติงานของครูผู้ช่วยในสถานศึกษา.....	62
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	64
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	65
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	66
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	67
แบบแผนการวิจัย.....	83
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 3 (ต่อ)	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	92
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	93
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	97
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	97
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย.....	98
ตอนที่ 2 ผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย.....	100
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ.....	106
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	109
สรุปผลการวิจัย.....	109
อภิปรายผลการวิจัย.....	111
ข้อเสนอแนะ	115
บรรณานุกรม.....	117
ภาคผนวก.....	125
ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	126
ข หนังสือราชการ.....	128
ค ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ.....	139
ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	146
จ ผลการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	163
ฉ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	186
ช การเผยแพร่ผลงาน.....	198
ซ ภาพประกอบการนิเทศ.....	207
ประวัติผู้วิจัย.....	211

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของกระบวนการนิเทศการศึกษา.....	17
2 การวิเคราะห์ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	29
3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มสาระที่ทำการสอน.....	66
4 องค์ประกอบของกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	68
5 ขอบข่ายเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน.....	76
6 แผนการดำเนินการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย.....	84
7 ทีมผู้นิเทศ จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้.....	85
8 ตารางการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนสำหรับ ครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2.....	88
9 ปฏิทินการนิเทศแบบ PDER.....	91
10 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลการประเมินคุณภาพของ ชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน.....	98
11 ค่าดัชนีประสิทธิผลและสัมประสิทธิ์การกระจายของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อ เสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย.....	100
12 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการนิเทศ.....	101
13 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูผู้ช่วยก่อนและหลังการนิเทศ.....	102
14 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้....	103
15 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการสังเกตการจัดการเรียนรู้.....	104
16 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนิเทศ.	106
17 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2	140

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ด้านการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมาย การเรียนรู้.....	141
19 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้.....	142
20 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ด้านการกำหนดภาระงานของนักเรียน.....	143
21 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ด้านการกำหนดวิธีการประเมิน เครื่องมือ การประเมิน และเกณฑ์การประเมิน.....	144
22 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ด้านการรายงานผลการประเมินและนำผล การประเมินไปใช้.....	145
23 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นของแบบประเมินคุณภาพของ ชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน.....	164
24 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบประเมินคุณภาพของ ชุดการนิเทศแบบ PDER.....	165
25 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ ของครูก่อนและหลังการนิเทศ.....	167
26 ค่าความยากง่าย(p) และค่าอำนาจจำแนก(r) ของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อน และหลังการนิเทศ.....	176
27 การวิเคราะห์สัดส่วนระหว่างคนที่ตอบถูก(p) และสัดส่วนคนที่ตอบผิด (q) และ ความแปรปรวนของข้อสอบ (pq) ของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนและ หลังการนิเทศ.....	177

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
28 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นของประเมินแผนการจัดการเรียนรู้.....	178
29 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบประเมินคุณภาพของ ชุดการนิเทศแบบ PDER.....	179
30 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นของการจัดการเรียนรู้.....	180
31 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบประเมินคุณภาพของ ชุดการนิเทศแบบ PDER.....	181
32 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นของแบบสอบถามความคิดเห็น ของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ.....	183
33 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังการใช้ชุดการนิเทศ จากการทดลองกลุ่มเดี่ยว 1:3.....	188
34 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังการใช้ชุดการนิเทศ จากการทดลองกลุ่มเล็ก 1:10.....	189
35 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังการใช้ชุดการนิเทศ จากการทดลองภาคสนาม 1:100.....	190

บัญชีภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
1 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg model)	36
2 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	64
3 ขั้นตอนการนิเทศแบบ PDER.....	69
4 แบบแผนการวิจัย.....	83
5 การนิเทศโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	
6 องค์ประกอบ.....	87

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย มีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง โดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นทักษะแห่งอนาคตใหม่ที่ครูควรมีทักษะและคุณลักษณะที่รองรับ เข้าถึง เพื่อสร้างนวัตกรรมบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ ในอันที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นเยาวชนในยุคใหม่ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรนั้น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลผู้เรียน คือ ครู เพราะครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่ทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ เสริมสร้างผู้เรียนให้เป็นบุคคลใฝ่เรียน ฝึกให้มีความสามารถในการคิดและการปฏิบัติงานที่สูงกว่าพื้นฐานธรรมดา เรียนรู้โลกใหม่ แต่ไม่ลืมธรรมชาติและท้องถิ่นของตนเอง แต่จากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหาการพัฒนาครูและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาครูเพื่อคุณภาพผู้เรียนของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2558) พบว่า ระบบการพัฒนาครูของประเทศไทย ไม่มีระบบการบริหารจัดการนิเทศติดตามผลที่จะช่วยในการพัฒนาครู ระบบการนิเทศช่วยเหลือหลังการอบรมครูยังมีความอ่อนแอ อีกทั้งรูปแบบการพัฒนาครูยังใช้รูปแบบเดิม ๆ ไม่มีนวัตกรรมใหม่ ระยะเวลาสั้นๆ ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา การพัฒนาส่วนใหญ่ใช้การบรรยายฝึกอบรมและพัฒนาในห้องประชุม ขาดการเชื่อมโยงกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน เน้นในหลักการทฤษฎีมากกว่าการได้ลงมือปฏิบัติ จึงทำให้ครูไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้จากการอบรมได้ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้มีข้อเสนอแนะในการพัฒนาครูว่า รูปแบบการพัฒนาครูควรใช้วิธีการที่หลากหลาย ไม่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนการสอนของครู และให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัฒนาระบบติดตามและช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษาหลังได้รับการฝึกอบรมไปแล้วให้ครูสามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนได้ โดยเฉพาะการพัฒนาครูที่เริ่มเข้าสู่วิชาชีพครู (ครูบรรจุใหม่) ต้องจัดหาครูพี่เลี้ยงที่มีคุณภาพเป็นครูเก่งและมีประสบการณ์สูง ครูพี่เลี้ยงและครูใหม่จะร่วมพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เข้มข้นร่วมกัน สอดคล้องกับระบบการพัฒนาครูใหม่ (Induction) ซึ่งประเทศที่มีผลคะแนนสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programmed for International Student Assessment : PISA) สูง

ส่วนใหญ่มีระบบการพัฒนาครูที่เริ่มเข้าสู่วิชาชีพครู (ครูใหม่) โดยมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ครูพี่เลี้ยงและครูใหม่อย่างชัดเจน ครูพี่เลี้ยงจะช่วยเหลือครูใหม่ในการปรับตัวให้เข้ากับกระบวนการเรียนการสอนจริงและการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ครูใหม่และครูพี่เลี้ยงจะสังเกตการสอนซึ่งกันและกัน มีการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของครูใหม่เพื่อให้คำแนะนำและปรับปรุง ครูใหม่จะเรียนรู้แบบอย่างที่ดี ครูใหม่และครูพี่เลี้ยงจะร่วมกันวางแผนการสอน

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 กำหนดให้ครูบรรจุใหม่ที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งครู เรียกว่า ครูผู้ช่วย ต้องมีการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มตำแหน่งครูผู้ช่วย เป็นเวลา 2 ปี ก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ถ้าในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม กรณีผู้มีอำนาจตามมาตรา 53 พิจารณาเห็นว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีความประพฤติไม่ดี ไม่มีความรู้ ไม่มีความเหมาะสม หรือมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด โดยไม่ควรให้รับราชการต่อไป ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มหรือไม่ก็ตาม แต่ถ้าพ้นกำหนดทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา 53 พิจารณา เห็นว่าควรให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป ก็สั่งให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหรือวิทยฐานะที่จะได้รับแต่งตั้งต่อไป และรายงานหัวหน้าส่วนราชการผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี และการกำหนดหลักสูตรการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มเป็นหลักสูตรบูรณาการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เจตคติและบุคลิกลักษณะ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2548)

ในการปฏิบัติวิชาชีพครูของครูผู้ช่วย พบปัญหาในการปฏิบัติงานเมื่อเข้าสู่วิชาชีพครูแล้ว คือ ครูผู้ช่วยมีประสบการณ์ทางด้านการสอนน้อย หรือบางครั้งไม่มีประสบการณ์การสอนเลย ครูผู้ช่วยเป็นครูรุ่นใหม่ที่มีความรู้ ความสามารถ แต่ยังขาดประสบการณ์ และบางครั้งครูผู้ช่วยที่เข้ามาบางคนไม่มีวุฒิทางการศึกษา ไม่มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ไม่รู้จักกลวิธีในการสอน ไม่มีประสบการณ์ในการถ่ายทอด ไม่ได้ผ่านการฝึกให้เป็นครูทั้งร่างกายและจิตใจ ทำให้เป็นครูยังไม่สมบูรณ์ (อัญชลี อุดรกิจ และ พงษ์ธร สิงห์พันธ์, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูผู้ช่วยที่ผ่านมา พบว่า ครูผู้ช่วยที่เริ่มเข้าสู่วิชาชีพยังมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานด้วยคุณภาพ ขาดระบบพี่เลี้ยงผู้ชี้แนะที่ดี การพัฒนาครูผู้ช่วยยังขาดการวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครู ทำให้กระบวนการพัฒนาไม่ตอบสนองต่อความต้องการของครู หลักสูตรการพัฒนาครูผู้ช่วยยังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงของห้องเรียน จึงควรมีการวางระบบการพัฒนาครูเพื่อพัฒนาศักยภาพครู

สู่ความเป็นเลิศในด้านการจัดการเรียนการสอน การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2558)

จากผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูผู้ช่วย ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ที่ทำการศึกษโดยใช้แบบสอบถาม ครูผู้ช่วยใน 3 สมรรถนะ คือ สมรรถนะด้านหลักสูตร สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ และสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ผลการศึกษา พบว่า ครูผู้ช่วยมีสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีสภาพปัญหาและความต้องการเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ การกำหนดวิธีการประเมิน เครื่องมือการประเมินและเกณฑ์การประเมิน ตามลำดับ ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ปีการศึกษา 2558 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 49.56, 39.07, 41.13, 33.75 ตามลำดับ ส่วนในปีการศึกษา 2559 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 47.41, 39.07, 40.64 และ 29.30 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด (เป้าหมายร้อยละ 50) (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2, 2560)

จากปัญหาดังกล่าว การนิเทศการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยยกระดับและแก้ปัญหาได้ ซึ่งการนิเทศศึกษานับว่ามีบทบาทมากในการที่จะช่วยให้ครูบรรจุใหม่ได้พัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะสูงเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และสร้างความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของครูให้ประสบความสำเร็จ คือ การกระตุ้นให้ครูมีความต้องการและกระตือรือร้นที่จะพัฒนาวิชาชีพของตนเองและเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมในการพัฒนาวิชาชีพ โดยวิธีการที่ผู้บริหารสถานศึกษาและเพื่อนร่วมงานต้องช่วยกันเสริมพลังอำนาจให้ครูมีพลังใจ พลังสมอง และพลังการปฏิบัติ เกิดความต้องการในการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือกันในด้านวิชาการ สร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันในการจัดการเรียนรู้ และมีวัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแบ่งปันประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (สุธิภรณ์ ขนอม, 2559)

นอกจากนี้งานวิจัยยังพบว่า การสนับสนุนการพัฒนาความสามารถของครูโดยเครือข่ายครูและความร่วมมือระหว่างเพื่อนร่วมงาน จะช่วยให้บทบาทความเป็นมืออาชีพของครูเพิ่มขึ้นและส่งผลให้ครูสามารถค้นพบความต้องการของนักเรียนได้ (DuFour, 2004) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) (วิจารณ์ พานิช, 2555)

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นแนวทางการพัฒนาครูให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ โดยประยุกต์มาจากแนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning)

ผ่านการพูดคุย (Dialogue) และการอภิปราย (Discussion) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันของบุคคลในองค์กร (Senge, 1990) การพัฒนาครูด้วยหลักการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยมีกลยุทธ์สำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครู ได้แก่ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกัน การกำหนดเป้าหมายร่วมกัน เพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจึงเป็นกลวิธีในการพัฒนาให้ครูเป็นผู้ลงมือกระทำด้วยตนเอง เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในการจัดการเรียนการสอน ไม่ใช่เป็นผู้รับคำสั่งจากผู้บริหารสถานศึกษาตลอดเวลา จึงอาจกล่าวได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือปลดปล่อยครูออกจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจสู่ความสัมพันธ์แนวราบเพื่อร่วมกันสร้างการเปลี่ยนแปลงให้แก่การศึกษา รวมทั้งสร้างการรวมตัวกันของครูให้เข้มแข็งเพื่อทำงานสร้างสรรค์ แลกเปลี่ยนแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งกันและกัน จนเกิดการสร้างองค์ความรู้หรือยกระดับความรู้จากการทำหน้าที่สอนของครูในภารกิจประจำวัน (Hord, 2004) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Fullan (2005) ที่พบว่า โรงเรียนที่พัฒนาโดยรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านคุณภาพวิชาชีพของครู สนับสนุนให้ครูเป็นผู้นำร่วม ทำงานร่วม และเรียนรู้ร่วมกันในการพัฒนา ซึ่งส่งผลให้การจัดการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่างๆ สูงขึ้นอย่างเด่นชัด

ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดของกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศเพื่อพัฒนาครูผู้ช่วยให้มีความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน และจากการสังเคราะห์กระบวนการนิเทศของนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่าน เช่น วัชรรา เล่าเรียนดี (2553), ดาพรรณ เอณิล (2555), กฤษขจร ศรีถาวร (2555), ชญากาญจน์ ศรีเนตร (2558), ไพลิน สุ่มงคล (2559), นัยนา ฉายวงศ์ (2560) และวิชณี ทศตะ (2561) พบว่า กระบวนการนิเทศที่มีประสิทธิภาพ ควรประกอบด้วย การวางแผนการนิเทศ การดำเนินการนิเทศ การประเมินผลการนิเทศ และการสรุปและรายงานผลการนิเทศ ผู้วิจัยจึงนำกระบวนการดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 โดยเรียกชื่อกระบวนการดังกล่าวว่า การนิเทศแบบ PDER ซึ่งมีกระบวนการนิเทศ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning) ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing) ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating) และขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting) ซึ่งการนิเทศแบบ PDER เป็นการประยุกต์ใช้แนวคิดของกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในกระบวนการนิเทศ เพื่อให้ครูผู้ช่วยสามารถพัฒนาบทเรียนในบริบทการทำงานจริงในห้องเรียนและสถานศึกษาของตน เป็นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการทำงานแบบร่วมมือรวมถึงการวางแผนการทำงานเป็นทีม ทำให้ครูผู้ช่วยเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทำให้ได้บทเรียนที่สามารถนำไปปรับใช้ได้ตามบริบทของตน นอกจากนี้ การนิเทศแบบ PDER ยังทำให้ครูผู้ช่วยสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตร เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ และผู้วิจัยนำระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยใช้เครือข่าย

กลุ่ม Line มาประยุกต์ใช้ในการนิเทศด้วย เพื่อให้การติดต่อสื่อสาร การให้คำปรึกษา การเสนอแนะ แหล่งการเรียนรู้ และการนิเทศติดตามผลการพัฒนางานของครูผู้ช่วยได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ทำให้ครูผู้ช่วยได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันโดยไม่ทิ้งห้องเรียน สอดคล้องกับแนวคิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้วยกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ทำให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยไม่ทิ้งห้องเรียน การนิเทศแบบ PDER จะช่วยพัฒนาทักษะการสะท้อนคิด และการประสานความร่วมมือ อันจะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2
2. เพื่อศึกษาผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ได้พัฒนา ความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งสามารถพัฒนา ตนเองสู่ความเป็นครูมืออาชีพ
2. สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด สามารถนำผลการวิจัยไปใช้วางแผนในการพัฒนาสมรรถนะครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ศึกษานิเทศก์และผู้เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการวิจัยไปใช้วางแผนในการพัฒนาการนิเทศใน เรื่องอื่น ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 198 คน เนื่องจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ที่ทำการทดสอบใน 4 กลุ่มสาระ การเรียนรู้หลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของ

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด (เป้าหมายร้อยละ 50)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 สมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ได้แก่
 - 2.1.1 ความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
 - 2.1.2 ความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
 - 2.1.3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้
 - 2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

เนื้อหาที่ศึกษา ประกอบด้วย 6 เรื่อง ได้แก่

- เรื่องที่ 1 ความรู้พื้นฐานการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
- เรื่องที่ 2 วิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
- เรื่องที่ 3 ภาระงานและเกณฑ์การประเมินภาระงาน
- เรื่องที่ 4 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
- เรื่องที่ 5 การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
- เรื่องที่ 6 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

ระยะเวลาที่ศึกษา

กุมภาพันธ์ 2560- มีนาคม 2562

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ ตีความ บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลในระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด แล้วนำผลที่ได้มาตีค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในตัวชี้วัดของมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตร ข้อมูลที่ได้ทำให้ทราบความก้าวหน้า จุดเด่น จุดด้อย จุดที่ต้องปรับปรุงให้แก่ผู้เรียน การตัดสินผลการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้หรือในรายวิชา และการวางแผนออกแบบการจัดการเรียนการสอนของครู

2. การนิเทศ หมายถึง กระบวนการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือครูให้ประสบผลสำเร็จ ในการพัฒนา การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยมีเป้าหมายปรับปรุง การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ เป็นกระบวนการ ที่ต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

3. การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ของครูผู้ช่วย หมายถึง กระบวนการนิเทศที่มีลำดับขั้นในการทำงานร่วมกันอย่างมีแบบแผนระหว่างผู้นิเทศ กับผู้รับการนิเทศ เพื่อให้ครูผู้ช่วยที่รับการนิเทศสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ สอดคล้องตามหลักสูตร โดยใช้กระบวนการนิเทศ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning) เป็นการวางแผนการดำเนินการนิเทศเพื่อ ความพร้อมก่อนการนิเทศ

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing) เป็นการลงมือปฏิบัติการณ์นิเทศ โดยประยุกต์ใช้ แนวคิดของกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ร่วมกับเครือข่ายกลุ่ม Line

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating) เป็นการประเมินผลก่อนดำเนินการนิเทศ ระหว่างดำเนินการนิเทศ และหลังดำเนินการนิเทศ

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting) เป็นการสรุปและรายงานผล การนิเทศเพื่อเผยแพร่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

4. คู่มือการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใน ชั้นเรียนของครูผู้ช่วย (สำหรับผู้นิเทศ) หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นสำหรับผู้นิเทศ เพื่อใช้เป็น สื่อประกอบการนิเทศให้ผู้นิเทศมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนิเทศโดยใช้กระบวนการนิเทศแบบ PDER ได้ ซึ่งคู่มือการนิเทศประกอบด้วย 4 บท คือ บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 วิธีดำเนินการนิเทศ บทที่ 3 การประเมินผล การนิเทศ และบทที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ

5. ชุดการนิเทศ (สำหรับผู้รับการนิเทศ) คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น เพื่อใช้เป็นสื่อประกอบการนิเทศครูผู้ช่วยให้มีความรู้ ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยชุดการนิเทศมีการนำเสนอเนื้อหาและ กิจกรรมที่สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ประกอบด้วย 7 เล่ม คือ เล่มที่ 1 ความรู้พื้นฐานการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน เล่มที่ 2 วิธีการและเครื่องมือการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน เล่มที่ 3 ภาระงานและเกณฑ์การประเมินภาระงาน เล่มที่ 4 การวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เล่มที่ 5 การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน เล่มที่ 6 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และเล่มที่ 7 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ ในแต่ละเล่มมีรายละเอียด ประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจง กระบวนการเรียนรู้จากคู่มือ วิธีการใช้คู่มือ การนำเสนอแนวคิด วัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหาสาระ แบบทดสอบก่อนเรียน กิจกรรมให้ผู้เข้าอบรมฝึกปฏิบัติ และแบบทดสอบหลังเรียน

6. กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) หมายถึง การรวมกลุ่มของครูผู้ช่วยในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน เพื่อร่วมพูดคุย สื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ภายใต้การทำงานที่มีเป้าหมายร่วมกัน โดยใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6 องค์ประกอบ คือ 1) การสร้างความตระหนักร่วมกัน 2) การวางแผนการทำงานร่วมกัน 3) การร่วมมือร่วมพลังเรียนรู้ 4) เน้นการลงมือปฏิบัติ 5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์ และ 6) การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

7. ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.) ของชุดการนิเทศ หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการศึกษาความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยการเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการฝึกอบรมกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการฝึกอบรม และคะแนนที่สามารถจะทำได้ที่สูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการฝึกอบรมซึ่งคำนวณตามวิธีของ Hovland และคณะ

8. สัมประสิทธิ์การกระจาย หมายถึง ค่าที่ใช้ในการเปรียบเทียบอัตราส่วนของการกระจาย (S.D.) ของคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ว่ามีการกระจายของคะแนนเป็นร้อยละเท่าไรของคะแนนเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน คือ

C.V. น้อยกว่า	10 %	หมายถึง	ระดับดีมาก
C.V.	10 % - 15%	หมายถึง	ระดับดี
C.V. มากกว่า	15 %	หมายถึง	ระดับปรับปรุง

9. สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจและความสามารถของครูผู้ช่วยในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยพิจารณาจากการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตร และการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในชั้นเรียน

9.1 ความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน วิธีการและเครื่องมือวัดผลในชั้นเรียน การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด การกำหนดภาระงานและเกณฑ์การประเมิน การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้ช่วย ซึ่งพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ใช้ในการประเมินครูผู้ช่วยก่อนและหลังการนิเทศ

9.2 ความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติที่ครูผู้ช่วยสามารถวางแผนและออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ครอบคลุม 7 ประเด็น คือ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ การกำหนดภาระงาน / ชิ้นงาน การกำหนดการประเมิน

กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้ ซึ่งพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

9.3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยใน 4 ชั้น คือ 1) ชั้นการนำเข้าสู่บทเรียน 2) ชั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ชั้นการสรุปบทเรียน และ 4) ชั้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากแบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

10. ความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER หมายถึง ความรู้สึกรับรู้ของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ที่ประยุกต์ใช้แนวคิดของกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผ่านระบบเครือข่ายกลุ่ม Line ซึ่งพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER

11. ครูผู้ช่วย หมายถึง ข้าราชการครูที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการใหม่ไม่เกิน 2 ปี และอยู่ระหว่างเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม และทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การนิเทศการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการนิเทศการศึกษา
 - 1.2 จุดมุ่งหมายของการนิเทศ
 - 1.3 หลักการนิเทศ
 - 1.4 กระบวนการนิเทศการศึกษา
 - 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา
2. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 2.1 ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 2.2 ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 2.3 ปัจจัยสนับสนุนความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
3. สมรรถนะครู
 - 3.1 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ
 - 3.2 ความหมายของสมรรถนะ
 - 3.3 ประเภทของสมรรถนะ
 - 3.4 องค์ประกอบของสมรรถนะ
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
 - 4.1 ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 4.2 จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 4.3 ประเภทของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 4.4 ระดับของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 4.5 ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 4.6 วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
 - 4.7 แนวการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 4.8 หลักฐานการเรียนรู้/ภาระงาน/ชิ้นงานประเภทต่าง ๆ
 - 4.9 เกณฑ์การประเมิน (Rubrics)

4.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

5. ครูผู้ช่วย

5.1 หน้าที่และความรับผิดชอบ

5.2 ลักษณะงานที่ปฏิบัติ

5.3 การปฏิบัติงานของครูผู้ช่วยในสถานศึกษา

การนิเทศการศึกษา

ความหมายของการนิเทศการศึกษา

คำว่า การนิเทศ (Supervision) แปลว่า การให้ความช่วยเหลือแนะนำ หรือปรับปรุง ดังนั้น การนิเทศ การศึกษาก็น่าจะหมายถึง การให้ความช่วยเหลือแนะนำ หรือปรับปรุงเกี่ยวกับการศึกษาโดยเฉพาะใน โรงเรียนได้มีผู้ให้ความหมายคำว่า การนิเทศการศึกษา ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

Harris (1985) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึง การที่บุคคลากรในโรงเรียน กระทำต่อบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะปรับปรุงการดำเนินการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และส่งผลต่อการพัฒนานักเรียน

Glickman (2010) ให้ความหมายของการนิเทศไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง หน้าที่ของ ทางโรงเรียนที่จะต้องปรับปรุงการสอน รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือโดยตรงกับครู (Direct assistance to teachers) การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum development) การให้บริการเสริมวิชาการ (In service training) การพัฒนากลุ่ม (Group development) และการสนับสนุนให้ครูทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

สมเดช สีแสง (2551) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า เป็นกระบวนการให้คำแนะนำ และการชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครูและนักเรียน เพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์

วัชรรา เล่าเรียนดี (2553) ให้ความหมายของการนิเทศว่า เป็นกระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันด้วย การช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมกันและกันระหว่างผู้ให้การนิเทศ หรือผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ หรือ ระหว่างเพื่อนครู เพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของ ครูเพื่อให้ได้มาซึ่งประสิทธิผลในการเรียนของนักเรียน

ฉันทนา จันทร์บรรจง (2554) ให้ความหมายว่าของการนิเทศว่า เป็นกระบวนการปรับปรุงและ พัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ

สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ครูให้ประสบผลสำเร็จ ในการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ การเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยมีเป้าหมาย ปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ เป็น กระบวนการที่ต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

จุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา

จุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา เป็นทิศทางสำคัญของการดำเนินการนิเทศการศึกษาซึ่งนักการศึกษาหลายท่าน กล่าวไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) กล่าวว่า ความมุ่งหมายของการนิเทศการสอนเป็นการมุ่งปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน ซึ่งมีดังนี้

1. เพื่อพัฒนาวิชาชีพครู

1.1 การนิเทศการสอนให้ข้อมูลแก่ครูในด้านการสอน เพื่อครูจะได้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนของตน

1.2 การนิเทศการสอน ช่วยให้ครูได้พัฒนาความรู้ความสามารถในด้านการสอน

1.3 การนิเทศการสอนช่วยส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพการสอนของครู

2. เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียน

2.1 เพื่อปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนในโรงเรียนเพื่อคุณภาพของนักเรียน

2.2 เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพงานวิชาการในโรงเรียน

3. เพื่อสร้างขวัญ และกำลังใจแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอน

4. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องในการทำงานร่วมกัน

วิชา เล่าเรียนดี (2553) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการนิเทศ คือ การปรับกระบวนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพครูที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยอาศัยกระบวนการนิเทศช่วยเหลือแนะนำ ให้ความรู้และการฝึกปฏิบัติด้านการพัฒนาหลักสูตร เทคนิควิธีการเรียนการสอนใหม่ๆ การใช้และการสร้างสื่อนวัตกรรมด้านการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูสามารถปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน หรืองานในวิชาชีพของตนเองอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุดตามเป้าหมาย

Glickman (2010) ได้กล่าวถึง ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาว่า เพื่อการปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียน (Improve student learning) โดยผ่านการให้การนิเทศครูและบุคลากรทางการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ คือ 1) การให้การช่วยเหลือครูโดยตรง (Direct assistance) 2) การพัฒนากลุ่ม (Group development) 3) การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum development) 4) การพัฒนาวิชาชีพ (Professional development) 5) การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) 6) การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ การส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงที่คำนึงถึงความแตกต่างในด้านต่างๆ (Building community, Facilitating change and Addressing diversity)

สรุปจุดมุ่งหมายของการนิเทศได้ว่า เป็นการปรับปรุงกระบวนการสอนและกระบวนการเรียนรู้โดยอาศัยการนิเทศช่วยเหลือ สนับสนุนให้ความรู้และการฝึกปฏิบัติด้านการพัฒนาหลักสูตร เทคนิควิธีการเรียนการสอนใหม่ๆ การใช้และการสร้างสื่อนวัตกรรมด้านการสอน ให้ครูสามารถพัฒนางานในวิชาชีพของตนเองได้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลถึงผู้เรียนและคุณภาพการศึกษา

หลักการนิเทศการศึกษา

อดุลย์ วงศ์ก้อม (2552) ได้สรุปหลักการนิเทศ ดังนี้

1. หลักการประชาธิปไตย เป็นการนำเอาปรัชญาและแนวคิดเรื่องประชาธิปไตยมาใช้ในการปฏิบัติงานนิเทศ โดยเฉพาะการนิเทศแบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นกระบวนการนิเทศที่ต้องการให้เกิดความช่วยเหลือกัน ยอมรับกันทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม ร่วมรับผิดชอบด้วยกันในการทำงานจะร่วมกันวางแผน มีใช่เป็นการสั่งการจากผู้มีอำนาจฝ่ายเดียว กระบวนการนิเทศการศึกษามีได้คำนึงถึงบรรยากาศในการทำงานร่วมกันเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการยอมรับบทบาทของกันและกันที่เปลี่ยนในฐานะผู้นำและผู้ตาม โดยถือหลักการ ดังนี้ ต้องไว้วางใจซึ่งกันและกัน เคารพซึ่งกันและกัน ร่วมมือช่วยเหลือกันและกัน ต้องยึดวิธีการแห่งปัญญา ในการตกลง ตัดสินหรือไต่ตรองในเรื่องทั้งปวง

2. หลักวิทยาศาสตร์ หลักการนิเทศเชิงวิทยาศาสตร์ที่ได้นำมาใช้ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้นิเทศเปลี่ยนไปคือแทนที่ผู้นิเทศจะแนะนำครูเรื่องวิธีการสอนโดยทั่วไป ผู้นิเทศต้องค้นหาวิธีที่เหมาะสมเพื่อให้ครูนำไปปฏิบัติหรือค้นหาวิธีที่เหมาะสมด้วยตนเองโดยมีผู้นิเทศเป็นผู้ช่วยเหลือ ปัจจุบันแนวคิดดังกล่าวได้เปลี่ยนไป การนิเทศเชิงวิทยาศาสตร์ได้กลายเป็นการเน้นหนักเรื่องวิจัยและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนได้ดีขึ้น เพราะหลักวิทยาศาสตร์ในการนิเทศคือ กระบวนการค้นหาความจริงในการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการนิเทศและปรับปรุงการสอน

3. หลักการสร้างสรรค์ เป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้คนและงานได้ มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย การนิเทศเชิงสร้างสรรค์ได้ก่อให้เกิดแนวคิดในการนิเทศหลายประการ คือ 1) การนิเทศเป็นทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ หรือกระบวนการกลุ่ม 2) การนิเทศเป็นการแนะแนว 3) การนิเทศเป็นการจัดและปรับปรุงหลักสูตร 4) การนิเทศโดยทีมการสอน เป็นการสร้างความเป็นผู้นำในการนิเทศให้กับครูแม่แบบเพื่อพัฒนางานนิเทศของตนต่อไป

4. หลักภาวะผู้นำ งานด้านการนิเทศการศึกษาก่อให้เกิดแนวคิด การนิเทศแบบภาวะผู้นำร่วมกัน ซึ่งเป็นการนิเทศที่เน้นให้เกิดภาวะผู้นำขึ้นในกลุ่มและใช้ภาวะผู้นำที่เกิดขึ้นในแต่ละคนผลักดันให้งานบรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้ โดยใช้ภาวะผู้นำที่ทุกคนมีอยู่และได้พัฒนานั้นมาร่วมกันทำงานและความคิดนั้นเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป นับเป็นแนวโน้มประการหนึ่งของการนิเทศการศึกษาในปัจจุบัน

5. หลักการติดต่อสื่อสาร ความสำคัญของการติดต่อสื่อสารเป็นกระบวนการหนึ่งของการนิเทศ การศึกษาที่ศึกษานิเทศก์จะต้องให้ความสำคัญและจะต้องสร้างให้เกิดขึ้น ไม่ใช่ในฐานะผู้ส่งสารและผู้รับข่าวสารเท่านั้นแต่ในฐานะของผู้อำนวยความสะดวก นักพัฒนา ผู้ดูแลและผู้มีส่วนร่วมในระบบติดต่อ สื่อสาร

สุทธนู ศรีไสย์ (2555) มีข้อเสนอเกี่ยวกับหลักการนิเทศการศึกษาว่า เป็นหลักปฏิบัติในการพัฒนาครู นั่นคือปรับปรุงการสอนในชั้นเรียนและในโรงเรียน โดยให้ความช่วยเหลือครูผู้สอนพัฒนาความสามารถ มีแนวความคิดและยึดมั่นอยู่กับการปฏิบัติงานในอาชีพครูตลอดได้ มี 2 ประการ ดังนี้

1. การนิเทศที่มีประสิทธิภาพควรจะต้องตอบสนองต่อการพัฒนาครู ให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ครูแต่ละคนไม่จำเป็นต้องมีแรงจูงใจหรือมีแนวคิดเหมือนกัน ทุกคน นอกจากนี้การนิเทศไม่ควรช่วยเหลือกลุ่มครูให้มีลักษณะเดียวกันทุกกลุ่ม

2. การนิเทศที่มีประสิทธิภาพจะต้องตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง วิถีชีวิตในวัยผู้ใหญ่ของครู การกระตุ้นให้ครูมีความกระตือรือร้นและรับผิดชอบเพิ่มขึ้น ควรกระทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจากวัยเริ่มเป็นผู้ใหญ่จนถึงวัยกลางคน สำหรับวัยผู้ใหญ่ตอนปลายครูควรจะได้รับ การลดความรับผิดชอบลงมาเพื่อให้ครูมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพ

สรุปได้ว่า หลักการนิเทศการศึกษา เป็นการพัฒนาครูที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน การนิเทศควรเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ และตั้งอยู่บนหลักการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ มีจุดหมายที่ชัดเจน มีการวางแผนงานอย่างเป็นระเบียบ เป็นประชาธิปไตย รับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นให้โอกาสทุกคนได้ แสดงความสามารถอย่างสร้างสรรค์ ทั้งด้านความคิดและ การกระทำ ซึ่งการปฏิบัตินิเทศต้องยึดหลักการ มนุษยสัมพันธ์ รวมทั้งให้ขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานด้วย

กระบวนการนิเทศการศึกษา

กระบวนการนิเทศการศึกษา เป็นส่วนสำคัญยิ่งส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การนิเทศการศึกษาบรรลุตาม จุดหมายที่กำหนดไว้ เพราะกระบวนการนิเทศการศึกษาเป็นขั้นตอนของการปฏิบัติงานอันประกอบไปด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผนและการประเมินผล ดังนั้นหากผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการจัดการนิเทศ การศึกษาได้ปฏิบัติตามนิเทศตามกระบวนการ จะสามารถทำให้การนิเทศการศึกษามีประสิทธิภาพ และ เกิดประสิทธิผล ซึ่งมีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้นำเสนอกระบวนการนิเทศการศึกษา ดังนี้

สจด์ อุทรานันท์ (2530) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการศึกษาที่เรียกว่า PIDRE ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. วางแผนการนิเทศ (Planning-P) เป็นการประชุมปรึกษาหารือ เพื่อให้ได้มาซึ่งสภาพปัญหา ความต้องการที่จะนิเทศ วางแผนการปฏิบัติงานการนิเทศ
2. ให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน (Information-I) เป็นการให้ความรู้ ความเข้าใจถึงสิ่งที่ จะดำเนินการ ขั้นตอนในการดำเนินการมีความจำเป็นสำหรับการนิเทศอย่างไร ผลจะเป็นอย่างไรเพื่อให้ ความรู้ในการปฏิบัติที่ถูกต้อง
3. การปฏิบัติงาน (Doing-D) เป็นการปฏิบัติงานใน 3 ลักษณะ คือ 1) การปฏิบัติงานของผู้รับ การนิเทศ เป็นขั้นที่ผู้รับการนิเทศลงมือในการปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถที่ได้รับมาจากการให้ ความรู้ในสิ่งที่ทำ 2) การปฏิบัติงานของผู้นิเทศ ขั้นนี้ผู้นิเทศจะทำการนิเทศและควบคุมคุณภาพให้งาน สำเร็จออกมาตามกำหนดเวลาและมีคุณภาพสูง และ 3) การปฏิบัติงานของผู้สนับสนุนการนิเทศในเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานบรรลุผล
4. การสร้างขวัญและกำลังใจ (Reinforcing-R) เป็นการเสริมกำลังใจของผู้บริหารเพื่อให้ผู้รับ การนิเทศมีความมั่นใจและเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

5. การประเมินผลผลิตและกระบวนการดำเนินงาน (Evaluating-E) ผู้นิเทศจะประเมินผล การดำเนินงานเพื่อรวบรวมผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค และปรับปรุงผลงาน

วัชรมา เล่าเรียนดี (2553) สรุปกระบวนการนิเทศการศึกษามี 7 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผน ร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ 2) เลือกประเด็นหรือเรื่องที่น่าสนใจจะปรับปรุงและพัฒนา 3) นำเสนอโครงการพัฒนาและขั้นตอนการปฏิบัติ 4) ให้ความรู้หรือแสวงหาความรู้จากเอกสารต่าง ๆ และจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิคการสังเกตการสอนในชั้นเรียนและความรู้เกี่ยวกับวิธี สอนและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่สนใจ 5) จัดทำแผนการนิเทศ กำหนดวัน เวลาที่จะสังเกตการสอน ประชุม ปรึกษาหารือ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ 6) ดำเนินการตามแผนโดยครูและผู้นิเทศ และ 7) สรุปและประเมินผลการปรับปรุงและพัฒนา รายงานผลสำเร็จ

ดาวรรณ เอมนิล (2555) ได้สรุปกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนมี 5 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษา สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการพัฒนา 2) การวางแผนและกำหนดทางเลือกในการนิเทศภายใน 3) การสร้างเครื่องมือและพัฒนาวิธีการ 4) การปฏิบัติการนิเทศภายใน 5) การประเมินผลและการรายงาน ผลนิเทศ

กฤษขจร ศรีถาวร (2555) ได้สรุปกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียน มี 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการวางแผนการนิเทศ 2) ขั้นปฏิบัติการนิเทศ 3) ขั้นติดตามผลการนิเทศ 4) ขั้นประเมินผล/สรุปผลการนิเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ สพฐ. (2555) ได้กำหนดกระบวนการนิเทศ การศึกษาออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ เป็นขั้นตอนที่ต้องดำเนินการในขั้นตอนแรก ของการนิเทศ เพื่อให้ผู้นิเทศได้ทราบสภาพปัญหาหรือความต้องการว่าเป็นอย่างไร ซึ่งจะเป็นข้อมูลใน การวางแผนและกำหนดทางเลือกต่อไป

2. การวางแผนและกำหนดทางเลือก โดยนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ประกอบกับทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อจัดลำดับความสำคัญและวางแผนว่าจะกำหนดทางเลือกในการนิเทศอย่างไร เพื่อให้ได้ทางเลือกที่ดี ที่สุดที่คิดว่าจะสนองวัตถุประสงค์ได้ผลสูงสุดและเหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่

3. การสร้างสื่อ เครื่องมือและพัฒนาวิธีการ เป็นการผลิตสื่อที่ใช้ในการปฏิบัติงานการนิเทศเพื่อ แก้ปัญหาและการปฏิบัติงานของผู้รับการนิเทศ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของ ผู้รับการนิเทศเพื่อให้ทราบที่มาของปัญหาความต้องการ และการวางแผนแก้ปัญหาได้ถูกต้อง

4. การปฏิบัติการนิเทศ เป็นการนำสื่อหรือเครื่องมือที่เตรียมไว้แล้วมาดำเนินการไปในคราว เดียวกันกับการออกไปปฏิบัติการควบคุม กำกับดูแล

5. การประเมินผลและรายงานผลการนิเทศ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการนิเทศ การประเมิน ผลกระทำได้หลายวิธีและนำผลจากการประเมินมาสรุปและรายงานผล นอกจากนี้ยังใช้ผลการประเมิน เป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อใช้ประกอบการศึกษาสภาพปัญหาและการวางแผนการปฏิบัติการดำเนินการ ต่อไปอีกด้วย

ศูนย์พัฒนาการนิเทศและเร่งรัดคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ ศนฐ. (2556) ได้เสนอ กระบวนการนิเทศการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผนนิเทศ 2) การดำเนินการนิเทศ 3) การสรุปผลการนิเทศ และ 4) การรายงานผลการนิเทศ

ชญาภาญจ ศรีเนตร (2558) สรุปรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 มีกระบวนการ 5 ขั้นตอน คือ 1) การสำรวจความต้องการและความจำเป็น 2) การวางแผนการนิเทศ 3) การดำเนินการนิเทศ 4) การประเมินผลและรายงานผลการนิเทศ และ 5) การขยายผล ยกย่องและเชิดชูเกียรติ

ไพลิน สุ่มงคล (2559) สรุปกระบวนการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 มี 6 ขั้นตอน คือ 1) วางแผนการนิเทศ (Planning) 2) การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน (Informing) 3) การลงมือปฏิบัติงาน (Doing) 4) สร้างเสริมกำลังใจ (Reinforcing) 5) ประเมินผลการนิเทศ (Evaluating) และ 6) การพัฒนาให้ต่อเนื่อง (Continuous)

นัยนา ฉายวงศ์ (2560) สรุปกระบวนการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 2) การวางแผนการนิเทศ 3) การปฏิบัติการนิเทศ และ 4) การประเมินและรายงานผลการนิเทศ

วิชนีย์ ทศตะ (2561) สรุปกระบวนการนิเทศภายในสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียกว่า กระบวนการนิเทศแบบ NPSFE ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพและความต้องการในการนิเทศ โดยผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ร่วมกัน ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการในการนิเทศ วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาและกำหนด ทางเลือกในการแก้ปัญหา และจัดลำดับปัญหาที่ต้องได้รับการนิเทศ 2) การวางแผนการนิเทศ ผู้นิเทศและผู้ รับการนิเทศร่วมกันกำหนดเป้าหมายที่ต้องการนิเทศ กำหนดแนวทางและวิธีการในการนิเทศ กำหนดวัน เวลาและระยะเวลาในการนิเทศภายใน 3) การปฏิบัติการนิเทศ ผู้นิเทศดำเนินการนิเทศตามลำดับขั้นตอน และกิจกรรมที่กำหนดในแผนการนิเทศ ดำเนินการนิเทศตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่กำหนดในด้านที่ ต้องการนิเทศ 4) การประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศประชุมร่วมกันหลังปฏิบัติการ นิเทศ วิพากษ์ผลการปฏิบัติการนิเทศและวิเคราะห์ผลการนิเทศร่วมกัน นิเทศทบทวนและสรุปประเด็น จากผลการนิเทศร่วมกัน และ 5) การประเมินผล การสรุปและจัดทำรายงานผลการนิเทศ

จากกระบวนการนิเทศการศึกษาตามแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ แยกแยะรายละเอียดเพื่อหาความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกัน แสดงรายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของกระบวนการนิเทศการศึกษา

กระบวนการนิเทศ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ความถี่ร้อยละ	หมายเหตุ
ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ			✓		✓		✓			✓	40	1 = สัจด์ อุทรานันท์ (2530)
การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ	✓	✓						✓	✓		40	2 = วัชรา เล่าเรียนดี (2553)
การวางแผน/การจัดทำแผนการนิเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100	3 = ดาวรรณ เอมินิล (2555)
เลือกประเด็นหรือเรื่องที่น่าสนใจจะปรับปรุงและพัฒนา		✓									10	4 = กฤษขจร ศรีถาวร (2555) 5 = สพฐ. (2555)
นำเสนอโครงการพัฒนาและขั้นตอนการปฏิบัติ		✓									10	6 = ศนฐ. (2556) 7 = ชญาภาญจร์ ศรีเนตร (2558)
สร้างสื่อ/เครื่องมือนิเทศ			✓		✓						20	
การปฏิบัติการนิเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100	8 = ไพลิน สุ่มังคละ (2559)
การสร้างเสริมกำลังใจในการนิเทศ	✓							✓			20	9 = นัยนา ฉายวงค์ (2560)
การติดตามผล/ให้ข้อมูลย้อนกลับ				✓						✓	20	10 = วิชนีัย ทศตะ (2561)
การประเมินผลการนิเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100	
การรายงานผลการนิเทศ		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	80	
ขยายผลยกย่องเชิดชูเกียรติ							✓				10	
พัฒนาอย่างต่อเนื่อง								✓			10	

จากตาราง 1 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของกระบวนการนิเทศการศึกษาของนักวิชาการและนักวิจัย จำนวน 10 ท่าน ผู้วิจัยได้รวมกระบวนการนิเทศที่มีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นกระบวนการเดียวกันได้ จำนวน 13 กระบวนการ จากนั้นผู้วิจัยทำการสังเคราะห์กระบวนการนิเทศโดยใช้เกณฑ์ความถี่

ร้อยละ 50 ขึ้นไปในการเลือกกระบวนการนิเทศที่นำมาศึกษา และผู้วิจัยตั้งชื่อกระบวนการนิเทศนี้ว่า “การนิเทศแบบ PDER” ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผนการนิเทศ ได้รวมกระบวนการที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึง ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นขั้นเดียวกัน ได้แก่ การวางแผนและกำหนดทางเลือก การวางแผนการนิเทศ กำหนดแผน การวางแผน ขั้นตอนการวางแผน และวางแผนนิเทศ แต่เนื่องจากในขั้นการวางแผนจะต้องมีการใช้ข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ และมีการสร้างสื่อและเครื่องมือการนิเทศเพื่อใช้ในการนิเทศด้วย ดังนั้นจึงรวมขั้นตอนการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ และการสร้างสื่อและเครื่องมือการนิเทศเข้าในขั้นวางแผน โดยใช้ชื่อว่า “การวางแผนการนิเทศ (P-Planning)”

ขั้นที่ 2 การดำเนินการนิเทศ ได้รวมกระบวนการที่นักวิชาการและนักวิจัย ได้กล่าวถึง ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นขั้นเดียวกัน ได้แก่ ขั้นการดำเนินการนิเทศ ขั้นตอนการดำเนินการนิเทศ การดำเนินงานตามแผน ดำเนินการนิเทศ การลงมือปฏิบัติงาน การปฏิบัติการนิเทศ โดยใช้ชื่อว่า “การดำเนินการนิเทศ (D-Doing)”

ขั้นที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ ได้รวมกระบวนการที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึง ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นขั้นเดียวกัน ได้แก่ การควบคุม และการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน การประเมินผลการนิเทศ การประเมินติดตามผล ขั้นการวัดและประเมินผลการนิเทศ การประเมินผล ประเมินและติดตามผล การประเมินผลผลิตและกระบวนการดำเนินงาน โดยใช้ชื่อว่า “การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating)”

ขั้นที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ ได้รวมกระบวนการที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึง ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นขั้นเดียวกัน ได้แก่ การรายงานผล การรายงานผลสำเร็จ การรายงานผลการนิเทศ การรายงานผลนิเทศ สรุปผลการนิเทศ การสรุปและจัดทำรายงานผลการนิเทศ โดยใช้ชื่อว่า “การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting)”

สรุปได้ว่า กระบวนการนิเทศแบบ PDER หมายถึง ลำดับขั้นในการทำงานร่วมกันอย่างมีแบบแผนระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวางแผนการนิเทศ (P-Planning) 2) การดำเนินการนิเทศ (D-Doing) และ 3) การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating) และ 4) การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting) โดยกระบวนการนิเทศทั้ง 4 ขั้นตอน มีการดำเนินงานที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ

ศิริประภา พุทธิกุล (2557) ได้วิจัยและพัฒนาระบบการนิเทศตามแนวการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ สาขาวิชาการศึกษา ปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า

1. กระบวนการนิเทศตามแนวการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน มีโครงสร้างประกอบด้วย 1) แนวคิดพื้นฐานของกระบวนการ ได้แก่ การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือ

การสะท้อนความคิด และทฤษฎีวิวัฒนาการเชิงสังคม 2) หลักการพื้นฐานของกระบวนการฯ ได้แก่ นิสิตมีบทบาทหลักในการชี้แนะ ตนเอง สะท้อนความคิด สร้างองค์ความรู้ในฐานะผู้ปฏิบัติ ภายใต้วงจรเกลียวเวียนแห่งการทำงานกลุ่มแบบร่วมมือกัน อย่างลุ่มลึกและต่อเนื่อง โดยอาจารย์นิเทศก์เป็นกัลยาณมิตรสนับสนุนกระตุ้นให้คำปรึกษา 3) วัตถุประสงค์ คือ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ 4) เนื้อหาประกอบด้วย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาล และกระบวนการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน 5) ขั้นตอนของกระบวนการแบ่งได้ 6 ระยะ ได้แก่ กำหนดบทเรียน วิจัยบทเรียน อภิปรายบทเรียน วิจัยบทเรียน รอบที่สอง อภิปรายบทเรียนรอบที่สอง และรวบรวมการเรียนรู้ 6) ลักษณะของกลุ่มพัฒนาบทเรียน เป็นการทำงานแบบร่วมมือที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนของกระบวนการอย่างเคารพความเท่าเทียมกัน 7) การประเมินผล ได้แก่ การประเมินตามมาตรฐานสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิต

2. ผลการดำเนินงานกระบวนการนิเทศฯ พบว่า เมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังเข้าร่วมกระบวนการ นิสิตร้อยละ 100 พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น ตั้งแต่ 1 - 4 ระดับ ทุกหน่วยสมรรถนะ หลังเข้าร่วมกระบวนการ นิสิตมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับ 3 ขึ้นไป ร้อยละ 100 ใน 17 หน่วยสมรรถนะ และร้อยละ 94.12 ในอีก 1 หน่วยสมรรถนะตามลำดับ และนิสิตร้อยละ 100 มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกระบวนการระดับมากขึ้นไปทุกตัวบ่งชี้

นพพรพรรณ ญาณโกมุท (2558) ได้วิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศภายในที่พัฒนาขึ้น มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ ของรูปแบบ กระบวนการนิเทศภายใน และการประเมินผลรูปแบบ ผลการประเมินคุณภาพ ของรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติจริง ผลการใช้รูปแบบ พบว่า หลังการใช้รูปแบบการนิเทศภายในครูมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้และสมรรถนะในการนิเทศภายในสูงขึ้น โดยแยกเป็นรายด้าน ดังนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และการนิเทศภายในหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการนิเทศภายในหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

พงษ์ศักดิ์ ทองไชย (2558) ได้วิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการนิเทศภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการนิเทศภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. รูปแบบการนิเทศภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ประกอบด้วย 1) กระบวนการนิเทศภายใน มีการดำเนินการ 4 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้ ขั้นที่ 1 การวางแผนการนิเทศ ขั้นที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศและการสร้างเสริมกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติการนิเทศ ขั้นที่ 3 การดำเนินการนิเทศ ขั้นที่ 4 การประเมินผลการนิเทศ 2) ปัจจัยเชิงบวก

สนับสนุนการนิเทศภายใน ประกอบด้วย พฤติกรรมของผู้บริหาร ผู้นิเทศและผู้รับนิเทศ ความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้นิเทศ สื่อและเครื่องมือในการนิเทศ ซึ่งผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในของ สถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ ความเป็นประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ไพลิน สุ่มังคละ (2559) ได้วิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนการสอน สำหรับครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับครู พบว่า มีองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ 1) บุคลากรนิเทศ 2) กระบวนการนิเทศภายใน 3) เครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศ ภายใน 4) ขอบข่ายการนิเทศภายใน

2. สภาพปัจจุบันของการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูทั้ง 4 ด้าน โดยรวม อยู่ในระดับมาก

3. รูปแบบการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับครู พบว่า มีองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ 1) บุคลากรนิเทศ 2) กระบวนการนิเทศภายใน 3) เครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายใน 4) ขอบข่าย การนิเทศภายใน ส่วนกระบวนการนิเทศภายใน 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) วางแผนการนิเทศ 2) การให้ความรู้ ความเข้าใจในการทำงาน 3) การลงมือปฏิบัติงาน 4) สร้างเสริมกำลังใจ 5) ประเมินผลการนิเทศ 6) การพัฒนาให้ต่อเนื่อง ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า ผลจากแบบบันทึกผลหลังการปฏิบัติ ผู้ทดลอง ใช้มีความเห็นว่าเป็นไปตามเป้าหมายคิดเป็นร้อยละ 28.57 มีความเห็นว่าได้มากกว่าเป้าหมายคิดเป็น ร้อยละ 71.43 และมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

นัยนา ฉายวงศ์ (2560) ได้วิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อ พัฒนาความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียน ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้น มี 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการ นิเทศ และการวัดผลประเมินผล กระบวนการนิเทศ มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 2) การวางแผนการนิเทศ 2) การปฏิบัติการณ์นิเทศ และ 3) การประเมินและรายงานผลการนิเทศ

2. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศ มีดังนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนหลังนิเทศสูงกว่าก่อนนิเทศ และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ความสามารถด้านการจัดทำเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ความสามารถด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ความสามารถด้านการจัดทำรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการวิจัยชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

วิชณี ทศตะ (2561) ได้วิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการนิเทศภายในสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ปัจจัยที่เอื้อต่อการนิเทศภายในโรงเรียน 2) ขอบข่ายนิเทศภายในโรงเรียน 3) กระบวนการนิเทศแบบ NPSFE และ 4) ผลของการนิเทศภายในโรงเรียน

2. รูปแบบการนิเทศภายในสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความถูกต้อง ความเหมาะสม และเป็นประโยชน์โดยรวมในระดับมาก

3. คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศภายในสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการนิเทศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่นิเทศหลังใช้รูปแบบการนิเทศสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการนิเทศ มีความสามารถตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากขึ้นไป และมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศอยู่ในระดับมากขึ้นไป และจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้มาสังเคราะห์ แล้วสรุปเป็นกระบวนการนิเทศแบบ PDER ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวางแผนการนิเทศ (P-Planning) 2) การดำเนินการนิเทศ (D-Doing) และ 3) การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating) และ 4) การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting) โดยกระบวนการนิเทศทั้ง 4 ขั้นตอน มีการดำเนินงานที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community)

คำว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในภาษาไทยมีการใช้อย่างหลากหลาย เช่น ชุมชนการเรียนรู้เชิงวิชาการ ชุมชนการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ชุมชนครูเพื่อศิษย์ ชุมชนกัลยาณมิตรเพื่อศิษย์ สำหรับในภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Professional Learning Community” ซึ่งย่อคือ “PLC” ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านให้ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนี้

DuFour et. al (2010) ให้ความหมายว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการรวมกลุ่มบุคคลที่มีเป้าหมายเดียวกันและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นที่แต่ละคนให้ความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการสืบเสาะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการทำงานอย่างต่อเนื่อง

Toole and Louis (2002) ให้ความหมายว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นลักษณะของกลุ่มคนที่มีการแลกเปลี่ยนและพูดคุยในเชิงวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน และร่วมมือกันปฏิบัติงานโดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ และส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) ได้ให้ความหมายของสังคมแห่งการเรียนรู้ไว้ว่า สังคมแห่งการเรียนรู้ หมายถึง ลักษณะของหน่วยงานหรือชุมชนที่ดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหลายเรื่องพร้อมๆ กัน เกี่ยวกับการอนุรักษ์ บำรุง รักษา ฟื้นฟู ปกป้อง คุ้มครอง พิทักษ์ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ และปลูกจิตสำนึกให้แก่สมาชิกได้เรียนรู้ด้วยวิธีการผ่านผู้รู้ สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและจากองค์ความรู้ต่างๆ ซึ่งทำให้สมาชิกสามารถสร้างความรู้ สร้างทักษะ และมีระบบการจัดการความรู้ที่ดี ตลอดจนใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในการเลือกและตัดสินใจในการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาการดำเนินชีวิตให้ มีความเหมาะสมกับสภาพของหน่วยงานหรือชุมชนนั้นๆ

วิจารณ์ พานิช (2555) ให้ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (PLC) ว่าหมายถึง การรวมตัวกันของครูในโรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ให้ศิษย์ได้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยที่ผู้บริหารโรงเรียน คณะกรรมการโรงเรียน ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา และผู้บริหารการศึกษาระดับประเทศ เข้าร่วมจัดระบบสนับสนุน ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อเนื่อง เป็นการพัฒนาวิธีการเรียนรู้ของศิษย์อย่างต่อเนื่อง เป็นวงจรไม่รู้จบ นั่นคือการ “พัฒนาคุณภาพต่อเนื่อง” (CQI - Continuous Quality Improvement) และอีกความหมายหนึ่งที่ วิจารณ์ พานิช (2555) ได้เสนอไว้ในหนังสือ วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ว่า PLC คือ กระบวนการต่อเนื่องที่ครูและนักการศึกษาทำงานร่วมกันในวงจรของการร่วมกันตั้งคำถาม และการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อบรรลุผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้นของนักเรียน โดยมีความเชื่อว่าหัวใจของการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้นอยู่ที่การเรียนรู้ที่ฝังอยู่ในการทำงานของครูและนักการศึกษา

สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา (2554) กล่าวถึงชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ผ่านบทเรียนที่ช่วยให้ครูรู้และเข้าใจศักยภาพของตนเอง สามารถกำหนดเป้าหมาย และแนวทางการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน เป็นกระบวนการที่เกิดในห้องเรียนคุณภาพ อันประกอบด้วย การมีแผนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ การใช้สื่อ ICT การใช้วินัยเชิงบวก การวัดและประเมินผลรอบด้านภายใต้กระบวนการสอนแนะ (Coaching) และกระบวนการเป็นที่เลี้ยง (Mentoring)

สรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมกลุ่มของบุคคลที่มีเป้าหมายเดียวกันเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการพูดคุย เชิงวิพากษ์วิจารณ์ การสะท้อนผล

การปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการสืบเสาะแสวงหาความรู้ การปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่องภายใต้การทำงานที่มีเป้าหมายร่วมกัน

ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแนวคิดทางทฤษฎีที่ประกอบด้วยแบบแผนทางพฤติกรรม เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และแบบแผนทางความเชื่อหรือบรรทัดฐาน เช่น เป้าหมาย และค่านิยม เป็นต้น ส่วนนิยามของคำว่า “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นกระบวนการ เช่น การแลกเปลี่ยนและพูดคุยสอบถามเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การสะท้อนผลและร่วมมือร่วมพลังในการปฏิบัติงาน และส่วนที่เป็นผลลัพธ์ที่คาดหวัง คือ การเป็นครูมืออาชีพที่มุ่งสู่ผลประโยชน์ซึ่งเป็นการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ

วิจารณ์ พานิช (2553) ได้สรุปลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสำหรับให้ครูรวมตัวกันเป็นชุมชน (Community) ทำหน้าที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระดับปฏิบัติการเรียนรู้ เป็นการปฏิรูปที่เกิดจากภายใน คือ ครูร่วมกันดำเนินการ เพื่อให้การปฏิบัติการเรียนรู้ ดำเนินคู่ขนานและเสริมแรงกัน ทั้งจากภายในและจากภายนอก

2. เป็นเครื่องมือให้ครูเป็นผู้ลงมือกระทำ ปลดปล่อยครูออกจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจสู่ความสัมพันธ์แนวราบ เพื่อร่วมกันสร้างการเปลี่ยนแปลงให้แก่การศึกษา รวมทั้งการรวมตัวกันของครูในการทำงานเชิงสร้างสรรค์ นำประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ที่ตนทดลองมาแลกเปลี่ยนแบ่งปันกัน เกิดการสร้างความรู้ หรือยกระดับความรู้ในการทำงานที่จากประสบการณ์ตรง และจากการเทียบเคียงกับทฤษฎีที่คนศึกษาและเผยแพร่ไว้

3. เป็นเครื่องมือที่จะช่วยนำไปสู่การตั้งโจทย์และทำวิจัยในชั้นเรียนที่ทรงพลังและสร้างสรรค์ ช่วยในการออกแบบวิธีวิทยาการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลผลงานวิจัย และการสังเคราะห์ออกมาเป็นความรู้ใหม่ที่เชื่อมโยงกับบริบทความเป็นจริงของสังคมไทยของวงการศึกษาไทย เป็นผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะข้อมูลในชั้นเรียนเท่านั้น แต่จะเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงของผู้คนที่เป็บริบทของการเรียนรู้ของนักเรียนและการทำหน้าที่ครู

4. เป็นการรวมกลุ่มบุคคลที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นที่แต่ละคนให้ความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาทางการศึกษาที่เชื่อว่าเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ (Powerful tool) ที่ทำให้การสื่อความหมายระหว่างกลุ่มบุคคลที่มีเป้าหมายเดียวกันพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (Effective communication) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องในการทำงานของนักการศึกษาที่มีการดำเนินการภายใต้วงจรของการวิจัยปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดการสืบเสาะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการทำงานอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ วิจารณ์ พานิช (2555) สรุปลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นกิจกรรมที่ซับซ้อนมีหลากหลายองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1. เน้นการเรียนรู้
2. มีวัฒนธรรมร่วมมือกันเพื่อการเรียนรู้ของทุกฝ่าย
3. ร่วมกันตั้งคำถามต่อวิธีการที่ดี และตั้งคำถามต่อสภาพปัจจุบัน
4. เน้นการลงมือทำ
5. มุ่งพัฒนาต่อเนื่อง
6. เน้นที่ผล (หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของศิษย์)

ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553) ได้สรุปลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่าเมืองค์ประกอบหลักที่สำคัญอยู่ 5 ประการ คือ

1. การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Shared norms and values) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องการมีฐานความรู้ทางเทคนิคร่วมกัน นับว่าเป็นหลักพื้นฐานสำคัญของชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพต่างๆ ที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นในชุมชนในทำนองเดียวกัน พบว่า การมีพันธกิจ (Mission) ร่วมกันและชัดเจนเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาความเป็นชุมชนการเรียนรู้ (Learning community) ในโรงเรียน ในที่นี้จะเห็นว่าถึงแม้การมีพันธกิจร่วมกันและการมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันจะไม่เหมือนกันทีเดียว แต่ทั้งสองสิ่งนี้ได้มุ่งเน้นไปที่ความต้องการจำเป็นสำหรับชุมชนในโรงเรียน เพื่อพัฒนาความรู้สึกในการเป็นส่วนหนึ่งและมีส่วนร่วมกันในวัตถุประสงค์และเป้าหมายทางการศึกษาที่สำคัญของโรงเรียน

2. การวางเป้าหมายร่วมกันสู่การเรียนรู้ของนักเรียน (Collective focus on student learning) โรงเรียนต้องการให้ครูมีเทคนิคการสอนและกลยุทธ์ที่หลากหลาย ที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนได้ ทั้งนี้สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้น่าจะมาจากความคาดหวังระดับสูงของครูต่อนักเรียนบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่านักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ และข้อผูกพันของครูต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

3. การร่วมมือรวมพลัง (Collaboration) การร่วมมือรวมพลังนี้เป็นคุณลักษณะที่ถูกสร้างขึ้นโดยการอภิปรายแล้วนำมาสู่ข้อสรุปของครูถึงการพัฒนาร่วมกันเกี่ยวกับทักษะที่สัมพันธ์กับความสำเร็จหรือความเชี่ยวชาญใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงานการสอน หรือโดยการสร้างองค์ความรู้ แนวความคิดหรือโครงการที่จะสามารถช่วยให้ครูมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญการมากขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างสมรรถนะโรงเรียน ทั้งนี้การร่วมมือรวมพลังดังกล่าวได้นำไปสู่การสร้างความเข้าใจระหว่างครู ซึ่งมักจะเชื่อมโยงไปสู่การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันของโรงเรียน นอกจากนี้ยังส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครูในโรงเรียน โดยมีความเกี่ยวข้องกับงานที่สัมพันธ์กับการสอน ได้แก่ การแลกเปลี่ยนเทคนิคการสอน สื่อการสอน และกลยุทธ์ต่างๆ เช่น การประเมินโปรแกรมที่สอน เป็นต้น ทั้งนี้การร่วมมือรวมพลังนี้ไม่ใช่ลักษณะการร่วมมือรวมพลังของครูเพียงไม่กี่คน แต่เป็นการร่วมมือรวมพลังของครูในภาพรวมทั้งหมดของโรงเรียน

4. การชี้แนะการปฏิบัติ (Deprivatized practice) ภายในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสามารถปฏิบัติงานการสอนให้เป็นสาธารณะและได้รับข้อมูลป้อนกลับที่สร้างสรรค์จากเพื่อนร่วมงานได้ในลักษณะเช่นนี้จะมีการพูดคุยสนทนากันมากขึ้นระหว่างครูด้วยกัน โดยจะช่วยให้มีการพิจารณาว่ายังมีสิ่งใดที่ยังไม่สามารถทำได้ในระหว่างการสอน รวมทั้งยังช่วยให้ครูได้เรียนรู้จากครูคนอื่นๆ ที่ประสบ

ความสำเร็จและสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อความไม่ประสบความสำเร็จ อันจะทำให้เกิดผลทางบวกต่อการเรียนการสอนในภาพรวมของโรงเรียน

5. การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflective dialogue) การพูดคุยสนทนาระหว่างครู ควรเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานการสอน นอกจากนี้การพูดคุยสนทนากันดังกล่าวควรขยายไปสู่ประเด็นความเป็นองค์กร ความเสมอภาค และความเป็นธรรมของโรงเรียนอีกด้วย เพราะว่าประเด็นเหล่านี้อาจจะกลายเป็นเครื่องมือหรือกลไกในการทบทวนประเด็นพื้นฐานสำคัญของการสอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเป็นชุมชนในภาพรวมทั้งหมดของครู ซึ่งจะมีส่วนเสริมสร้างหลักความเชื่อ บรรทัดฐาน และค่านิยมของชุมชนในโรงเรียน

วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557) ได้สรุปองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่ามี 6 องค์ประกอบสำคัญที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันด้วยการเรียนรู้แบบสองทิศทางอย่างต่อเนื่องและส่งผลกันเป็นลำดับ ประกอบด้วย

1. ชุมชนกัลยาณมิตรตามวิถีไทย เป็นชุมชนแห่งการเอาใจใส่และรับฟัง รวมถึงการทำงานร่วมกันด้วยบรรยากาศความเป็นมิตร ที่ยึดเหนี่ยวกันไว้ด้วยความรู้สึกแบบเกื้อกูลเอื้ออาทร

2. ภาวะผู้นำเร้าศักยภาพ มีลักษณะการนำที่เริ่มจากนำตนเองเรียนรู้จนเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นแบบอย่างที่มีพลังเพียงพอในการเหนี่ยวนำศักยภาพผู้อื่นให้เกิดภาวะผู้นำร่วมด้วย โดยเน้นการทำหน้าที่เอื้ออำนวยปัจจัยต่าง ๆ อย่างเข้าใจบริบท เพื่อนำเร้าให้คนเกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา มีแรงบันดาลใจในการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาศักยภาพตนเองโดยมีผู้นำเป็นทั้งแบบอย่างและแรงบันดาลใจ

3. วิสัยทัศน์เชิงศรัทธาร่วม เป็นผลสืบเนื่องจากระบบเปิดที่เอื้อให้คนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของงานที่ต้องรับผิดชอบอย่างตระหนักถึงคุณค่าในงานนั้น ๆ ทำให้เกิดแรงขับที่จะทำความเข้าใจกับทิศทางการทำงานร่วมกันอย่างมีเป้าหมาย

4. ระบบเปิดแบบผนึกกำลังมุ่งสู่ผู้เรียน ระบบเปิดเป็นระบบที่เป็นผลจากบรรยากาศการอยู่ร่วมกันแบบชุมชนกัลยาณมิตร จนเกิดความไว้วางใจจึงกล้าเปิดเผยความรู้สึก จึงทำให้เกิดบรรยากาศรับฟัง รวมถึงการเผยความสามารถทางวิชาชีพ

5. ระบบทีมเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่ผู้เรียน ภาวะความเป็นครู เป็นกระบวนการทำงานเป็นทีมที่มีวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ในการมุ่งการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญร่วมกันบนพื้นฐานของการมีวุฒิภาวะและจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นเครื่องมือตระหนักรู้ถึงอุดมการณ์ทางวิชาชีพอันเป็นพลังขับเคลื่อนเพื่อความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนร่วมกัน

6. พื้นที่เรียนรู้บนฐานงานจริง เป็นองค์ประกอบที่สอดคล้องกับระบบเปิด กระตุ้นให้เกิดระบบทีมเรียนรู้ในพื้นที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนร่วมกันเองอย่างเต็มศักยภาพ โดยให้ความสำคัญกับเวลาในการร่วมแรงร่วมใจเรียนรู้จากงานจริงแบบ “คลุกคลีเรียนรู้ร่วมกันในงาน” และลดการแทรกแซงการพัฒนาครูนอกหน้างานจริง

Newmann and Wehlage (1996) ได้กล่าวถึงลักษณะ 5 ประการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนี้

1. กำหนดบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Shared values and norms) โดยมีเป้าหมายที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ความคาดหวังตามบริบทของโรงเรียน ผู้ปกครอง ครูและผู้บริหาร
2. มีจุดเน้นที่ชัดเจนสอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน (Clear and consistent)
3. การสนทนาสะท้อนผลที่นำไปสู่การสนทนาอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องในหมู่ครูเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนและการพัฒนานักเรียน (Reflective dialogue)
4. ปรับปรุงการปฏิบัติสู่ชุมชน (Deprivatizing practice)
5. ส่งเสริมความร่วมมือรวมพลัง (Focusing on collaboration)

Hord (1997) ได้ศึกษาและสรุปลักษณะของการดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ประสบผลสำเร็จ มีลักษณะ 5 ประการ ดังนี้

1. สนับสนุนและกระจายอำนาจ (Supportive and shared leadership) การมีส่วนร่วมด้านงบประมาณอย่างมีหลักการของผู้นำ การให้อำนาจและความรับผิดชอบโดยเชิญชวนที่ทีมงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. กำหนดค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม (Shared values and vision) วิสัยทัศน์ร่วมกันที่ได้รับการพัฒนาจากความมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ในส่วนของทีมงานต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและที่มีการพูดคุยสม่ำเสมอ และอ้างอิงเพื่อการทำงานของทีมงาน
3. เก็บเกี่ยวความรู้สร้างสรรค์ (Collective creativity) การเก็บเกี่ยวความรู้จากทีมงานและการประยุกต์ใช้การเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน
4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีปฏิบัติที่ดีของแต่ละบุคคล (Shared personal practice) การเยี่ยมชมและติดตามตรวจสอบพฤติกรรมของครูแต่ละคนในห้องเรียนจากเพื่อนร่วมงาน เสนอแนะข้อมูลย้อนกลับ และให้ความช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาทั้งรายบุคคลและชุมชน
5. สนับสนุนตามเงื่อนไข (Supportive conditions) เงื่อนไขทางกายภาพและความสามารถของมนุษย์ที่สนับสนุนการดำเนินงาน

Dufour and Eaker (1998) ได้กล่าวถึงลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่ามี 6 ประการ ดังนี้

1. กำหนดพันธกิจ วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม (Shared Mission, Vision, and Values) เป็นความมุ่งมั่นร่วมมือกันที่จะสร้างหลักการเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่เชื่อมต่อความเชื่อ และสิ่งที่พวกเขาสร้างขึ้นในโรงเรียน ซึ่งจะถูกจดจำจนฝังใจจากผู้คนทั่วทั้งโรงเรียน
2. สร้างวัฒนธรรมการสืบเสาะ (Collective inquiry) เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงฟื้นฟูให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กิจกรรมการแก้ปัญหาเปิดกว้าง รับความคิดใหม่ แสวงหาวิธีการใหม่ๆ และสะท้อนให้เห็นถึงผลการดำเนินงาน ซึ่งตระหนักดีว่ากระบวนการในการค้นหาคำตอบมีความสำคัญมากกว่าการมีคำตอบ

3. สร้างทีมร่วมมือกันเรียนรู้ (Collaborative teams) โครงสร้างพื้นฐานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นกลุ่มของทีมงานที่มีการทำงานโดยมีจุดประสงค์ร่วมกัน ดังนั้นการเสริมสร้างศักยภาพของโรงเรียนในการเรียนรู้จึงเป็นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมากกว่างานเดี่ยว การเรียนรู้ของทีมมุ่งเน้นไปที่การฟื้นฟูองค์ความรู้ เติบโตในการทำงานร่วมกันและมีกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

4. วางแนวทางการดำเนินงานและทดลองสิ่งใหม่ (Action orientation and experimentation) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน โดยสมาชิกขององค์กรเกิดแรงบันดาลใจในการดำเนินการเพื่อทำวิสัยทัศน์ให้เป็นจริง สมาชิกของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมักจะร้องขอให้มีการพัฒนา การทดสอบและประเมินทฤษฎี ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุของสิ่งที่เกิดขึ้น เช่น การพัฒนาทฤษฎีขึ้นใหม่ การทดลองใช้แบบทดสอบใหม่ในการประเมินผล เป็นต้น

5. ปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Continuous improvement) ตามผลการประเมินของผลลัพธ์และยังคงค้นหาแนวทางที่มีลักษณะที่ดีกว่า นับเป็นหัวใจของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สมาชิกของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาต่างรับรู้ความจริงที่ว่าพันธกิจวิสัยทัศน์และอุดมการณ์จะไม่ประสบความสำเร็จเต็มที่ แต่จะต้องทำต่อไปให้เป็นกิจวัตร

6. กำหนดผลลัพธ์ (Results orientation) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความตระหนักดีว่าความพยายามที่จะพัฒนาการกำหนดพันธกิจวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วม มีส่วนร่วมในการสร้างวัฒนธรรมการสืบค้น สร้างทีมร่วมมือกันเรียนรู้ ดำเนินการและเน้นการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จะต้องมีการประเมินผลบนพื้นฐานของผลลัพธ์มากกว่าเจตนาที่ตั้งไว้ โดยสะท้อนผลเพื่อที่จะศึกษาการดำเนินงานและผลกระทบจากการดำเนินการ

Hord and Tobia (2012) ได้มีการวิเคราะห์และปรับปรุงรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพรูปแบบใหม่ขึ้นมา ซึ่งได้จากการศึกษาค้นคว้าความรู้อย่างต่อเนื่องบนฐานของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ และจากการเข้าเยี่ยมชมโรงเรียนที่ยังคงดำเนินงานโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยให้ความสำคัญกับการเป็นครูมืออาชีพมากขึ้น มีลักษณะ 5 ประการ ดังนี้

1. ให้การสนับสนุนและเป็นผู้นำร่วมกัน (Supportive and shared leadership) ผู้บริหารกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ เชิญชวนสมาชิกของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ร่วมแบ่งปัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองและมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ ผู้นำต้องสร้างความเชื่อมั่นและความรู้สึกปลอดภัยให้กับสมาชิก สนับสนุนการมีส่วนร่วมและการทำงานและหลีกเลี่ยงการใช้อำนาจเหนือการสื่อสารของกลุ่ม ผู้นำมีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องสำหรับผู้เข้าร่วมกลุ่ม

2. กำหนดค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม (Shared values and vision) การปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นเป้าหมายสูงสุดของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การร่วมมือกันทำงาน ปลูกฝังจิตสำนึกที่มุ่งมั่นในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งวิสัยทัศน์นี้จะได้รับการดำเนินการในการทำงานของครูอย่างต่อเนื่อง

คณะผู้บริหาร นักการศึกษาในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีการตรวจสอบความคาดหวังของหน่วยงานกับการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ศึกษาแนวทางปฏิบัติที่ดีเพื่อให้ตรงกับความต้องการ ร่วมรับผิดชอบในผลการเรียนรู้ของนักเรียน

3. มุ่งมั่นที่จะเรียนรู้และประยุกต์ใช้การเรียนรู้ (Intentional collective learning and application of learning) ครูผู้สอนในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำงานร่วมกันอย่างตั้งใจ เพื่อให้ได้รับความรู้ใหม่ที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน โดยมองว่าการเรียนรู้เป็นจุดมุ่งหมายที่ต้องการ หลังจากที่กำหนดปัญหาที่สำคัญในโรงเรียน ครูผู้สอนจะร่วมกันศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องและร่วมกันพัฒนาแผนงานเพื่อแก้ไขปัญหา ทำให้กระบวนการที่เพิ่มขีดความสามารถในตัวเองโดยตรงของผู้เชี่ยวชาญที่รับผิดชอบการจัดการเรียนรู้ของตนเอง ครูยอมรับแนวทางการทำงานแบบร่วมมือกัน เพราะจะเปลี่ยนเป็นคำแนะนำที่มีคุณภาพสูงสำหรับนักเรียน

4. ช่วยเหลือสนับสนุนตามเงื่อนไข (Supportive conditions) แบ่งออกเป็นสองลักษณะ คือ เงื่อนไขทางกายภาพและเงื่อนไขของความสัมพันธ์ เงื่อนไขทางกายภาพ เป็นเส้นทางการแลกเปลี่ยนและความต้องการสำหรับครูทำงานร่วมกัน เช่น เวลาและสถานที่ในการพบปะ วัสดุ อุปกรณ์และทรัพยากรบุคคล ครูต้องการเวลาในการวางแผนการเรียนการสอน การสังเกตห้องเรียนของคนอื่นและร่วมกันให้ข้อเสนอแนะ เงื่อนไขของสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้เข้าร่วมในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพต้องพัฒนาและรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดี สร้างความไว้วางใจให้การสนับสนุนและมีทักษะในการสื่อสารเมื่อมีความเห็นขัดแย้งเกิดขึ้น และใช้วิธีไกล่เกลี่ยข้อพิพาทอย่างมีประสิทธิภาพ

5. แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีปฏิบัติที่ดีของแต่ละบุคคล (Shared practice) เป็นการทบทวนพฤติกรรมของครูจากเพื่อนร่วมงานและรวมถึงข้อเสนอแนะให้ข้อมูลย้อนกลับและให้ความช่วยเหลือการดำเนินงานรายบุคคลและสนับสนุนการปรับปรุงชุมชน ครูสามารถแลกเปลี่ยนวิธีปฏิบัติอย่างไม่เป็นทางการโดยการบอกเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาขึ้น หรือเป็นทางการโดยเชิญชวนให้ไปเยี่ยมชมชั้นเรียนของตนและสังเกตความก้าวหน้าของบทเรียนจากการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง ที่สำคัญ คือ การเสนอแนะหลังจากการอภิปรายหรือการสังเกตชั้นเรียน ในการให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย การสนทนาที่เปิดกว้างเพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง เสนอแนะการพัฒนาเป็นรายบุคคลและองค์กร

จากการศึกษาลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แยกแยะรายละเอียดเพื่อหาความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกัน แสดงรายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	1	2	3	4	5	6	7	ความถี่ร้อยละ	หมายเหตุ
การร่วมมือรวมพลัง/ สร้างทีม ร่วมมือกันเรียนรู้/ มีวัฒนธรรม ร่วมมือกัน/ เน้นการเรียนรู้/ เก็บ เกี่ยวความรู้อย่างสร้างสรรค์/ ระบบทีมเรียนรู้ทางวิชาชีพ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		57.14	1 = วิจารณ์ พานิช (2555) 2 = ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553) 3 = วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557)
เน้นการลงมือทำ/ การปฏิบัติสู่ ชุมชน/พื้นที่เรียนรู้บนฐานงานจริง	✓		✓	✓				14.29	4 = Newmann and Wehlage (1996)
มุ่งพัฒนาต่อเนื่อง/ ปรับปรุง พัฒนาอย่างต่อเนื่อง	✓			✓		✓		42.85	5 = Hord (1997)
เน้นที่ผล	✓							28.57	6 = Dufour and Eaker (1998)
วิสัยทัศน์เชิงศรัทธาร่วม/กำหนด พันธกิจ วิสัยทัศน์ บรรทัดฐาน และค่านิยมร่วมกัน		✓	✓	✓	✓	✓		71.43	7 = Hord and Tobia (2012)
การวางเป้าหมาย/จุดเน้น ร่วมกัน/วางแนวทางการ ดำเนินงานและทดลองสิ่งใหม่		✓		✓		✓		42.85	
สนับสนุนและกระจายอำนาจ					✓			14.29	
แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีปฏิบัติที่ดี/ การสะท้อนผลการปฏิบัติ/การ ชี้แนะการปฏิบัติ/ชุมชน กัลยาณมิตรตามวิถีไทย/ระบบ เปิดแบบผืนปีกกำลังมุ่งสู่ผู้เรียน		✓	✓	✓	✓		✓	71.43	
การสนับสนุนและเป็นผู้นำ ร่วมกัน/ ภาวะผู้นำเร้าศักยภาพ			✓				✓	28.57	
สนับสนุนตามเงื่อนไข					✓			28.57	
สร้างวัฒนธรรมการสืบเสาะ/ ร่วมกันตั้งคำถาม	✓					✓		14.29	

จากตาราง 2 การวิเคราะห์ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของนักวิชาการและนักวิจัย จำนวน 7 ท่าน ผู้วิจัยได้รวมองค์ประกอบที่มีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นองค์ประกอบเดียวกันได้ จำนวน 11 องค์ประกอบ จากนั้นผู้วิจัยทำการสังเคราะห์องค์ประกอบโดยใช้เกณฑ์ความถี่ร้อยละ 40 ขึ้นไป ในการเลือกองค์ประกอบที่นำมาศึกษา ทำให้ได้ลักษณะของกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การสร้างความตระหนักร่วมกัน ได้รวมองค์ประกอบที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึง ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ได้แก่ วิสัยทัศน์เชิงศรัทธาร่วม กำหนดพันธกิจ วิสัยทัศน์ บรรทัดฐาน และค่านิยมร่วมกัน โดยใช้ชื่อว่า “การสร้างความตระหนักร่วมกัน”

2. การวางแผนการทำงานร่วมกัน ได้รวมองค์ประกอบที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึง ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ได้แก่ การวางเป้าหมาย จุดเน้นร่วมกัน วางแนวทางการดำเนินงานและทดลองสิ่งใหม่ โดยใช้ชื่อว่า “การวางแผนการทำงานร่วมกัน”

3. การร่วมมือรวมพลังเรียนรู้ ได้รวมองค์ประกอบที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึง ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ได้แก่ การร่วมมือรวมพลัง สร้างทีมร่วมมือกันเรียนรู้ มีวัฒนธรรมร่วมมือกัน เน้นการเรียนรู้ เก็บเกี่ยวความรู้อย่างสร้างสรรค์ และระบบทีมเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้ชื่อว่า “การร่วมมือรวมพลังเรียนรู้”

4. เน้นการลงมือปฏิบัติ ได้รวมองค์ประกอบที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึง ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ได้แก่ เน้นการลงมือทำ การปฏิบัติสู่ชุมชน และพื้นที่เรียนรู้บนฐานงานจริง โดยใช้ชื่อว่า “เน้นการลงมือปฏิบัติ”

5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์ ได้รวมองค์ประกอบที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึง ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ได้แก่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีปฏิบัติที่ดี การสะท้อนผลการปฏิบัติ การชี้แนะการปฏิบัติ ชุมชนกัลยาณมิตรตามวิถีไทย และระบบเปิดแบบพหุกำลังมุ่งสู่ผู้เรียน โดยใช้ชื่อว่า “การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์”

6. การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้รวมองค์ประกอบที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึง ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกันเข้าเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ได้แก่ มุ่งพัฒนาต่อเนื่อง ปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ชื่อว่า “การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง”

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้ง 6 องค์ประกอบไปประยุกต์ใช้ในการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

ปัจจัยสนับสนุนความเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

วิจารณ์ พานิช (2555) กล่าวถึงเป้าหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับรากถึงโคน โดยปัจจัยที่สำคัญคือ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงปณิธานความมุ่งมั่นขั้นพื้นฐาน
2. การเปลี่ยนแปลงการสอบ
3. การเปลี่ยนแปลงปฏิกริยา หรือการดำเนินการเมื่อมีนักเรียนเรียนล้าหลัง
4. การเปลี่ยนแปลงการทำงานของครู
5. การเปลี่ยนวัฒนธรรมของโรงเรียน

Forde et al. (2006) กล่าวไว้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพต้องการโอกาสสำหรับครูในการประชุมพบปะหารือ และทำงานร่วมกันทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ ลักษณะเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้โดยการสนับสนุนจากโครงสร้างภายใน ในการจัดสรรจัดพื้นที่สำหรับการพบปะหารือและทำงานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้การเข้าถึงความเชี่ยวชาญหรือความชำนาญการ เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การประชุมปฏิบัติการ พัฒนาวิชาชีพที่เป็นทางการ การเยี่ยมชั้นเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สารสนเทศและแนวคิดใหม่ๆ ระหว่างครูด้วยกัน

นอกจากนี้ การสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนต่อการสนับสนุนการพัฒนาครูรายบุคคลและการเรียนรู้ร่วมกัน โดยเน้นบทบาทของผู้บริหารในการเชื่อมโยงสู่การปฏิบัติและสร้างศรัทธา ความเชื่อของครูก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้บรรลุเป้าหมาย

Lima (2007) กล่าวไว้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยส่วนใหญ่จะมีกลไกทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ สำหรับขัดเกลาทางสังคมให้กับสมาชิกใหม่เกี่ยวกับบรรทัดฐานทางองค์กร เนื่องจากโรงเรียนมักจะไม่มียุทธศาสตร์อย่างเป็นทางการในการขัดเกลาหรือสร้างบรรทัดฐานขององค์กร และผู้บริหารมักให้ความสนใจเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับการเป็นพี่เลี้ยงครูใหม่ ซึ่งส่งผลให้ครูใหม่เรียนรู้วิธีที่จะแก้ปัญหาจากครูที่มีประสบการณ์หรือครูที่อยู่ในโรงเรียนมาก่อน ดังนั้น การมีชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เข้มแข็งจะสามารถทำให้เกิดความร่วมมือและคุณภาพในการสอนของครูได้ นอกจากนี้ครูที่มีประสบการณ์ในบรรยากาศและวัฒนธรรมของโรงเรียน การพัฒนาวิชาชีพ และการจัดฝึกอบรมให้กับครูถือเป็นกลไกการขัดเกลาทางสังคมให้กับบุคลากรในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่สนับสนุนการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การสร้างโอกาสให้ครูพบปะหารือกัน และทำงานร่วมกันทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ การสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียน การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับครู การเสริมสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพขึ้นได้ในโรงเรียน การเสริมสร้างพลังอำนาจครูในการที่จะสามารถเข้า

ร่วมและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจระดับโรงเรียน การพัฒนาวิชาชีพครูถือเป็นกลไกการขัดเกลาทางสังคมให้กับบุคลากรในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

วิริยะ วรายุ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนดอนมดู่ (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวางแผน พบว่า มีการแต่งตั้งทีมงานร่วมกับผู้วิจัยทำการเทียบเคียงสมรรถนะในวิจัย และให้ความรู้กับทีมงานร่วมวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการทำการเทียบเคียงสมรรถนะการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) หัวข้อในการเทียบเคียงสมรรถนะในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คู่มือในการดำเนินการเทียบเคียงสมรรถนะในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนบ้านดอนมดู่ (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) กับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา และมีการวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของทั้งสองโรงเรียน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาสูงกว่าโรงเรียนบ้านดอนมดู่ (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) ทุกรายการ

3. ผลการบูรณาการ พบว่า ควรมีการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทุกองค์ประกอบ เพราะทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกัน จะต้องดำเนินการพัฒนาไปพร้อม ๆ กันไม่สามารถดำเนินการได้เฉพาะองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง และได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาให้สูงขึ้น เทียบเท่ากับผลการดำเนินการของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา เพื่อลดช่องว่างของการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนบ้านดอนมดู่ (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) กับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา

4. ผลการปฏิบัติ พบว่า มีการกำหนดกรอบแนวคิดในการดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแนวทางในการจัดทำแผนดำเนินการ และมีการดำเนินการปรับเทียบซ้ำ เมื่อแล้วเสร็จ การดำเนินการตามแผนดำเนินการ ผลที่ปรากฏคือ การดำเนินการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทุกองค์ประกอบของโรงเรียนบ้านดอนมดู่ (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง) เพิ่มขึ้นจากเดิมและใกล้เคียงกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนามากที่สุด

สมุทรา สมปอง (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา: การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านความต้องการในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. รูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของโรงเรียนที่ร่วมวิจัย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การเตรียมองค์กรเพื่อการเรียนรู้ 2) การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม 3) การเรียนรู้จากการปฏิบัติงานร่วมกัน 4) ผลที่คาดหวัง

3. ผลการประเมินการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ในด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ด้านความสามารถในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของครู พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านพฤติกรรมการสอนของครู พบว่า ครูมีการเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมาก ด้านผลงานการพัฒนาการเรียนการสอนของครู พบว่า ครูมีผลงานสอดคล้องกับบทเรียนอยู่ในระดับมาก ด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียน พบว่า ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และด้านความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานของครู พบว่า ครูมีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันและมีการพัฒนาตนเองมากขึ้น

ศิริรัตน์ โกศล (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสถานศึกษาโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ที่ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วม ด้านค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ด้านทีมเรียนรู้และการจัดการความรู้ร่วมกัน ด้านการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความเหมาะสมทุกองค์ประกอบและตัวชี้วัด

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การพัฒนาสถานศึกษา โดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 พบว่า สภาพปัจจุบันด้านการสนับสนุนและเป็นผู้นำร่วม ด้านค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ด้านทีมเรียนรู้และการจัดการความรู้ร่วมกัน และด้านการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์การพัฒนาสถานศึกษา โดยใช้แนวคิดชุมชนทางการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ด้านการสนับสนุนและเป็นผู้นำร่วม ด้านค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ด้านทีมเรียนรู้และการจัดการความรู้ร่วมกัน และด้านการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมมีสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสถานศึกษา โดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 พบว่า แนวทางการพัฒนาสถานศึกษาโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อจัดการเรียนรู้

ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ด้านการสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วม ได้ 11 แนวทาง ด้านค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ได้ 9 แนวทาง ด้านทีมเรียนรู้และการจัดการความรู้ร่วมกัน ได้ 18 แนวทาง และด้านการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ 14 แนวทาง และผลการประเมินแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 พบว่า แนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

สุธิภรณ์ ขนอม (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า

1) องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษามีสององค์ประกอบหลัก คือ (1) แนวคิดและหลักการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ความร่วมมือของทีมงานที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ การแบ่งปันวิถีปฏิบัติ ความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และเงื่อนไขการสนับสนุนและการสร้างความสัมพันธ์ และ (2) กระบวนการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน ขั้นดำเนินการ ขั้นตรวจสอบ และขั้นปรับปรุงแก้ไข

2) รูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูสร้างขึ้นภายใต้ 2 องค์ประกอบหลัก ดังกล่าวที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

3) ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ พบว่า มีความเหมาะสมสอดคล้อง และมีความเป็นไปได้ในระดับมาก และพฤติกรรมความสามารถในการสอนภาษาไทยของครู 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถในการสอนภาษาไทย ด้านกลวิธีการสอน และด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น ครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบในระดับมากที่สุด และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูในระดับมาก

กวิสรา ชื่นอุรา (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนส่งเสริมการคิดโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นฐาน สำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการคิดของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และความต้องการในการพัฒนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาสำคัญที่พบ คือ การวัดและประเมินผลทักษะการคิดของผู้เรียน

2. สภาพการณ์เบื้องต้นเกี่ยวกับการส่งเสริมการคิดในโรงเรียนเป้าหมาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และความต้องการในการพัฒนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ปัญหาที่พบ คือ ขาดความเชื่อมโยงในการจัดหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลเพื่อพัฒนาทักษะการคิด

3. รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนส่งเสริมการคิด โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นฐาน สำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย (1) แนวทางการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาทักษะการคิดโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นฐานโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นฐาน 8 ขั้นตอน (2) แนวทางการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาทักษะการคิด 2 แนวทาง (3) การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงาน (4) แนวทางการดำเนินกิจกรรมโดยจัดทำคู่มือแนวทางการดำเนินงานที่ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการคิดในโรงเรียน 6 องค์ประกอบ (5) แนวทางการนิเทศติดตามการดำเนินงาน และ (6) การประเมินผล

4. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนส่งเสริมการคิด พบว่า

4.1 ผลการประเมินการดำเนินงานตามองค์ประกอบที่สะท้อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้งการประเมินตนเองและบุคคลภายนอก อยู่ในระดับมาก

4.2 ผลการประเมินการดำเนินงานตามองค์ประกอบที่สะท้อนการเป็นโรงเรียนส่งเสริมการคิดทั้งการประเมินตนเองและบุคคลภายนอก อยู่ในระดับมากที่สุด

4.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนส่งเสริมการคิด โดยภาพรวมในระดับมากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า มีการนำแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาครูอย่างหลากหลาย เช่น การพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ความสามารถในการวัดและประเมินผลทักษะการคิด ความสามารถในการบริหารจัดการชั้นเรียน ทำให้ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีการนำแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและในการนำแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาควรดำเนินการให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ เนื่องจากทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน และผลจากการนำแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาครู พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศให้ครูผู้สอนมีความสามารถในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน เพื่อให้ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนต่อไป

สมรรถนะครู

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

ในปัจจุบันแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชน จากการสำรวจของบริษัทด้านการจัดการชื่อ Bain & Company ที่ได้เก็บข้อมูลจาก 708 บริษัททั่วโลก พบว่า ระบบสมรรถนะเป็นเครื่องมือการบริหารสมัยใหม่ที่บริษัทต่าง ๆ นิยมนำมาใช้ปรับปรุงการจัดการ และได้รับความพึงพอใจสูงสุดเป็นอันดับ 3 นอกจากนี้ มากกว่าครึ่งหนึ่งของบริษัทที่ติดอันดับ Fortune 500 ได้ใช้ระบบสมรรถนะในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรของตน จึงมีผู้สนใจศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการนำหลักการของสมรรถนะมาปรับให้เพิ่มมากขึ้น (ชูชัย สมิทธิไกร, 2556)

แนวคิดเรื่องสมรรถนะ แม็คเคลแลนด์ (McClelland) อธิบายด้วยโมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg model) ว่าคุณลักษณะของบุคคลเปรียบเสมือนภูเขาน้ำแข็ง กล่าวคือ สิ่งที่อยู่เบื้องหลังและส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานของบุคคลแต่ละคนเปรียบได้กับภูเขาน้ำแข็ง ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำ และส่วนที่อยู่ใต้น้ำ (Management Study Guide, 2017)

ภาพ 1 โมเดลภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg model)

ที่มา Management Study Guide, 2017

1. ส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำ เป็นส่วนที่มองเห็น และสามารถพัฒนาได้ง่าย ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะหรือความสามารถต่าง ๆ (Skills) ที่แต่ละบุคคลมี

1.1 ความรู้ (Knowledge) เป็นความรู้ในเนื้อหาวิชาหรือสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ซึ่งได้มาจากการศึกษาเรียนรู้และประสบการณ์

1.2 ทักษะหรือความสามารถต่าง ๆ (Skills) เป็นความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้เป็นอย่างดี

2. ส่วนที่อยู่ใต้น้ำ เป็นส่วนที่ใหญ่กว่าและมองเห็นได้ยาก ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานของบุคคลแต่ละคนเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังเป็นส่วนที่พัฒนาได้ยาก ได้แก่ ค่านิยม (Values) แรงจูงใจ (Motives) อุปนิสัย (Traits) และภาพลักษณ์ของตนเอง (Self image)

2.1 ค่านิยม (Values) คือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนา คุณค่าและความถูกต้องของสังคม

2.2 แรงจูงใจ (Motives) คือ พลังขับเคลื่อนที่เกิดภายในจิตใจของบุคคล ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การกระทำของบุคคลนั้น

2.3 อุปนิสัย (Traits) คือ ลักษณะนิสัยใจคอของบุคคลที่เป็นพฤติกรรมถาวร เป็นความเคยชิน หรือพฤติกรรมซ้ำ ๆ ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่กำหนดวิธีการปฏิบัติหรือการตอบสนองอย่างคงที่

2.4 ภาพลักษณ์ของตนเอง (Self image) คือ ลักษณะนิสัยหรือภาพลักษณ์ส่วนบุคคล เช่น ความยึดหยุ่น การควบคุมตนเอง

สรุปได้ว่า พฤติกรรมในการทำงานของบุคคลขึ้นอยู่กับคุณลักษณะที่บุคคลมีอยู่ ซึ่งอธิบายด้วย โมเดลภูเขา น้ำแข็ง คือ ส่วนที่อยู่เหนือน้ำ เป็นความรู้ ทักษะ ความสามารถ และส่วนที่อยู่ใต้น้ำเป็นคุณลักษณะ อื่นๆ ของบุคคล เช่น ค่านิยม แรงจูงใจ อุปนิสัย และภาพลักษณ์ของตนเอง

ความหมายของสมรรถนะ

สมรรถนะ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Competence หรือ Competency ได้มีนักการศึกษา ให้ความหมายของคำว่า “สมรรถนะ” ไว้หลายลักษณะ ดังนี้

Spencer (1993) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐานที่มีอยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบให้ประสบผลสำเร็จ

อนุชา เฟื่องสุวรรณ (2549) กล่าวว่า สมรรถนะเป็นสิ่งที่อยู่ภายในตัวบุคคลและมีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในฐานะเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จ ตลอดจนตอบสนอง วิสัยทัศน์และภารกิจที่นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรในที่สุด

มาฆมาส กาญจนการ (2549) กล่าวว่าสมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ของบุคคล ได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ เช่น อุปนิสัย ทักษะคิด ภาพลักษณ์ของ ตนเอง บุคลิกภาพ เป็นต้น ซึ่งสามารถวัดได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกมาให้เห็น และต้องมีความเหมาะสม สอดคล้องกับองค์กร เพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สูงสุด รวมถึงต้องสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีผลการปฏิบัติงานสูงออกจากบุคคลอื่นได้ อย่างเป็นเหตุเป็นผล

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิง พฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ทักษะ/ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้าง ผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในองค์กร

ชูชัย สมितिไกร (2556) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของ บุคคล และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ค่านิยม และเป้าหมายขององค์กร ซึ่งทำให้การปฏิบัติ ตนของบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่มีอยู่ภายในตัวบุคคล ได้แก่ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ซึ่งสามารถวัดได้และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ค่านิยมของ องค์กร เพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคคลบรรลุตามเป้าหมาย

ประเภทของสมรรถนะ

ณรงค์วิทย์ แสันทอง (2547) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะตามแหล่งที่มาเป็น 3 ประเภท คือ

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยของคนในองค์กรโดยรวมที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้

2. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยที่ทำให้บุคคลมีความสามารถในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้โดดเด่นกว่าคนอื่น

3. สมรรถนะประจำกลุ่มงาน (Job competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อและอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้คนๆ นั้นสามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานตำแหน่งนั้นๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน

สถาบันดำรงราชานุภาพ (2549) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. สมรรถนะของบุคคล (Personal competencies) เป็นความสามารถที่มีเฉพาะตัวของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเท่านั้น เช่น ความสามารถในการวาดภาพของศิลปิน การแสดงกายกรรม ซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะตัวที่ยากต่อการลอกเลียนแบบ

2. สมรรถนะของงาน (Job competencies) เป็นความสามารถเฉพาะบุคคลที่ตำแหน่งหรือบทบาทนั้นๆ ต้องการ เพื่อให้ทำงานบรรลุความสำเร็จตามที่กำหนดไว้ เช่น ความสามารถในการเป็นผู้นำทีมงาน ความสามารถในการวิเคราะห์วิจัยในตำแหน่งด้านวิชาการ เป็นความสามารถที่สามารถฝึกฝนและพัฒนาได้

3. สมรรถนะขององค์กร (Organization competencies) เป็นความสามารถที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรที่มีส่วนทำให้องค์การนั้นไปสู่ความสำเร็จ เช่น บริษัทซัมซุงเป็นองค์กรที่มีความสามารถในการผลิตเครื่องโทรศัพท์มือถือชั้นนำของโลก

ชูชัย สมितिไกร (2556) แบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) คือ สมรรถนะที่ทุกคนในองค์กรต้องมีเหมือนกันทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในสายงานใดหรือตำแหน่งใด เช่น การทำงานเป็นทีม ความซื่อสัตย์ การมุ่งผลสัมฤทธิ์

2. สมรรถนะตามสายงาน (Functional competency) คือ สมรรถนะที่เป็นความรู้ ความสามารถ ทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานตามสายงานหนึ่งๆ

3. สมรรถนะตามบทบาท (Role competency) คือ สมรรถนะที่บุคลากรในระดับบริหารจำเป็นต้องมี เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และบทบาทการเป็นผู้บริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ประเภทของสมรรถนะสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ สมรรถนะหลัก สมรรถนะส่วนบุคคล สมรรถนะตามสายงาน และสมรรถนะขององค์กร

องค์ประกอบของสมรรถนะ

เขาวรัตน์ เตมียกุล (2552) กล่าวถึง องค์ประกอบของสมรรถนะว่า มี 5 ส่วน คือ

1. ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้ เป็นความรู้ที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ เป็นต้น
2. ทักษะ (Skill) คือ สิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น ทักษะที่เกิดขึ้นนั้นมาจากพื้นฐานความรู้ และความสามารถที่ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่ว
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-concept) คือ เจตคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนหรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็น เช่น ความมั่นใจในตนเอง เป็นต้น
4. บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้น เช่น คนที่น่าเชื่อถือ
5. แรงจูงใจ / เจตคติ (Motives / Attitude) เป็นแรงจูงใจหรือแรงขับภายใน ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมายหรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ (2547) กล่าวว่า สมรรถนะประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการดังนี้

1. ทักษะ หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำได้และฝึกปฏิบัติเป็นประจำจนเกิดความชำนาญ
 2. ความรู้ หมายถึง ความรู้เฉพาะด้านของบุคคล
 3. แรงจูงใจ หมายถึง แรงขับภายในซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่สิ่งที่เป็นเป้าหมาย
- ชูชัย สมितिไกร (2556) กล่าวว่า สมรรถนะประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้

1. แบบจำลองสมรรถนะ (Competency model) เป็นกรอบแนวคิดที่จะแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงและเหตุผลของการทำระบบสมรรถนะของหน่วยงาน ซึ่งจะเริ่มต้นจากการนำวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ และปัจจัยแวดล้อมมาเป็นตัวตั้ง เพื่อเป็นหลักในการพิจารณาว่า เมื่อองค์การมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ และเป้าหมายเป็นเช่นนี้แล้ว สมรรถนะขององค์การต้องเป็นอย่างไร เพื่อให้องค์การสามารถตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ และเป้าหมายดังกล่าว

2. ประเภทของสมรรถนะ (Competency categories) ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก สมรรถนะตามสายงาน และสมรรถนะตามบทบาท

3. ชื่อและนิยามของสมรรถนะ (Competency name and definition) สมรรถนะแต่ละด้านต้องมีชื่อเรียกและคำนิยามที่ชัดเจน เพื่อสื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน

4. ระดับความเชี่ยวชาญ (Proficiency scale) คือระดับของความสามารถ หรือระดับพฤติกรรมของสมรรถนะในแต่ละด้าน ซึ่งจะนำไปใช้เป็นหลักในการกำหนดว่าบุคลากรในองค์การจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญในสมรรถนะแต่ละด้านมากน้อยเพียงไร

5. ตัวชี้วัดเชิงพฤติกรรม (Behavioral indicators) คือสิ่งที่จะบ่งบอกว่าบุคลากรแต่ละคนมีระดับความเชี่ยวชาญหรือระดับของพฤติกรรมอยู่ในระดับที่ต้องการหรือไม่

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของสมรรถนะ ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

คำว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Classroom assessment) มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

ไตรรงค์ เจนการ (2549) ให้ความหมายของ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Classroom assessment) ว่าหมายถึง การเก็บรวบรวมการสังเคราะห์การตีความและการนำข้อมูลสารสนเทศไปช่วยเหลือครูผู้สอนพิจารณาตัดสินใจ การประเมินผลในชั้นเรียนเริ่มต้นจากการกำหนดเป้าหมายสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศดำเนินการเลือกหนทางที่เหมาะสมต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและสรุปลงความเห็นเกี่ยวกับการใช้ผลลัพธ์เพื่อยกระดับการตัดสินใจของครูผู้สอนให้มีคุณภาพสูงขึ้น

องอาจ นัยวัฒน์ (2553) ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Classroom assessment) ว่า เป็นกระบวนการรวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การจัดการในชั้นเรียน และการจัดกิจกรรมด้านอื่นๆ ของครูผู้สอน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้วัดประเมิน วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้วยเครื่องมือวัดค่าเป็นตัวเลขหรือวิธีการที่เผยให้ทราบถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนในรูปถ้อยคำทางภาษา ทั้งนี้การเลือกใช้เครื่องมือวัดประเมินขึ้นอยู่กับความสอดคล้องระหว่างคุณสมบัติของเครื่องมือและวิธีการประเมินกับประเภทของผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องการวัดประเมิน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557) ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Classroom assessment) ว่าหมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ ตีความ บันทึกข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน นับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด นำผลที่ได้มาตีค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในตัวชี้วัดของมาตรฐานสาระการเรียนรู้ของหลักสูตร ข้อมูลที่ได้ก็นำไปใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุงให้แก่ผู้เรียน การตัดสินใจผลการเรียนรู้รวบยอดในเรื่องหรือหน่วยการเรียนรู้หรือในรายวิชาและการวางแผนออกแบบการจัดการเรียนการสอนของครู

Cizek (1997) กล่าวไว้ว่า Classroom assessment คือกระบวนการที่ได้วางแผนเพื่อเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศตรงกับเป้าหมายซึ่ง 1) ครอบคลุมและมีรายละเอียดของจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียน 2) เป็นการวางแผนและยกระดับการเรียนการสอนให้สูงขึ้น 3) หรือประเมินผลความก้าวหน้าและตัดสินใจเกี่ยวกับตัวผู้เรียน

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล ร่องรอย หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้า จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุงให้แก่ผู้เรียน การตัดสินใจ

ผลการเรียนรู้รวบยอดในเรื่องหรือหน่วยการเรียนรู้หรือในรายวิชา และการวางแผนออกแบบการจัดการเรียน การสอนของครู ซึ่งเป็นการวัดและประเมินผลระหว่างการจัดการเรียนการสอนหรือหลังการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับ พฤติกรรมที่ต้องการวัด แล้วนำผลที่ได้มาตีค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในตัวชี้วัดของมาตรฐานสาระ การเรียนรู้ของหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายพื้นฐานสองประการ ดังนี้ (สำนักวิชาการและ มาตรฐานการศึกษา, 2557)

1. การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน เป็นการประเมินระหว่างการเรียนการสอน (Formative assessment) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียน การสอนอย่างต่อเนื่องบันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล เป็นการประเมินเพื่อให้รู้จุดเด่น จุดที่ต้อง ปรับปรุง แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู

2. การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ (Summative assessment) ซึ่งมีหลายระดับ ได้แก่ เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ หรือจบรายวิชาเพื่อตัดสินให้คะแนน หรือให้ระดับผลการเรียน หรือให้การรับรองความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชาหรือไม่ ควรได้รับ การเลื่อนชั้นหรือไม่ หรือสามารถจบหลักสูตรหรือไม่ การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนที่ดีต้องให้ออกาส ผู้เรียนแสดงออกซึ่งความรู้ ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลายและพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างนักเรียน

ประเภทของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สามารถแบ่งได้หลายประเภท ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่ใช้ ในการจำแนก (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2557)

1. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จำแนกตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ดังนี้

1.1 การประเมินเพื่อจัดวางตำแหน่ง (Placement assessment) เป็นการประเมินก่อนเริ่ม เรียนเพื่อต้องการข้อมูลที่แสดงความพร้อม ความสนใจ ระดับความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียน เพื่อให้ผู้สอนนำไปใช้กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ วางแผน และออกแบบกระบวนการเรียนการสอน ที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งรายบุคคล รายกลุ่มและรายชั้นเรียน

1.2 การประเมินเพื่อวินิจฉัย (Diagnostic assessment) เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อค้นหาว่า ผู้เรียนรู้อะไรมาบ้างเกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียน สิ่งที่ยังไม่รู้มาก่อนนี้ถูกต้องหรือไม่ จึงเป็นการใช้ในลักษณะประเมิน ก่อนเรียน นอกจากนี้ยังใช้เพื่อหาสาเหตุของปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ที่มักจะเป็นเฉพาะเรื่อง เช่น ปัญหาการออกเสียงไม่ชัด แล้วหาวิธีปรับปรุงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา และเรียนรู้ขั้นต่อไป วิธีการประเมินใช้ได้ทั้งการสังเกต การพูดคุย สอบถาม หรือการใช้แบบทดสอบก็ได้

1.3 การประเมินเพื่อการพัฒนา (Formative assessment) เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Assessment for Learning) ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดการเรียนการสอน โดยมีใช้ใช้แต่การทดสอบระหว่างเรียนเป็นระยะ ๆ อย่างเดียว แต่เป็นการที่ครูเก็บข้อมูลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างไม่เป็นทางการด้วย ขณะที่ให้ผู้เรียนทำภาระงานตามที่กำหนด ครูสังเกต ซักถาม จดบันทึก แล้ววิเคราะห์ข้อมูลว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่ จะต้องให้ผู้เรียนปรับปรุงอะไร หรือผู้สอนปรับปรุงอะไร เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียนรู้ตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด การประเมินระหว่างเรียนดำเนินการได้หลายรูปแบบ เช่น การให้ข้อเสนอแนะข้อสังเกตในการนำเสนอผลงาน การพูดคุยระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล การสัมภาษณ์ตลอดจนการวิเคราะห์ผลการสอบ เป็นต้น

1.4 การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ (Summative assessment) มักเกิดขึ้นเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามตัวชี้วัด และยังใช้เป็นข้อมูลในการเปรียบเทียบกับ การประเมินก่อนเรียน ทำให้ทราบพัฒนาการของผู้เรียน การประเมินสรุปผลการเรียนรู้ยังเป็นการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตอนปลายปี/ปลายภาคอีกด้วย การประเมินสรุปผลการเรียนรู้ใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินได้อย่างหลากหลาย โดยปกติมักดำเนินการอย่างเป็นทางการมากกว่าการประเมินระหว่างเรียน

2. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน ดังนี้

2.1 การประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as Learning , AaL) เป็นกระบวนการรวบรวมหลักฐานข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการเรียนรู้ขณะเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในการเรียนรู้ของตนเองสามารถวางแผนการเรียนรู้ กำกับการเรียนรู้ วินิจฉัย ประเมิน และปรับปรุงการเรียนรู้ของตนเอง การให้ผู้เรียนออกแบบแผนการเรียนรู้ ฝึกให้ผู้เรียนคิดทบทวนเกี่ยวกับการเรียนรู้และกลยุทธ์ในการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองตลอดเวลา

2.2 การประเมินเพื่อเรียนรู้ (Assessment for Learning , AfL) เป็นกระบวนการรวบรวมหลักฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ต่าง ๆ ตามสภาพจริงเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อระบุและวินิจฉัยปัญหาการเรียนรู้และให้ข้อติชมที่มีคุณภาพแก่ผู้เรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น โดยใช้วิธีการประเมินหลากหลายและเพื่อให้เข้าใจการเรียนรู้ของผู้เรียนในแง่มุมต่างๆ อย่างรอบด้าน อันจะนำไปสู่การปรับการเรียนและเปลี่ยนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.3 การประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment of Learning , AoL) เป็นกระบวนการรวบรวมหลักฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ต่างๆ เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อตัดสินคุณค่าในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแสดงถึงมาตรฐานทางวิชาการในเชิงสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สารสนเทศดังกล่าวนำไปใช้ในการกำหนดระดับคะแนนให้ผู้เรียนรวมทั้งใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จำแนกตามวิธีการแปลความหมายผลการเรียนรู้ มี 2 ประเภทที่แตกต่างกันตามลักษณะการแปลผลคะแนน ดังนี้

3.1 การวัดและประเมินแบบอิงกลุ่ม (Norm-referenced assessment) เป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อนำเสนอผลการตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบกับตนเองภายในกลุ่มหรือในชั้นเรียน

3.2 การวัดและประเมินแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced assessment) เป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อนำเสนอผลการตัดสินความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยเปรียบกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

ระดับของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2557)

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ การจัดการเรียนการสอนใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงานแฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมินในการกรณีที่ไม่ว่างตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติผลการประเมินระดับสถานศึกษา จะเป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบายหลักสูตร โครงการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบสามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูล สนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีการเรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึงที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ให้ข้อมูลที่ความต้องการเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนอีกทั้งยังมีประโยชน์ในการตรวจสอบคุณภาพการสอนของครู จึงนับว่ามีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

สมนึก ภัททิยธนี (2558) และพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2559) กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและประเมินผลได้สอดคล้องกันว่าผลจากวัดและประเมินจะคุ้มค่ามากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับผู้ที่เกี่ยวข้องจะนำไปใช้กับใคร ในกิจการใด ซึ่งสามารถสรุปประโยชน์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

ประโยชน์ต่อนักเรียน

1. ช่วยให้นักเรียนได้ทราบว่าตนเองมีความรู้ความสามารถ เด่น - ด้อยเพียงใด มีความสามารถอยู่ในระดับใด และหากมีข้อบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไข
2. ช่วยให้นักเรียนเห็นความสามารถและความถนัดของตนเอง ทำให้เข้าใจตนเองยิ่งขึ้น
3. ช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นเพื่อที่จะรักษามาตรฐานไว้ช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้นตามลำดับ
4. ทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะการสอบแต่ละครั้งทำให้ผู้เรียนต้องอ่านหนังสือทบทวนเนื้อหา มีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมทำให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
5. ทำให้ทราบจุดมุ่งหมายในการเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะก่อนสอนครูจะแจ้งจุดประสงค์ที่จะประเมินให้ทราบ

ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

1. ทำให้ครูได้ทราบผลการเรียนของผู้เรียนว่าเก่ง-อ่อนเพียงใด รู้จักนักเรียนในด้านต่าง ๆ ละเอียดยิ่งขึ้นเพื่อหาทางช่วยเหลือ
2. ทำให้ครูทราบผลการบรรลุจุดประสงค์การเรียนของผู้เรียนว่ามีผู้เรียนผ่านจุดประสงค์มากน้อยเพียงใด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าคุณมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนเพียงใด เทคนิควิธีสอนที่ครูใช้เหมาะสมเพียงใด อันจะนำไปสู่การปรับปรุงตนเองของครู
3. ผลการประเมินจะทำให้ครูใช้เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนยิ่งขึ้น
4. ช่วยให้คุณได้ตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบว่ามีความยากง่ายเพียงใด มีค่าอำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงเพียงใด
5. ช่วยให้ครูสามารถรายงานผลการศึกษาให้นักเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์ฝ่ายแนะแนวและสถาบันการศึกษาที่นักเรียนจะไปเรียนต่อทราบ

ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง

1. ทำให้ทราบความสามารถ หรือสมรรถภาพในการเรียนของบุตรหลาน
2. ช่วยทำให้ผู้ปกครองรู้จักและเข้าใจบุตรหลานได้ดียิ่งขึ้น
3. เป็นข้อมูลสำหรับผู้ปกครองในการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงาน หรือการศึกษาต่อของบุตรหลาน

ประโยชน์ต่อฝ่ายแนะแนว

1. ฝ่ายแนะแนวจะนำผลการเรียนไปประกอบการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียน
2. ช่วยให้ฝ่ายแนะแนวแนะนำการเรียน หรือแนะแนวอาชีพได้ถูกต้อง
3. ช่วยให้ฝ่ายแนะแนว เสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนต่อผู้บริหาร

ประโยชน์ต่อฝ่ายบริหาร

1. ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา พัฒนา การวางแผนการเรียนการสอน และดำเนินงานบริหารโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน ได้แก่ การเลื่อนชั้น การรับนักเรียนเข้าใหม่ การจัดชั้นเรียน และแนวทางการใช้หลักสูตร
3. ทำให้ทราบมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น มาตรฐานความสามารถของผู้เรียน มาตรฐานความสามารถของครู เป็นต้น
4. ใช้เป็นข้อมูลในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้ผู้ปกครองและประชาชนได้ทราบ

ประโยชน์ต่อการวิจัย

1. เครื่องมือในการวัดและประเมินผลสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยได้
2. ข้อมูลจากการวัดและประเมินผลสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัย

กล่าวโดยสรุปการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลในทุก ๆ ฝ่าย กล่าวคือ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร นำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง รวมถึงพัฒนาการศึกษาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

วิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรเลือกใช้หรือคิดค้นวิธีการที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของการนำผลการประเมินไปใช้ ดังนั้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องมีวิธีการประเมินที่หลากหลายดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2557)

1. การสังเกตพฤติกรรม เป็นการเก็บข้อมูลจากการปฏิบัติกรรมของผู้เรียน ซึ่งผู้สังเกตสามารถทำได้ตลอดเวลา แต่มีข้อควรคำนึงถึง คือไม่ควรขัดจังหวะขณะทำกิจกรรมหรือขณะคิด ในการเก็บข้อมูลอาจมีเครื่องมือช่วยในการเก็บในหลายลักษณะแล้วแต่ลักษณะข้อมูลและการใช้ประโยชน์ เช่น สมุดจดบันทึก แบบมาตราส่วนประเมินค่า แบบตรวจสอบรายการ

2. การสอบปากเปล่า เป็นวิธีการให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้วยการพูด ตอบประเด็นต่าง ๆ ที่ครูเป็นผู้กำหนดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนรู้ การประเมินนี้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน สามารถมีการอภิปรายโต้แย้ง ขยายความ ปรับแก้ไขความคิดกันได้ มีข้อที่พึงระวังคือ อย่าเพิ่งขัดความคิดขณะที่ผู้เรียนกำลังพูด

3. การพูดคุย เป็นการสื่อสาร 2 ทาง ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน สามารถทำเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลก็ได้ การพูดคุยจะช่วยให้ครูผู้สอนติดตามตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้น้อยเพียงใด เหมาะสำหรับเป็นข้อมูลที่ใช้พัฒนา

4. การสอบถาม เป็นการเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่สามารถอ่านและเขียนได้ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึก ความพึงพอใจ ความสนใจ หรือข้อมูลพื้นฐานในด้านการฟัง การพูด การอ่านหรือการเขียนกิจวัตรประจำวัน ข้อมูลส่วนตัว

5. การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ (Journals) เป็นการเขียนตอบกระทู้ หรือคำถามของครู ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความรู้ ทักษะที่กำหนดในตัวชี้วัด การเขียนสะท้อนการเรียนรู้ทำให้ผู้สอนทราบความก้าวหน้าในผลการเรียนรู้ และยังสามารถประเมินพัฒนาการด้านทักษะการเขียนได้ด้วย

6. การประเมินการปฏิบัติ (Performance assessment) เป็นวิธีการประเมินงานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติงานเพื่อให้ทราบถึงผลการพัฒนาของผู้เรียน การประเมินลักษณะนี้จะประเมินใน 2 ประเด็นหลัก คือการประเมินภาระงาน (Tasks) หรือกิจกรรม และเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring rubrics) การประเมินการปฏิบัติ อาจปรับเปลี่ยนไปตามลักษณะงานหรือประเภทกิจกรรม ดังนี้

6.1 ภาระงานหรือกิจกรรมที่เน้นขั้นตอนการปฏิบัติและผลงาน เช่น การทดลอง วิทยาศาสตร์ การจัดนิทรรศการ การแสดงละคร แสดงเคลื่อนไหว การประกอบอาหาร การประดิษฐ์ การสำรวจ การนำเสนอ การจัดทำแบบจำลอง เป็นต้น ผู้สอนจะต้องสังเกตและประเมินวิธีการทำงานที่เป็นขั้นตอนและผลงานของผู้เรียน

6.2 ภาระงานหรือกิจกรรมที่เน้นการสร้างลักษณะนิสัย เช่น การรักษาความสะอาด การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การรักษาสาธารณสุขสมบัติ กิจกรรมหน้าเสาธง เป็นต้น ลักษณะการประเมินเป็นการประเมินวิธีการสังเกตและจดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับผู้เรียน

6.3 ภาระงานที่มีลักษณะเป็นโครงการหรือโครงงาน ภาระงานนี้เป็นกิจกรรมที่เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงาน ที่ต้องใช้เวลาในการดำเนินการมาก ดังนั้นการประเมินจึงควรมีการประเมินเป็นระยะ ๆ เช่น ระยะก่อนดำเนินการ เป็นการประเมินเพื่อเตรียมความพร้อม และความเป็นไปได้ ขณะดำเนินการ การประเมินระหว่างดำเนินการ เป็นการประเมินการปฏิบัติจริงตามแผน วิธีการและขั้นตอนที่กำหนดไว้ ถ้าไม่เป็นไปตามแผนให้แก้ไขตามแผนให้แก้ไขปรับปรุงระหว่างปฏิบัติ สำหรับการประเมินระยะสิ้นสุดการดำเนินโครงการหรือโครงงาน เป็นการประเมินผลงาน ผลกระทบและวิธีการนำเสนอผลการดำเนินงาน

6.4 ภาระงานที่เน้นผลผลิต การประเมินในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินคุณภาพของผลงานซึ่งจะเห็นได้จากการนำเสนอแผนผังความคิด แผนผังการทำงาน แผนที่ แผนภูมิ กราฟ ตาราง ภาพ เป็นต้น โดยอาจต้องใช้เครื่องมือเก็บข้อมูลประกอบการประเมินควบคู่ไปด้วย เช่น แบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบบันทึกพฤติกรรม แบบตรวจสอบรายงาน แบบบันทึกผลการปฏิบัติ เป็นต้น

7. การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio assessment) เป็นการเก็บรวบรวมชิ้นงานของผู้เรียนเพื่อสะท้อนความก้าวหน้าและความสำเร็จของผู้เรียน เช่น แฟ้มสะสมงานที่แสดงความก้าวหน้าของผู้เรียน ต้องมีผลงานในช่วงเวลาต่าง ๆ ที่แสดงความก้าวหน้าของผู้เรียน หากเป็นแฟ้มสะสมงานดีเด่นต้องแสดงผลงานที่สะท้อนความสามารถของผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องแสดงความคิดเห็นหรือเหตุผลที่เลือกผลงานนั้นเก็บไว้ตามวัตถุประสงค์ของแฟ้มสะสมงานแนวทางในการจัดทำแฟ้มสะสมงาน มีดังนี้

7.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของแฟ้มสะสมงานว่าต้องการสะท้อนความก้าวหน้าและความสำเร็จของผู้เรียนในเรื่องใดด้านใด ทั้งนี้อาจพิจารณาจากตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้

7.2 วางแผนการจัดทำแฟ้มสะสมงานที่เน้นการจัดทำชิ้นงาน กำหนดเวลาของการจัดทำแฟ้มสะสมงาน และเกณฑ์การประเมิน

7.3 จัดทำแฟ้มสะสมงานและดำเนินการตามแนวทางที่กำหนด

7.4 ให้ผู้เรียนเก็บรวบรวมชิ้นงาน

7.5 ผู้เรียนประเมินชิ้นงานเพื่อพัฒนาชิ้นงาน นอกจากตนเองเป็นผู้ประเมินแล้วควรมีการประเมินแบบมีส่วนร่วม โดยให้เพื่อน ผู้สอน ผู้ปกครอง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

7.6 ให้ผู้เรียนคัดเลือกชิ้นงานตามเงื่อนไขที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันกำหนด เช่น ชิ้นงานที่ยากที่สุด ชิ้นงานที่ชอบที่สุด เป็นต้น โดยดำเนินการเป็นระยะ ๆ

7.7 ให้ผู้เรียนนำชิ้นงานที่คัดเลือกแล้วจัดทำเป็นแฟ้มที่สมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยหน้าปก คำนำ สารบัญ ชิ้นงาน แบบประเมินแฟ้มสะสมงานและอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

7.8 ผู้เรียนต้องสะท้อนความรู้สึกและความคิดเห็นต่อชิ้นงาน

7.9 สถานศึกษาคควรจัดให้ผู้เรียนแสดงผลสัมฤทธิ์งานและชิ้นงานเมื่อสิ้นภาคเรียน หรือปีการศึกษาตามความเหมาะสม

8. การวัดและประเมินผลด้วยแบบทดสอบ เป็นการประเมินตัวชี้วัดด้านการรับรู้ ข้อเท็จจริง (Knowledge) ผู้สอนควรเลือกใช้แบบทดสอบให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมิน นั้น ๆ เช่น แบบทดสอบเลือกตอบ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบจับคู่ แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบ ความเรียง เป็นต้น ทั้งนี้แบบทดสอบที่จะใช้ต้องเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ มีความเที่ยงตรง (Validity) และเชื่อมั่นได้ (Reliability)

9. การประเมินด้านความรู้สึกนึกคิด (Attitude) เป็นการประเมินด้านคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะและเจตคติ ที่ควรปลูกฝังในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการวัดและประเมินผลเป็นลำดับขั้นจากต่ำสุด ไปสูงสุด ดังนี้

9.1 ชั้นรับรู้ เป็นการประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกว่ารู้จัก เต็มใจ สนใจ

9.2 ชั้นตอบสนอง เป็นการประเมินพฤติกรรมที่แสดงว่าเชื่อฟัง ทำตาม อาสาทำ พอใจที่จะทำ

9.3 ชั้นเห็นคุณค่า (ค่านิยม) เป็นการประเมินพฤติกรรมที่แสดงความเชื่อ ซึ่ง แสดงออกโดยการกระทำหรือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ยกย่องชมเชย สนับสนุน ช่วยเหลือหรือทำกิจกรรม ที่ตรงกับความเชื่อของตน ทำด้วยความเชื่อมั่น ศรัทธา และปฏิเสธที่จะกระทำในสิ่งที่ขัดแย้งกับความเชื่อ ของตน

9.4 ชั้นจัดระบบคุณค่าเป็นการประเมินพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม อภิปราย เปรียบเทียบ จนเกิดอุดมการณ์ในความคิดของตนเอง

9.5 ชั้นสร้างคุณลักษณะ เป็นการประเมินพฤติกรรมที่มีแนวโน้มว่าจะประพฤติ ปฏิบัติเช่นนั้นอยู่เสมอในสถานการณ์เดียวกัน หรือเกิดเป็นอุปนิสัย

10. การประเมินตามสภาพจริง (Authentic assessment) เป็นการประเมินด้วย วิธีการที่หลากหลาย เพื่อสะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน จึงควรใช้การประเมินการปฏิบัติ (Performance assessment) ร่วมกับการประเมินด้วยวิธีการอื่น ภาระงานควรสะท้อนสภาพความเป็นจริง หรือใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากกว่าเป็นการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ไป ดังนั้นการประเมินสภาพจริงจะต้องออกแบบ การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลไปด้วยกัน และกำหนดเกณฑ์การประเมินให้สอดคล้องหรือใกล้เคียง กับชีวิตจริง

11. การประเมินตนเองของผู้เรียน (Student self - assessment) เป็นการประเมิน เพื่อทำให้ผู้เรียนได้คิดใคร่ครวญว่าได้เรียนรู้อะไร เรียนรู้อย่างไร และผลงานที่ทำนั้นดีแล้วหรือยัง การประเมินตนเองจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้การประเมินตนเอง ของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จได้จะต้องมีเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีเกณฑ์ที่บ่งบอกความสำเร็จ

ของชิ้นงาน/ภาระงาน และมาตรการการปรับปรุงแก้ไขตนเอง เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินตนเองมีหลายรูปแบบ เช่น การอภิปราย การเขียนสะท้อนผลงาน การใช้แบบสำรวจ การพูดคุยกับผู้สอน เป็นต้น

12. การประเมินโดยเพื่อน (Peer assessment) เป็นเทคนิคการประเมินที่ให้เพื่อนประเมินเพื่อน ซึ่งผู้สอนต้องอธิบายผลที่คาดหวังให้ผู้เรียนทราบก่อนที่จะลงมือประเมิน ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจนก่อนว่าเขากำลังตรวจสอบอะไรในงานของเพื่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้จะมีรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามลักษณะวิธีการประเมิน ดังนั้นผู้ประเมินต้องคิดพิจารณาเลือกรูปแบบหรือลักษณะของเครื่องมือให้สอดคล้องกับวิธีการประเมินต่าง ๆ ดังที่ กรมวิชาการ (2545) กล่าวไว้ดังนี้

1. แบบสังเกต ครูสามารถสังเกตนักเรียนแต่ละคนหรือเป็นกลุ่มในเวลาใดเวลาหนึ่งก็ได้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสังเกต ถ้าหากครูสังเกตบ่อย ๆ สม่ำเสมอและต่อเนื่อง ครูจะสังเกตเห็นถึงความตั้งใจ ความขยันหมั่นเพียร ลักษณะการแสดงออกทางอารมณ์ และสุขภาพของนักเรียน การสังเกตของครูอาจทำในห้องเรียน นอกห้องเรียน ที่โรงอาหาร ที่สนามฟุตบอลก็ได้ แบบสังเกตที่นิยมใช้จะมีแบบสำรวจรายการ แบบจัดอันดับ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งจะมีรูปแบบเป็นแบบบรรยาย แบบตัวเลข แบบกราฟ และแบบเปรียบเทียบ

2. แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ได้จากการซักถามพูดคุย ระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์นั้นมิใช่การพูดคุยกันเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นการประจันหน้ากัน จึงทำให้ครูสามารถสังเกตกิริยาท่าทาง ท่วงทีการพูดโต้ตอบได้อีกด้วย การสัมภาษณ์อาจทำในหรือนอกเวลาเรียน ในหรือนอกห้องเรียน หรือโดยการนัดหมาย การสัมภาษณ์ที่ดีต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนว่าครูต้องการอยากจะได้ข้อมูลเรื่องใด แบบบันทึกการสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม

3. แบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อความแล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบเอง ดังนั้นแบบสอบถามจึงต้องมีคำชี้แจงในประเด็นที่ต้องการ เพื่อให้ผู้ตอบเข้าใจตรงกัน เช่น แบบสอบถามการใช้เวลาที่บ้านก็จะประกอบด้วยข้อความหรือข้อความเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนที่บ้านเป็นส่วนใหญ่ แบบสอบถามมีหลายประเภท บางประเภทนิยมให้ผู้ตอบทำเครื่องหมายตอบบางประเภทเป็นคำถามสั้นๆ และบางประเภทเป็นมาตราส่วนประมาณค่า เป็นต้น แบบสอบถามนี้อาจส่งให้ผู้ปกครองตอบเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพครอบครัว ประเภทของแบบสอบถามที่เป็นข้อความที่นิยมใช้กัน ได้แก่แบบประมาณค่า แบบเติมคำ/วลี แบบจัดอันดับ แบบจับคู่ แบบถูก-ผิด เอา-ไม่เอา แบบความเรียง บรรยายพรรณนา แบบซีเมนต้า แบบให้เหตุระบุเหตุผล แบบอนุกรม แบบให้ต่อแบบรูปแบบ และแบบให้สถานการณ์นำแล้วแก้ปัญหา

4. แบบบันทึกทั่ว ๆ ไป ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากร่องรอยของการปฏิบัติ (ไม่มีการสร้างสถานการณ์) พฤติกรรมทุกอย่างของนักเรียนเป็นไปตามธรรมชาติ เช่น แบบบันทึกที่แสดงถึงการเข้าชมนิทรรศการ การเข้าห้องสมุด การเลือกซื้อหนังสือ การเยี่ยมอุปกรณ์ เป็นต้น

5. แบบวัดเจตคติ มีวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติหลายวิธีด้วยกันแต่วิธีที่นิยมใช้มี 3 วิธี คือ เทคนิคของเทอร์สตัน เทคนิคของลิเคอร์ท และเทคนิคนัยจำแนกของออสกูด

6. แบบทดสอบ มี 3 ประเภท คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบ ความถนัด และแบบทดสอบบุคลิกกับสังคม

นอกจากนี้ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2544) กล่าวว่า ครูควรมีเครื่องมือวัดผลที่หลากหลายและเป็นไปตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้ประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการ ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ซึ่งเครื่องมือวัดผลที่ครูสามารถนำไปใช้ได้มี 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 แบบทดสอบ เป็นเครื่องมือวัดผลที่ใช้สำหรับการประเมินอย่างเป็นทางการ ซึ่งครูควรพัฒนาให้มีคุณภาพเป็นที่น่าเชื่อถือและได้มาตรฐาน สิ่งที่ชี้ว่าแบบทดสอบนั้นได้มาตรฐานก็คือ มีความเที่ยงตรงสูง (Content validity) และมีความเชื่อมั่นสูง (Reliability) เครื่องมือกลุ่มนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดความคิดขั้นสูง แบบวัดความคิดเชิงจริยธรรม แบบวัดเจตคติทางการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมทั้งพฤติกรรมทางการเรียนและพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม

กลุ่มที่ 2 เครื่องมือประเมินความสามารถจริงในองค์กรวม เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ประเมินความสามารถของผู้เรียนที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ควบคู่กับวิธีการประเมินของครู ดังนี้

1. แบบประเมินคุณค่าของชิ้นงาน กรณีวัดความสามารถจากชิ้นงาน
2. แบบประเมินคุณค่าการปฏิบัติงาน กรณีประเมินจากการปฏิบัติงานจริง ซึ่งครูต้องกำหนดแนวทางในการประเมินอย่างชัดเจน โดยจัดทำเครื่องมือที่เรียกว่า รูบริก (Rubrics)
3. แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เป็นเครื่องมือที่นิยมในการประเมินความสามารถจริงของผู้เรียน ครูควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และธรรมชาติวิชา โดยแฟ้มสะสมงานที่ควรใช้ได้แก่ แฟ้มสะสมงานเฉพาะเรื่อง ตามลักษณะความสามารถที่ต้องการประเมิน เช่น แฟ้มสะสมงาน การอ่าน แฟ้มสะสมงานการเขียน แฟ้มสะสมงานการทดลอง เป็นต้น และแฟ้มสะสมงานรวม เช่น แฟ้มสะสมงานโครงการ เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 เครื่องมือที่ใช้สำหรับการเป็นเครื่องยืนยันการปฏิบัติจริง เครื่องมือในกลุ่มนี้เป็นเครื่องมือสำหรับใช้ตรวจสอบยืนยันความสามารถ โดยดูจากพยานหลักฐานที่ยืนยันหรือบ่งชี้ เช่น

1. แบบตรวจบันทึก เช่น บันทึกประจำวัน บันทึกการอ่าน บันทึกการเขียน บันทึกการศึกษาดูงานนอกสถานที่ บันทึกการค้นคว้า เพื่อพิจารณาความสามารถหรือคุณลักษณะบางประการของผู้เรียนจากสิ่งที่ผู้เรียนจดบันทึก เช่น การทำงานอย่างเป็นระบบ อาจดูจากบันทึกประจำวันของนักเรียน การทำงานกลุ่ม อาจดูจากบันทึกการประชุมกลุ่ม ความสามารถในการค้นคว้า อาจดูจากบันทึกการค้นคว้า เป็นต้น

2. การให้ผู้เรียนรายงานตนเอง อาจอยู่ในรูปของการรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร หรือรายงานปากเปล่าก็ได้

ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่าวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นเรียนมีหลายประเภท แต่ละประเภทมีลักษณะวิธีใช้และประโยชน์ต่างกัน ผู้ใช้เครื่องมือวัดผลแต่ละ ชนิดมีความจำเป็นอย่างยี่งที่จะต้องทราบลักษณะประโยชน์และข้อจำกัดต่าง ๆ ของเครื่องมือเหล่านั้นจึง จะสามารถใช้เครื่องมือวัดผลในการรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อจะได้บอกสภาพจริงของ ผู้เรียนมากที่สุด

แนวการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551

หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2557)

1. สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเปิด โอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม
2. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการจัดการเรียนรู้และตัดสินผลการเรียน
3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรสถานศึกษา และจัดให้มีการประเมิน การอ่าน คิควิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ต้องดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ความคิด กระบวนการ พฤติกรรมและเจตคติ เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ธรรมชาติวิชา และระดับชั้นของผู้เรียน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความเที่ยงตรง ยุติธรรม และเชื่อถือได้
5. การประเมินผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตาม ความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้
7. ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและรูปแบบการศึกษาต่างๆ
8. ให้สถานศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานการประเมินผล การเรียนรู้ รายงานผลการเรียน แสดงวุฒิการศึกษาและรับรองผลการเรียนของผู้เรียน

แนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียน

การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สิ่งที่ผู้สอนต้องทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ (1) ผลการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระ (2) ผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน (3) ผลการเรียนรู้ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างน้อย 8 ประการ และ (4) ผลการเรียนรู้ที่เกิดจากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร 4 ประการดังกล่าวข้างต้น มีที่มาจากองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยทั้ง 3 ด้าน มีลักษณะสำคัญที่สามารถนำมาอธิบายโดยสังเขปดังนี้คือ

1. ผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

ผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย หมายถึง ข้อมูล สารสนเทศ หลักฐานต่าง ๆ ที่แสดงถึงความสามารถด้านสติปัญญา 6 ด้าน คือ ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การประเมินค่า และการคิดสร้างสรรค์ โดยพฤติกรรมที่สะท้อนว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ได้แก่ การบอกเล่า อธิบาย หรือเขียนแสดงความคิดรวบยอดโดยการตอบคำถาม เขียนแผนภูมิ แผนภาพ นำเสนอแนวคิด ขั้นตอนในการแก้ปัญหา การจัดการ การออกแบบประดิษฐ์หรือสร้างสรรค์ชิ้นงาน เป็นต้น

2. ผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

ผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย หมายถึง ข้อมูลสารสนเทศที่สะท้อนความสามารถด้านการเรียนรู้ในการจัดการอารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและเจตคติ โดยพฤติกรรมที่สะท้อนว่าผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย คือผู้เรียนมีการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมตามบรรทัดฐานของสังคม มีความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมและมีค่านิยมพื้นฐานที่ได้รับการปลูกฝัง โดยแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อย่างน้อย 8 ประการตามหลักสูตร

3. ผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย หมายถึง ข้อมูล สารสนเทศที่แสดงถึงทักษะการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ที่เกิดจากการประสานงานของสมองและกล้ามเนื้อที่ใช้งานอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์กัน

กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ผู้สอนควรปฏิบัติ มีดังนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดจากหลักสูตรสถานศึกษา สัดส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนปลายปี/ปลายภาค เกณฑ์ต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนด ตลอดจนต้องคำนึงถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสมรรถนะต่าง ๆ ที่ต้องการ

ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพื่อนำไปบูรณาการสอดแทรกในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงธรรมชาติรายวิชา รวมถึงจุดเน้นของสถานศึกษา

2. จัดทำโครงสร้างรายวิชาและแผนการประเมิน

2.1 วิเคราะห์ตัวชี้วัดในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้แล้วจัดกลุ่มตัวชี้วัด การวิเคราะห์ตัวชี้วัดจะช่วยผู้สอนในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและประเมินให้ครอบคลุมทุกด้านที่ตัวชี้วัดกำหนด หากเป็นรายวิชาเพิ่มเติมให้วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ตามที่สถานศึกษากำหนด

2.2 กำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยเลือกมาตรฐาน/ตัวชี้วัดที่สอดคล้องสัมพันธ์กันหรือประเด็นปัญหาที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน ซึ่งอาจจัดเป็นหน่วยเฉพาะวิชาหรือหน่วยบูรณาการ แต่ละหน่วยการเรียนรู้อาจนำการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาพัฒนาในหน่วยการเรียนรู้ด้วยก็ได้ ในขณะเดียวกันผู้สอนควรวางแผนการประเมินที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ด้วย กรณีที่ตัวชี้วัดใดปรากฏอยู่หลายหน่วยการเรียนรู้ ควรพัฒนาตัวชี้วัดนั้นในทุกหน่วยการเรียนรู้ ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย ก่อนบันทึกสรุปผล เพื่อสามารถประเมินผู้เรียนได้อย่างครอบคลุม

2.3 กำหนดสัดส่วนเวลาเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ตามโครงสร้างรายวิชา โดยคำนึงถึงความสำคัญของมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้

2.4 กำหนดภาระงานหรือชิ้นงานหรือกิจกรรมที่เป็นหลักฐานแสดงออกซึ่งความรู้ความสามารถที่สะท้อนตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ การกำหนดภาระงานหรือชิ้นงาน

2.5 กำหนดเกณฑ์สำหรับประเมินภาระงาน/ชิ้นงาน/กิจกรรม โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Rubrics) หรือกำหนดเป็นร้อยละหรือตามที่สถานศึกษากำหนด

2.6 สำหรับตัวชี้วัดที่ยังไม่ได้รับการประเมินโดยภาระงาน ให้เลือกวิธีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสม

3. ชี้แจงรายละเอียดของการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ วิธีการ เครื่องมือ ภาระงาน เกณฑ์คะแนน ตามแผนการประเมินที่กำหนดไว้ ในการจัดทำโครงสร้างรายวิชาและแผนการประเมิน ผู้สอนอาจจัดทำได้หลายลักษณะ

4. การจัดการเรียนรู้ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ควรวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็น 3 ระยะ ได้แก่ ประเมินวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนการเรียนการสอน ประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน และการประเมินความสำเร็จหลังเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ประเมินวิเคราะห์ผู้เรียน

การประเมินวิเคราะห์ผู้เรียน เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนในแต่ละรายวิชา ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความรู้ ทักษะและความพร้อมด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนโดยใช้วิธีการที่เหมาะสม แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุง ซ่อมเสริมหรือเตรียมผู้เรียนทุกคนให้มีความพร้อมและมีความรู้พื้นฐาน

ซึ่งจะช่วยให้การจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี แต่จะไม่นำผลการประเมินนี้ไปใช้ในการพิจารณาตัดสินผลการเรียน มีแนวปฏิบัติดังนี้

4.1.1 วิเคราะห์ความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานของเรื่องที่จะเรียนรู้

4.1.2 เลือกรูปแบบวิธีการและเครื่องมือสำหรับประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานอย่างเหมาะสม เช่น การใช้แบบทดสอบ การสอบถามผู้สอน การพิจารณาแฟ้มสะสมงานที่ผ่านมา เป็นต้น

4.1.3 ดำเนินการประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียน

4.1.4 นำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียน

4.2 การประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน

การประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน เป็นการประเมินที่มุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน ในการบรรลุมาตรฐาน/ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ ตามหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้วางแผนไว้เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศไปพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง และส่งเสริมผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและเกิดพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ นอกจากนี้ยังใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน การประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียนที่ดำเนินการอย่างถูกหลักวิชาและต่อเนื่องจะให้ผลการประเมินที่สะท้อนความก้าวหน้าในการเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียนอย่างถูกต้อง น่าเชื่อถือ โดยผู้สอนเลือกวิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติวิธีการประเมินที่เหมาะสม สำหรับการประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน ได้แก่ การประเมินจากสิ่งที่ผู้เรียนได้แสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนาด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เป็นผลจากการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลได้หลากหลาย ดังนี้

4.2.1 เลือกรูปแบบวิธีการประเมินให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ เช่น การประเมินด้วยการสังเกต การซักถาม การตรวจแบบฝึกหัด การประเมินตามสภาพจริง เป็นต้น

4.2.2 สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนให้สอดคล้องกับวิธีการประเมินที่กำหนด

4.2.3 ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.2.4 นำผลไปพัฒนาผู้เรียน

4.3 การประเมินความสำเร็จหลังเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนใน 2 ลักษณะ คือ

4.3.1 การประเมินเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ เป็นการประเมินผู้เรียนเพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ พัฒนาการของผู้เรียนเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการประเมินวิเคราะห์ผู้เรียน ทำให้สามารถประเมินศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความสำเร็จภายหลังการเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไข วิธีการเรียนของผู้เรียน การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน หรือซ่อมเสริมผู้เรียนให้บรรลุตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ การประเมินความสำเร็จหลังเรียนนี้ จะสอดคล้อง

กับการประเมินวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนการเรียนการสอน หากใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินชุดเดียวกันหรือคู่ขนานกัน เพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียนได้ชัดเจน

4.3.2 การประเมินปลายปี/ปลายภาคเป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ และใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงแก้ไข ซ่อมเสริมผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินตัวชี้วัด การประเมินปลายปี/ปลายภาค สามารถใช้วิธีการและเครื่องมือประเมินได้อย่างหลากหลายและเลือกใช้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด อาจใช้แบบทดสอบชนิดต่าง ๆ หรือประเมินโดยใช้ภาระงานหรือกิจกรรม โดยมีขั้นตอนหรือวิธีการดังนี้

- 1) เลือกวิธีการและเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมินผล
- 2) สร้างเครื่องมือประเมิน
- 3) ดำเนินการประเมิน
- 4) นำผลการประเมินไปใช้ตัดสินผลการเรียน แก้ไขผลการเรียน

หลักฐานการเรียนรู้/ภาระงาน/ชิ้นงานประเภทต่าง ๆ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้กระทำลงมือปฏิบัติ แสดงความสามารถ มีใช้เพียงการบอกความรู้ในเรื่องที่ได้เรียนมา การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนจึงถูกกำหนดด้วยกิจกรรม ผลงาน ภาระงานที่ให้ผู้เรียนทำเพื่อแสดงพัฒนาการ การเรียนรู้ตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัดในแต่ละสาระการเรียนรู้ หลักฐานการเรียนรู้ (Evidence of learning) เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เป็นรูปธรรมว่า มีร่องรอย/หลักฐานใดบ้างที่แสดงถึงผล การเรียนรู้ของผู้เรียนที่สัมพันธ์โดยตรงกับมาตรฐาน/ตัวชี้วัด โดยทั่วไปจำแนกหลักฐานการเรียนรู้เป็น 2 ประเภท คือ

3.9.1 ผลผลิต , รายงานที่เป็นรูปเล่ม สิ่งประดิษฐ์ แบบจำลอง แฟ้มสะสมงาน แผนภูมิ ผังมโนทัศน์ การเขียนอนุทินการเขียนความเรียง คำตอบที่ผู้เรียนสร้างเอง โครงงาน ฯลฯ

3.9.2 ผลการปฏิบัติ , การรายงานด้วยวาจา การสาธิต การทดลอง การปฏิบัติการ ภาคสนาม การอภิปราย การจัดนิทรรศการ การสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนของครู รายงานการประเมินตนเองของผู้เรียน ฯลฯ

เกณฑ์การประเมิน (Rubrics)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557) ได้กล่าวถึง เกณฑ์การประเมิน (rubric assessment) ว่าเป็นแนวทางการให้คะแนนที่ประกอบด้วยเกณฑ์ด้านต่าง ๆ เพื่อใช้ประเมินค่าผลการปฏิบัติของผู้เรียนในภาระงาน/ชิ้นงานที่ซับซ้อนทำให้ผู้เรียนได้ทราบว่าผู้สอนคาดหวังอะไรบ้างจากชิ้นงานที่มอบหมาย การให้คะแนนของรูบริก ก็คือการตอบคำถามว่านักเรียนทำอะไรได้สำเร็จหรือว่ามีระดับความสำเร็จในชั้นต่าง ๆ กัน หรือมีผลงานเป็นอย่างไรนั่นเอง การให้คะแนนรูบริกมี 2 แบบ คือ

1. การให้คะแนนเป็นภาพรวม (Holistic score) คือการให้คะแนนงานชิ้นใดชิ้นหนึ่ง โดยดูภาพรวมของชิ้นงานว่ามีความเข้าใจ ความคิดรวบยอด การสื่อความหมาย กระบวนการที่ใช้และผลงานเป็นอย่างไร

แล้วเขียนอธิบายคุณภาพของงานหรือความสำเร็จของงานเป็นชั้นๆ โดยอาจจะแบ่งระดับคุณภาพตั้งแต่ 0 – 4 หรือ 0 – 6 สำหรับในขั้นต้นการให้คะแนนรูบริคอาจจะแบ่งวิธีการให้คะแนนหลายวิธี เช่น

วิธีที่ 1 แบ่งงานตามคุณภาพเป็น 3 กอง คือ

กองที่ 1 ได้แก่ งานที่มีคุณภาพเป็นพิเศษและเขียนอธิบายลักษณะของงานที่มีคุณภาพเป็นพิเศษ

กองที่ 2 ได้แก่ งานที่ยอมรับได้ และเขียนอธิบายลักษณะของงานที่ยอมรับได้

กองที่ 3 ได้แก่ งานที่ยอมรับได้น้อยหรือยอมรับไม่ได้และเขียนอธิบายลักษณะของงานที่ยอมรับได้น้อย

จากนั้นก็นำงานแต่ละกองมาให้คะแนนเป็น 2 ระดับ คือ

งานกองที่ 1 จะให้คะแนน 6 หรือ 5

งานกองที่ 2 จะให้คะแนน 4 หรือ 3

งานกองที่ 3 จะให้คะแนน 2 หรือ 1

วิธีที่ 2 กำหนดระดับความผิดพลาด โดยพิจารณาจากความบกพร่องของคำตอบว่ามีมากน้อยเพียงใด แล้วหักจากระดับคะแนนสูงสุดมาทีละระดับ ดังนี้

คะแนน	4 หมายถึง คำตอบถูกแสดงเหตุผลถูกต้อง แนวคิดชัดเจน
	3 หมายถึง คำตอบถูก เหตุผลถูกต้อง อาจมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
	2 หมายถึง เหตุผล หรือการคำนวณผิดพลาด แต่มีแนวทางที่จะไปสู่คำตอบ
	1 หมายถึง แสดงวิธีคิดเล็กน้อยแต่ไม่ได้คำตอบ
	0 หมายถึง ไม่ตอบหรือตอบไม่ถูกเลย

หรือ 4 หมายถึง การสาธิตหรือแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่สมบูรณ์ครบถ้วน ถูกต้องแม่นยำในหลักการ ความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนดรวมทั้งเสนอแนวคิดใหม่ que แสดงถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงกฎเกณฑ์ หรือลักษณะของข้อมูล

3 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่สมบูรณ์ ครบถ้วนถูกต้อง ในหลักการ ความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด

2 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจไม่สมบูรณ์ครบถ้วนถูกต้อง ในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนดในบางส่วน

1 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงาน หรือสถานการณ์ที่กำหนดน้อยมาก และเข้าใจไม่ถูกต้องในบางส่วน

0 หมายถึง ไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ

มาตรวัดนี้บรรยายความสามารถการแสดงออกตั้งแต่ระดับ 0 ซึ่งต่ำสุดไปจนถึงระดับ 4 ซึ่งเป็นความสามารถสูงสุด โดยปกติระดับของรูบริค จะต้องมีการพิจารณาว่าระดับใดจะเป็นที่ยอมรับได้ จะเห็น

ได้ว่าตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป มีคำอธิบายถึงการแสดงออกที่ยอมรับได้เพราะนักเรียนแสดงออกถึงความเข้าใจที่สมบูรณ์ ครบถ้วน ถูกต้องในหลักการความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด

2. การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic score) เพื่อให้การมองคุณภาพงานหรือความสามารถของนักเรียนได้อย่างชัดเจนจึงได้มีการแยกองค์ประกอบของการให้คะแนนและอธิบายคุณภาพของงานในแต่ละองค์ประกอบเป็นระดับ โดยทั่วไปแล้วจะมีการแยกองค์ประกอบของงานเป็น 4 ด้าน คือ

2.1 ความเข้าใจในความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริง เป็นการแสดงให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจในความคิดรวบยอด หลักการในปัญหาที่ถามกระจ่างชัด

2.2 การสื่อความหมาย สื่อสาร คือ ความสามารถในการอธิบาย นำเสนอ การบรรยาย เหตุผลแนวคิด ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดี มีความคิดสร้างสรรค์

2.3 การใช้กระบวนการและยุทธวิธี สามารถเลือกใช้ยุทธวิธีกระบวนการที่นำไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ผลสำเร็จของงาน ความถูกต้องแม่นยำในผลสำเร็จของงาน หรืออธิบายที่มาและตรวจสอบผลงาน

กล่าวโดยสรุป วิธีการให้คะแนนตามแนวทางประเมินแบบนี้ เน้นการให้ข้อมูลสามารถบ่งชี้ถึงความสำเร็จหรือความรู้ของนักเรียนว่ามีลักษณะอย่างไร และความสำเร็จหรือความรู้ในระดับที่แตกต่างกันนั้น มีลักษณะแตกต่างกันอย่างไร ไม่ใช่ให้ความหมายแค่ ได้-ตก ผ่าน-ไม่ผ่าน หรือระดับของการผ่านเท่านั้น แต่มุ่งการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนานักเรียนและครูเป็นสำคัญ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

สุรีย์ แก้วเศษ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาคู่มือในการประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง การประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา เท่ากับ 80.06/80.57

2. ความสามารถของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านความรู้ในการประเมินตามสภาพจริงหลังการศึกษบทเรียนแบบโปรแกรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ด้านพฤติกรรมปฏิบัติและเจตคติของครูพลศึกษาที่มีต่อการประเมินตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก

3. เจตคติของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาคู่มือโดยใช้บทเรียนโปรแกรมและการนิเทศแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

สุปราณี เพชรา (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

2. การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงมีประสิทธิภาพ 84.67/85.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80

3. ประสิทธิภาพของการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง พิจารณา 3 ด้าน

3.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการวัดและประเมินตามสภาพจริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ด้านทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น

3.3 ด้านความสนใจในการเรียนคณิตศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนคณิตศาสตร์หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการวัดและประเมินตามสภาพจริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชานานต์ ดิยง (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ หลักการของโปรแกรม จุดหมายของโปรแกรม สมรรถนะที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นตามจุดหมายของโปรแกรม สารที่ใช้พัฒนา กิจกรรมที่ใช้พัฒนา และแนวทางการประเมินผลตามโปรแกรม โดยโปรแกรมดังกล่าวผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยใช้เกณฑ์ Joint Committee พบว่าโปรแกรมมีความเป็นประโยชน์ มีความเป็นไปได้ มีความสมเหตุสมผล และมีความถูกต้องแม่นยำอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ผลการศึกษาผลการใช้โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน พบว่า

2.1. ผลการประเมินสมรรถนะครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน ผลการประเมินสมรรถนะด้านความรู้ในการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน พบว่า ก่อนการพัฒนา กลุ่มนักร้อง มีสมรรถนะด้านความรู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 56.37 โดยมีสมรรถนะอยู่ในระดับต่ำ ส่วนหลังการพัฒนา กลุ่มนักร้องมีสมรรถนะด้านความรู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 68.16 โดยสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทดสอบ พบว่า ครูมีสมรรถนะด้านความรู้หลังการอบรมพัฒนาสูงกว่าก่อนการอบรมพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มทดลองใช้ พบว่า ก่อนการพัฒนา มีสมรรถนะด้านความรู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 58.80 โดยมีสมรรถนะอยู่ในระดับต่ำ ส่วนหลังการพัฒนา มีสมรรถนะด้านความรู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70.60 โดยสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทดสอบ พบว่า ครูมีสมรรถนะด้านความรู้หลังการอบรมพัฒนาสูงกว่าก่อนการอบรมพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการประเมินสมรรถนะด้านทักษะความสามารถในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลในชั้นเรียน ทั้งในระหว่างการอบรมพัฒนาและระหว่างการนิเทศติดตาม พบว่า ในภาพรวมครูกลุ่มนักร้องมีสมรรถนะด้านทักษะความสามารถในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินอยู่

ในระดับดี ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาความสามารถในการสร้างเครื่องมือแต่ละประเภท คือ การสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ การสร้างเครื่องมือแบบประเมินทักษะ การสร้างแบบประเมินคุณลักษณะ พบว่า ครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับดีผ่านเกณฑ์ทุกประเภท และกลุ่มทดลองใช้จริงครูมีสมรรถนะทักษะความสามารถในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินอยู่ในระดับดี ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาความสามารถในการสร้างเครื่องมือแต่ละประเภท คือ การสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ การสร้างเครื่องมือแบบประเมินทักษะ การสร้างแบบประเมินคุณลักษณะพบว่า ครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับดีผ่านเกณฑ์ทุกประเภท และกลุ่มทดลองใช้จริงครูมีสมรรถนะทักษะความสามารถในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินอยู่ในระดับดี ผ่านเกณฑ์ทุกประเภท

ผลการประเมินตนเองของครูด้านสมรรถนะด้านความสามารถในการวัดและประเมินผล ในชั้นเรียนที่เป็นผลที่ได้จากการนิเทศติดตาม พบว่า ครูกลุ่มทดลองนำร่องมีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก และกลุ่มทดลองใช้จริงมีสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุด

2.2 ผลการประเมินความคิดเห็นของครูที่เข้ารับการพัฒนามีต่อโปรแกรมการพัฒนา พบว่า กลุ่มทดลองนำร่องมีผลการประเมินความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มทดลองใช้จริงมีผลการประเมินความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ชรินทร์ เจริญไชย (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูในการประเมินตามสภาพจริงโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมสร้างพลังอำนาจ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการประเมินตามสภาพจริงของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร ทั้ง 3 เขตพื้นที่ มีสภาพการประเมินตามสภาพจริงในระดับปานกลาง มีมติเห็นชอบการประเมินตามสภาพจริง อยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนา ด้านการประเมินตามสภาพจริง โดยพบว่า ค่าเฉลี่ยสภาพที่คาดหวังสูงกว่าสภาพที่เป็นอยู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการสัมภาษณ์ครูที่ปฏิบัติงานการสอนในสถานศึกษาระดับประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทุกขั้นตอนของการประเมินตามสภาพจริงนั้น ครูยังมีปัญหาในการปฏิบัติ ไม่เข้าใจในกระบวนการและยังไม่มีความมั่นใจในการประเมินตามสภาพจริง

2. รูปแบบการพัฒนาครูในการประเมินตามสภาพจริงโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมสร้างพลังอำนาจ ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น ประกอบกับการสังเคราะห์สารสนเทศที่ได้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ นำมากำหนดเป็นโครงสร้างรูปแบบการพัฒนาครูในการประเมินตามสภาพจริง ทำให้ได้โครงสร้างที่มีลักษณะเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพก่อนพัฒนา ประกอบด้วย การศึกษาสภาพปัญหา การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนา 2) การวางแผนพัฒนาครู ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย การวางแผน การอบรม การวางแผนการให้คำปรึกษา/อำนวยความสะดวก 3) การดำเนินการพัฒนาครู ประกอบด้วย การดำเนินการอบรมการให้คำปรึกษา/อำนวยความสะดวก 4) การประเมินผลการพัฒนาครู ประกอบด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผล การสรุปผลการประเมิน และในส่วนของขั้นตอนการพัฒนาครู

จะเป็นการอบรมเพื่อพัฒนาครูและการให้คำปรึกษา และการอำนวยความสะดวก ใช้แนวคิดการประเมินแบบเสริมสร้างพลังอำนาจในการออกแบบและขับเคลื่อนการพัฒนาครู

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูในการประเมินตามสภาพจริงโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมสร้างพลังอำนาจ พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริงหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ครูมีเจตคติต่อการประเมินตามสภาพจริงหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และครูมีความสามารถในการประเมินตามสภาพจริงหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การประเมินรูปแบบการพัฒนาครูในการประเมินตามสภาพจริงโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมสร้างพลังอำนาจของครูในภาพรวมด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้องครอบคลุม ครูเห็นด้วยในระดับมาก และด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบ ครูเห็นด้วยในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการพัฒนาด้านการการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนหลังได้รับการพัฒนาสูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนา มีความสามารถตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยอยู่ในระดับมากขึ้นไป และมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาอยู่ในระดับมากขึ้นไป ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในการนิเทศ เพื่อให้ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนต่อไป

ครูผู้ช่วย

ครูผู้ช่วย คือ ตำแหน่งข้าราชการที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการใหม่ และอยู่ระหว่างเตรียมความพร้อม และพัฒนาอย่างเข้มเป็นเวลา 2 ปี ผู้ที่จะสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นครูผู้ช่วยได้ ต้องมีใบประกอบวิชาชีพครูฯ โดยตำแหน่งของข้าราชการครู ประกอบด้วย

1. ครูผู้ช่วย
2. ครู (คศ.1)
3. ครูชำนาญการ (คศ.2)
4. ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)
5. ครูเชี่ยวชาญ (คศ.4)
6. ครูเชี่ยวชาญพิเศษ (คศ.5)

ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ 0206.4 / ว3 ลงวันที่ 26 มกราคม 2564 ได้กำหนดมาตรฐานตำแหน่งของครูผู้ช่วย ให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบและปฏิบัติงาน ดังนี้

หน้าที่และความรับผิดชอบ

มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลักในการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน เตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม พัฒนาตนเองและวิชาชีพ และปฏิบัติงานอื่น ตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ

การปฏิบัติงานของครูผู้ช่วย ต้องมีการบูรณาการงานทั้ง 3 ด้าน ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกัน ดังนี้

1. ด้านการจัดการเรียนรู้

1.1 นำผลการวิเคราะห์หลักสูตร มาจัดทำรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร ให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะและ การเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ

1.2 ปฏิบัติการสอนโดยออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมี ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะประจำวิชา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะที่สำคัญตามหลักสูตร

1.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และส่งเสริมผู้เรียน ได้พัฒนาเต็ม ตามศักยภาพ เรียนรู้และทำงานร่วมกัน

1.4 เลือกและใช้สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน มีทักษะการคิด

1.5 วัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

1.6 จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดกระบวนการคิด ทักษะชีวิต ทักษะ การทำงาน ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี

1.7 อบรมบ่มนิสัยให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยม ความเป็นไทยที่พึงงาม

2. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้

2.1 จัดทำข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนและรายวิชา เพื่อใช้ในการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2.2 ดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียน รายบุคคลและประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

2.3 ร่วมปฏิบัติงานทางวิชาการ และงานอื่นๆ ของสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการจั ดการศึกษาของสถานศึกษา

2.4 ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองหรือผู้เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน

3. ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

3.1 พัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา สมรรถนะทางวิชาชีพครู ความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาชีพและวิธีการสอน

3.2 มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้

3.3 นำความรู้ ความสามารถ ทักษะที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ครูผู้ช่วยมีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน และต้องมีการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มข้นก่อนได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครู

การปฏิบัติงานของครูผู้ช่วยในสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานของครูผู้ช่วยในสถานศึกษาไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดการเรียนรู้

1.1 การวิเคราะห์มาตรฐานการจัดการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ มีการศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น ตัวชี้วัด เพื่อกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สาระการเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ

1.2 การออกแบบการจัดการเรียนรู้ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ และมีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนจัดการเรียนรู้

1.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผล การเรียน ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สหัตถ์อันสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ

2. ด้านการพัฒนาผู้เรียน

2.1 การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน ครูผู้สอนได้มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักเรียนตลอดเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน ในด้านการปลูกฝังจริยธรรม มีแนวทางในการปลูกฝังจริยธรรมให้เกิดขึ้นกับนักเรียน

2.2 การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิตของผู้เรียน มีการส่งเสริมกิจกรรมด้านสุขภาพของผู้เรียน สุขอนามัย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะและมีความรู้ การดูแลสุขภาพพลานามัยของนักเรียนนั้น จะต้องจัดโครงการตรวจสุขภาพนักเรียนประจำปี

2.3 การพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้กับผู้เรียน และมุ่งพัฒนาผู้เรียนที่มีความโดดเด่นได้มีความรู้ ความสามารถมากยิ่งขึ้น

2.4 การปลูกฝังวินัยประชาธิปไตยให้แก่ผู้เรียน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมประชาธิปไตย ภายในห้องเรียน มีการร่วมกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยภายในโรงเรียน เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียนในด้านการจัดการประชาธิปไตย

2.5 การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการตรวจสอบเป้าหมายนักเรียนทั้งในโรงเรียนและนอกเวลาเรียน มีการติดตามผู้เรียน มีการตรวจจุดเสี่ยงของนักเรียน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลัก

3. ด้านการพัฒนาวิชาการ

3.1 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ มีการจัดทำสื่อการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่หลากหลาย และนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อมีบทบาทสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสื่อจะทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและเพิ่มพูนทักษะประสบการณ์ให้ผู้เรียน ปัจจุบันสื่อการเรียนรู้มีอิทธิพลสูงต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองจนเกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ

3.2 การพัฒนาและใช้แหล่งเรียนรู้และในภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการนำแหล่งการเรียนรู้ที่มีในโรงเรียนมาใช้ในการประกอบการเรียนการสอน

3.3 การใช้และสร้างเครือข่ายทางวิชาการ มีการร่วมกลุ่มทางวิชาการ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการเข้าร่วมการประชุม อบรมสัมมนาทางด้านการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อสร้างเครือข่าย

4. ด้านการพัฒนาโรงเรียน

4.1 งานบริหารทั่วไป มีการดำเนินงานด้านสารสนเทศของโรงเรียน มีการจัดทำเอกสารทางการเงินตามโครงการเรียนฟรี 15 ปี อย่างมีคุณภาพ การบริหารงานทั่วไปเป็นภาระงานอีกงานหนึ่งที่เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนได้รับการกระจายอำนาจจากส่วนกลางให้รับผิดชอบ

4.2 งานสนับสนุนวิชาการ การบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานที่โรงเรียนดำเนินการเพื่อให้บริการแก่นักเรียน เช่น งานติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง งานที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาของโรงเรียน เช่น งานแนะแนว งานกิจกรรมนักเรียน งานอาหารกลางวัน งานรับส่งนักเรียน เป็นต้น

5. ความสัมพันธ์กับชุมชน

5.1 การศึกษาเกี่ยวกับชุมชน โดยให้ทุกส่วนทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษาของโรงเรียนกับชุมชนให้เป็นไปราบรื่นด้วยดีในโอกาสต่าง ๆ

5.2 การให้ความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน

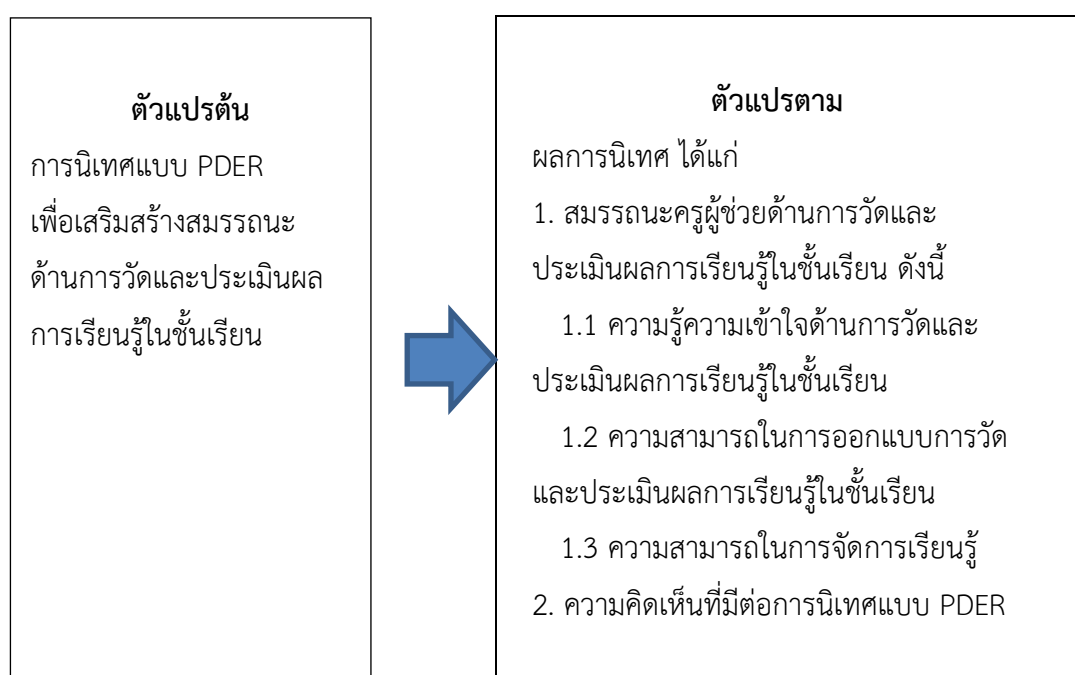
5.3 การนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

5.4 การให้บริการชุมชน

5.5 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน

สรุปได้ว่า การปฏิบัติงานของครูผู้ช่วยในสถานศึกษา มี 5 ด้าน คือ 1) การจัดการเรียนรู้ มีการวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 2) การพัฒนาผู้เรียน มีการปลูกฝังวินัยคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ผู้เรียน การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต การพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ การปลูกฝังวินัยประชาธิปไตยให้แก่ผู้เรียน การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) ด้านการพัฒนาวิชาการ มีการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาและใช้แหล่งเรียนรู้และในภูมิปัญญาท้องถิ่น การใช้และสร้างเครือข่ายทางวิชาการ 4) ด้านการพัฒนาโรงเรียน มีงานบริหารทั่วไป และงานสนับสนุนวิชาการ 5) ความสัมพันธ์กับชุมชนในด้านการศึกษากับชุมชน การให้ความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน การนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ การให้บริการชุมชน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย และศึกษามผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 โดยมีรายละเอียดตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. แบบแผนการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

ครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 198 คน เนื่องจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ที่ทำการทดสอบ ใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด (เป้าหมายร้อยละ 50)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

ครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลักได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 59 คน ซึ่งมีการกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้กฎแห่งความชัดเจน (Rule of Thumb) คำนึงถึงขนาดของประชากรในลักษณะของอัตราส่วนที่คิดเป็นร้อยละ โดยประชากรน้อยกว่า 1,000 คน ใช้อัตราส่วนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30 (Neuman, 1991) และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยในแต่ละชั้นใช้วิธีการจับสลากอย่างง่ายมาจำนวน 30 % ของประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
ภาษาไทย	34	10
คณิตศาสตร์	51	15
ภาษาอังกฤษ	56	17
วิทยาศาสตร์	57	17
รวม	198	59

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1.1 เอกสารสำหรับผู้นิเทศ ได้แก่ คู่มือการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย (สำหรับผู้นิเทศ) จำนวน 1 เล่ม

1.2 เอกสารสำหรับผู้รับการนิเทศ ได้แก่ ชุดการนิเทศ (สำหรับผู้รับการนิเทศ) คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน จำนวน 7 เล่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 4 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีข้อคำถามรวม 25 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ก่อนและหลังการนิเทศ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ การให้คะแนนเป็น 0 และ 1

ฉบับที่ 3 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบรูบริค มีข้อคำถามรวม 7 ประเด็น

ฉบับที่ 4 แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 3 ระดับ ตั้งแต่มีระดับคุณภาพดี ระดับพอใช้ และระดับปรับปรุง มีข้อคำถามรวม 17 ข้อ

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของครูผู้เข้ารับการพัฒนา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบเติมคำตอบ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีข้อคำถามรวม 25 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด 1 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้นเอง โดยศึกษาจากแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแต่ละประเภทตามลำดับ ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ทำการศึกษาวเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ในปีการศึกษา 2560 จำนวน 5 ด้าน คือ 1) การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ 2) การออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3) การกำหนดภาระงานของนักเรียน 4) การกำหนดวิธี การประเมิน เครื่องมือการประเมิน และเกณฑ์การประเมิน 5) การรายงานผลการประเมินและนำผล การประเมินไปใช้ โดยใช้วิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถามออนไลน์กับกลุ่มตัวอย่างครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 144 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2, 2560) ผลการศึกษา พบว่า ครูผู้ช่วย มีสภาพปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.25, S.D.=0.63$) โดยด้านที่มีสภาพสภาพปัญหาสูงที่สุด ได้แก่ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.35, S.D.=0.72$) รองลงมาเป็นการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.33, S.D.=0.57$) และการกำหนดวิธีการประเมิน เครื่องมือการประเมินและเกณฑ์การประเมิน ($\bar{X}=4.23, S.D.=0.76$) ตามลำดับ ส่วนด้านความต้องการในการพัฒนา พบว่า ครูผู้ช่วยมีความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33, S.D.=0.74$) ทุกด้านเช่นกัน โดยด้านที่มีความต้องการในการพัฒนาสูงที่สุด ได้แก่ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.44, S.D.=0.74$) รองลงมาเป็นการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.39, S.D.=0.78$) และการกำหนดวิธีการประเมิน เครื่องมือการประเมิน และเกณฑ์การประเมิน ($\bar{X}=4.34, S.D.=0.65$) ตามลำดับ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค หน้า 140-145)

2. ศึกษาเอกสาร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ กระบวนการนิเทศ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อนำมากำหนดกรอบเนื้อหาของชุดการนิเทศ

3. นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย ปริญญาโท/วิทยานิพนธ์ จากห้องสมุด และฐานข้อมูลออนไลน์ และนำผลการศึกษาวเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 มากำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างกระบวนการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน เป็นกระบวนการนิเทศ 4 ขั้นตอน คือ

- 1) ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning) เป็นการวางแผนการดำเนินการนิเทศเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนลงมือปฏิบัติการนิเทศ
- 2) ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing) เป็นการลงมือปฏิบัติการนิเทศ โดยการสังเคราะห์และประยุกต์ใช้แนวคิดของกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6 องค์ประกอบ เพื่อนำไปใช้ประยุกต์ในกิจกรรมการนิเทศ ดังตาราง 4

ตาราง 4 องค์ประกอบของกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	กิจกรรม
1. การสร้างความตระหนักร่วมกัน	-สร้างแรงบันดาลใจ
2. การวางแผนการทำงานร่วมกัน	-ร่วมกันวางแผนการทำงานกลุ่ม
3. การร่วมมือรวมพลังเรียนรู้	-เรียนรู้ร่วมกันจากการอบรมเชิงปฏิบัติการ 3 วัน
4. เน้นการลงมือปฏิบัติ	-ปฏิบัติจริงในชั้นเรียน
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์	-แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานผ่านเครือข่ายกลุ่ม Line
6. การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	-ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาการสอน

- 3) ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating) เป็นการตรวจสอบและประเมินผลการนิเทศใน 3 ระยะ คือ ก่อนดำเนินการนิเทศ ระหว่างดำเนินการนิเทศ และหลังดำเนินการนิเทศ
 - 4) ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting) เป็นการสรุปและรายงานผลการนิเทศเพื่อเผยแพร่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง
- จากกระบวนการนิเทศทั้ง 4 ขั้นตอนสามารถสรุปได้ดังภาพ 3

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning)

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing)

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating)

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting)

ภาพ 3 ขั้นตอนการนิเทศแบบ PDER

4. นำกรอบแนวคิดของกระบวนการนิเทศแบบ PDER มาสร้างเป็นชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย

4.1 คู่มือการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย (สำหรับผู้นิเทศ) จำนวน 1 เล่ม ประกอบด้วย 4 บท คือ

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ที่มาและความสำคัญของการนิเทศ จุดมุ่งหมายของการนิเทศ เป้าหมายของการนิเทศ ขอบข่ายของการนิเทศ ผลที่คาดว่าจะได้รับ และนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ

บทที่ 2 วิธีดำเนินการนิเทศ กล่าวถึง บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในการนิเทศ และขั้นตอนการนิเทศ

บทที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ กล่าวถึง การประเมินผลการนิเทศและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการนิเทศ

บทที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ กล่าวถึง การนำเสนอตัวอย่างแนวทางการเขียนรายงานผลการนิเทศ โดยใช้รูปแบบการเขียนรายงานการวิจัย

4.2 ชุดการนิเทศ (สำหรับผู้รับการนิเทศ) คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน จำนวน 7 เล่ม คือ

เล่มที่ 1 ความรู้พื้นฐานการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน นำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับ ความหมายและความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน จุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ประเภทและระดับของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หลักการและองค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และประโยชน์ของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

เล่มที่ 2 วิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน นำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน และเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน สามารถเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวัด และสามารถสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้

เล่มที่ 3 ภาระงานและเกณฑ์การประเมินภาระงาน นำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการกำหนดภาระงาน/ชิ้นงาน และการสร้างเกณฑ์การประเมินภาระงาน เพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดภาระงานและเกณฑ์การประเมินภาระงาน และสามารถออกแบบภาระงานและสร้างเกณฑ์การประเมินภาระงานได้

เล่มที่ 4 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด นำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด วิธีการวิเคราะห์ตัวชี้วัด แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัด

ระดับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ สรุปลักษณะพฤติกรรมของตัวชี้วัด และตัวอย่างการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และสามารถวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดได้สอดคล้องกับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

เล่มที่ 5 การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน นำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร ขั้นตอนการออกแบบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน และตัวอย่างการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน และสามารถออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้

เล่มที่ 6 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ นำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ แนวทางการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ หลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ และแนวทางการตรวจสอบและประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

เล่มที่ 7 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำเสนอตัวอย่างการทำแผนการจัดการเรียนรู้อิงมาตรฐานการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน คือ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ (วิทยาการคำนวณ) และภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ละ 1 แผน เพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และสอดคล้องตามบริบท

รายละเอียดในแต่ละเล่ม ประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจง กระบวนการเรียนรู้จากคู่มือ วิธีการใช้คู่มือ การนำเสนอแนวคิด วัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหาสาระ แบบทดสอบก่อนเรียน กิจกรรมให้ผู้เข้าอบรมฝึกปฏิบัติ และแบบทดสอบหลังเรียน

5. นำคู่มือการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย (สำหรับผู้นิเทศ) จำนวน 1 เล่ม และชุดการนิเทศ (สำหรับผู้รับการนิเทศ) คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน จำนวน 7 เล่ม ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยทางการศึกษาและการวัดและประเมินผล ด้านกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ และด้านการนิเทศ จำนวน 5 คน ดังนี้

- 1) รศ.ดร.วีรยุทธ ขาตะกาญจน์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางการศึกษาและการวัดและประเมินผล
- 2) ดร.ขจรศักดิ์ เขียวน้อย ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังเต่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 เชี่ยวชาญด้านกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3) ดร.กฤษมา ใจสบาย อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

4) ดร.ธิดิมา ถาวรรัตน์ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สุราษฎร์ธานี เขต 1 เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ และการนิเทศการศึกษา

5) นายไพบุลย์ พรหมดำ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 12 นครศรีธรรมราช-พัทลุง เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ และการนิเทศการศึกษา
เพื่อตรวจสอบคุณภาพของชุดการนิเทศในเบื้องต้น ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) คู่มือการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย (สำหรับผู้นิเทศ)

บทที่ 1 ควรระบุคุณสมบัติของผู้นิเทศให้ชัดเจน และเพิ่มเติมบทบาทของวิทยากร

บทที่ 2 ควรยกตัวอย่างการจัดทีมนิเทศให้ชัดเจน

บทที่ 4 ควรยกตัวอย่างการเขียนรายงานผลการนิเทศด้วย

บทที่ 3 และรวมถึงบทอื่นๆ ให้ตรวจสอบการพิมพ์ทั้งเล่ม

2) ชุดการนิเทศ (สำหรับผู้รับการนิเทศ) คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

เล่มที่ 1 ควรเพิ่มเนื้อหาจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผล

เล่มที่ 2 ควรมีตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แต่ละประเภท

ให้ชัดเจน

เล่มที่ 3 ควรแสดงตัวอย่างของเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ และ

แบบรวมให้ชัดเจน

เล่มที่ 4 ควรยกตัวอย่างการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ให้ครอบคลุม 4 กลุ่มสาระ

การเรียนรู้หลัก ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ

เล่มที่ 5 ควรสรุปขั้นตอนการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

เป็นแผนภาพหรือแผนภูมิ จะทำให้น่าสนใจและสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เล่มที่ 6 ควรเพิ่มเนื้อหาลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

เล่มที่ 7 ควรยกตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

(วิทยาการคำนวณ) เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

6. นำผลการพิจารณาและข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปให้
ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างของ
เอกสาร ด้านความสำคัญและประโยชน์ และด้านการนำไปใช้ ผลการพิจารณา พบว่า ชุดการนิเทศที่สร้างขึ้น
มีคุณภาพอยู่ในระดับดีทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างของเอกสาร มีคุณภาพในระดับดีสูงสุด ($\bar{X} = 4.34$,
S.D.=0.14) รองลงมาเป็นด้านความสำคัญและประโยชน์ ($\bar{X} = 4.33$, S.D.=0.13) และด้านการนำไปใช้

($\bar{X} = 4.30$, S.D.=0.45) ตามลำดับ (รายละเอียดดังภาคผนวก ฉ หน้า 187) แล้วนำมาจัดพิมพ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้ในการทดลอง

7. หลังจากปรับปรุงชุดการนิเทศตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำชุดการนิเทศไปทดลองใช้ (try-out) ครั้งที่ 1 ซึ่งเป็นการทดลองกลุ่มเดี่ยว 1:1 กับครูผู้ช่วยในอำเภอพิปูน ได้แก่ ครูผู้ช่วยโรงเรียนวัดหน้าเขา จำนวน 3 คน ทำการทดลองในเดือนพฤษภาคม 2560 เพื่อตรวจสอบความยากง่าย ความถูกต้องชัดเจนของภาษา และระยะเวลาในการทำกิจกรรม นำผลที่ได้มาหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และหาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ได้ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.66 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) เท่ากับ 4.73 (รายละเอียดดังภาคผนวก ฉ หน้า 188-189)

ผลจากการทดลองกลุ่มเดี่ยว พบว่า ภาษาที่ใช้บางขั้นตอนยังไม่ชัดเจน และระยะเวลาในการทำกิจกรรมน้อยเกินไป ตัวอย่างที่นำเสนอไม่ชัดเจน จึงนำผลจากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขให้ภาษามีความชัดเจนขึ้น เพิ่มระยะเวลาในบางกิจกรรม และปรับตัวอย่างการนำเสนอให้มีความชัดเจนขึ้นเพื่อนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2

8. หลังจากปรับปรุงชุดการนิเทศตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยนำชุดการนิเทศไปทดลองใช้ (try-out) ครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นการทดลองกลุ่มเล็ก 1:10 กับครูผู้ช่วยในอำเภอพิปูน จำนวน 10 คน ได้แก่ ครูผู้ช่วยโรงเรียนบ้านนาเหนือ จำนวน 2 คน โรงเรียนชุมชนบ้านปากเสี้ยว จำนวน 3 คน โรงเรียนวัดมงคลาราม จำนวน 3 คน คน โรงเรียนวัดนางเอื้อยจำนวน 2 คน ทำการทดลองในเดือนกรกฎาคม 2560 เพื่อตรวจสอบความยากง่าย ความถูกต้องชัดเจนของภาษา และระยะเวลาในการทำกิจกรรม นำผลที่ได้มาหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และหาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ได้ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.69 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) เท่ากับ 7.24 (รายละเอียดดังภาคผนวก ฉ หน้า 189-190)

ผลจากการทดลองกลุ่มเล็ก พบว่า การนำเสนอมีความชัดเจน แต่ระยะเวลาในการทำกิจกรรมยังน้อยเกินไป บางขั้นตอนเวลาน้อยทำกิจกรรมไม่เสร็จภายในเวลาที่กำหนด จึงนำผลจากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขโดยเพิ่มระยะเวลาในการทำกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการจาก 2 วัน เป็น 3 วัน และให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไข จัดพิมพ์เพื่อนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 3

9. นำชุดการนิเทศที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจากการทดลองครั้งที่ 2 ไปทดลองใช้ (try-out) ครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นการทดลองภาคสนาม 1:100 กับครูผู้ช่วยในอำเภอฉวาง อำเภอถ้ำพรรณรา และอำเภอพิปูน จำนวน 30 คน ทำการทดลองระหว่างเดือนกันยายน 2560 - มกราคม 2561 เพื่อตรวจสอบระยะเวลาในการจัดกิจกรรม การใช้สื่อที่เหมาะสม นำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และหาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ผลปรากฏว่าชุดการนิเทศมีความสมบูรณ์ตามกำหนด คือ มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.68 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) เท่ากับ 5.70 (รายละเอียดดังภาคผนวก ฉ หน้า 190-192)

10. ปรับปรุงแก้ไขชุดการนิเทศให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากหนังสือ ตำรา และงานวิจัย เกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินเพื่อนำมากำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน สมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการนิเทศการศึกษา

3. เขียนข้อคำถามของแบบประเมินให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด มีข้อคำถามรวม 25 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านโครงสร้างของเอกสาร มีข้อคำถาม จำนวน 16 ข้อ
- 2) ด้านความสำคัญและประโยชน์ มีข้อคำถาม จำนวน 7 ข้อ
- 3) ด้านการนำไปใช้ มีข้อคำถาม จำนวน 2 ข้อ

แบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
- 4 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
- 3 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
- 1 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับปรับปรุง

4. นำแบบประเมินคุณภาพ ไปตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงพิพินิจ (Face validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ 3 ท่าน ดังนี้

- 1) ผศ.ดร.สุรชัย มีชาญ อาจารย์ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
- 2) ผศ.ดร.ณัชชา มหปญญานนท์ อาจารย์สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
- 3) ดร.กุสุมา ใจสบาย อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
- 4) นางจรีรัตน์ ปานพรหมมินทร์ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากระบี่ (ข้าราชการบำนาญ) เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
- 5) นายไพบุลย์ พรหมดำ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช-พัทลุง เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงและความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบประเมินว่าครบถ้วนหรือไม่
 สำนวนภาษามีความเหมาะสมหรือไม่ ในการตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงของประเด็น
 ในแบบประเมิน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับประเด็น
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับประเด็น
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับประเด็น

5. นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับประเด็น (Index of Item - Objective Congruence: IOC) โดยได้คัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ไว้ โดยพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.6-1.0 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 164-165)

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับรายละเอียดของคำถาม ให้มีความชัดเจน และสามารถสื่อความได้ง่าย แล้วนำแบบประเมินไปให้ศึกษานิเทศก์ด้านหลักสูตรและ กระบวนการเรียนรู้ จำนวน 2 คน ทดลองใช้ประเมินชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability)

7. นำผลการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Rater Agreement Index: RAI) เพื่อความชัดเจนและสื่อความได้ตรงกัน ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินมีค่า เท่ากับ 0.92 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 165 - 166)

8. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมิน เพื่อให้มีความสมบูรณ์และนำไปใช้ประเมินต่อไป

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ก่อนและหลังการนิเทศ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากหนังสือ ตำรา และงานวิจัย เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

2. การศึกษาและวิเคราะห์จากเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน เพื่อกำหนดขอบข่ายเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ดังตาราง 5

ตาราง 5 ขอบข่ายเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน

เนื้อหา	จำนวนข้อ
ความหมายของการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน	1
จุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล	4
วิธีการวัดและเครื่องมือการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน	7
ภาระงานและเกณฑ์การประเมินภาระงาน	9
การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5
การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	4
รวม	30

3. สร้างข้อคำถามจากเนื้อหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน มีลักษณะเป็น มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน แต่เนื่องจากต้องนำไปหาคุณภาพ ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข ตัวคำถาม คำตอบ จึงสร้างเพื่อไว้คัดออก จำนวน 32 ข้อ การให้คะแนนเป็น 0 และ 1

4. นำแบบทดสอบ ไปตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ 3 ท่าน ดังนี้

- 1) ผศ.ดร.สุรชัย มีชาญ อาจารย์ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
- 2) ผศ.ดร.ณัชชา มหปฎุญยานนท์ อาจารย์สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย มหาวิทยาลัย ทักษิณ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
- 3) ดร.กฤษมา ใจสบาย อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
- 4) นางจรีรัตน์ ปานพรหมมินทร์ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากระบี่ (ข้าราชการบำนาญ) เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
- 5) นายไพบุลย์ พรหมดำ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช-พัทลุง เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาของ แบบประเมินว่ามีเนื้อหาครบถ้วนหรือไม่ สำนวนภาษาเหมาะสมหรือไม่ ในการตรวจสอบคุณภาพ และความเที่ยงตรงของประเด็นในแบบทดสอบ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

5. นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (Index of Item - Objective Congruence: IOC) โดยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ไว้ โดยพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.8-1.0 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 167-175)

6. นำแบบทดสอบมาปรับปรุง แก้ไข เกี่ยวกับรายละเอียดของคำถามให้มีความชัดเจน สามารถสื่อความได้ง่าย ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- ข้อ 2, 4 ปรับเรียงตัวเลขและตัวเลขให้เรียงลำดับกัน
- ข้อ 6 ปรับตัวเลขให้มีความยาวใกล้เคียงกับตัวเลขที่ถูกต้อง
- ข้อ 22, 23 ปรับทั้งคำถามและตัวเลือก

7. นำแบบทดสอบที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 60 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพ ดังนี้

7.1 วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยนำผลการตรวจให้คะแนนมาเรียงลำดับกระดาษคำตอบจากคะแนนมากไปยังคะแนนน้อย เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 27 % จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าระดับความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ โดยข้อสอบมีค่าระดับความยากง่าย ตั้งแต่ 0.28 - 0.75 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.25 - 0.81 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 176-177)

7.2 นำข้อสอบจำนวน 30 ข้อ ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร K-R 20 (Kuder - Richardson 20) พบว่า แบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 177-178)

8. จัดทำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ต่อไป

ฉบับที่ 3 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากหนังสือ ตำรา และงานวิจัย เกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบประเมิน

2. การศึกษาและวิเคราะห์จากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และกระบวนการจัดการเรียนรู้

3. กำหนดสิ่งที่จะประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบรูบรีค (Rubrics) และมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic score) โดยกำหนดประเด็นการประเมินครอบคลุม 7 ประเด็น คือ

- 1) องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
- 2) การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้
- 3) การกำหนดภาระงาน / ชิ้นงาน
- 4) การกำหนดการประเมิน
- 5) กระบวนการจัดการเรียนรู้
- 6) สื่อ/แหล่งเรียนรู้
- 7) การรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้

การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

- 3 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
- 2 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
- 1 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับปรับปรุง

4. นำแบบประเมิน ไปตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ 3 ท่าน ดังนี้

- 1) ผศ.ดร.สุรชัย มีชาญ อาจารย์ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
- 2) ผศ.ดร.ณัชชา มหบุญญานนท์ อาจารย์สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
- 3) ดร.กฤษมา ใจสบาย อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
- 4) นางจรีรัตน์ ปานพรหมมินทร์ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากระบี่ (ข้าราชการบำนาญ) เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
- 5) นายไพบุลย์ พรหมดำ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช-พัทลุง เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงและความสอดคล้องระหว่างข้อความกับประเด็นของแบบประเมิน ว่าครบถ้วนหรือไม่ สำนวนภาษามีความเหมาะสมหรือไม่ ในการตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงของประเด็นในแบบประเมิน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับประเด็น
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับประเด็น
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับประเด็น

5. นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับประเด็น (Index of Item - Objective Congruence: IOC) โดยได้คัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า

หรือเท่ากับ 0.5 ไว้ โดยพบว่ามีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 178)

6. ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาในแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ประเด็นที่ 5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ จาก “กระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ” ปรับเป็น “กระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ” แล้วนำแบบประเมินไปให้ศึกษานิเทศก์ด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ จำนวน 2 คน ทดลองใช้ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้ช่วยโรงเรียนบ้านนาเหนือ อำเภอพิบูลย์ จำนวน 1 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability)

7. นำผลการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Rater Agreement Index: RAI) เพื่อความชัดเจนและสื่อความได้ตรงกัน ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินมีค่าเท่ากับ 0.93 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 179)

8. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมิน และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงต่อไป

ฉบับที่ 4 แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากหนังสือ ตำรา และงานวิจัย เกี่ยวกับการสร้างแบบสังเกตเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสังเกต

2. การศึกษาและวิเคราะห์จากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และกระบวนการจัดการเรียนรู้

3. กำหนดสิ่งที่สังเกต มีข้อสังเกตรวม 17 ข้อ กำหนดประเด็นการสังเกตครอบคลุมขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ

- 1) การนำเข้าสูบทเรียน จำนวน 3 ข้อ
- 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 7 ข้อ
- 3) การสรุปบทเรียน จำนวน 3 ข้อ
- 4) การวัดและประเมินผล จำนวน 4 ข้อ

แบบสังเกต มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 3 ระดับ คือ

- 3 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
- 2 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
- 1 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับปรับปรุง

4. นำแบบสังเกต ไปตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ 3 ท่าน ดังนี้

- 1) ผศ.ดร.สุรัชย์ มีชาญ อาจารย์ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
- 2) ผศ.ดร.ณัชชา มหปัญญานนท์ อาจารย์สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
- 3) ดร.กฤษมา ใจสบาย อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
- 4) นางจรีรัตน์ ปานพรหมมินทร์ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากระบี่ (ข้าราชการบำนาญ) เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
- 5) นายไพบุลย์ พรหมดำ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช-พัทลุง เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงและความสอดคล้องระหว่างข้อความกับประเด็นของแบบสังเกตว่าครบถ้วนหรือไม่ สำนวนภาษามีความเหมาะสมหรือไม่ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับประเด็น
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับประเด็น
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับประเด็น

5. นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับประเด็น (Index of Item - Objective Congruence: IOC) โดยได้คัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ไว้ โดยพบว่ามีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 180-181)

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสังเกต ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ข้อ 1 “มีการชี้แจงเป้าหมายการเรียนรู้แก่ผู้เรียน” ปรับเป็น “ชี้แจงเป้าหมายการเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน”

ข้อ 2 “มีการใช้สื่อประกอบการนำเข้าสู่บทเรียน” ปรับเป็น “ใช้สื่อประกอบการนำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจ”

7. นำแบบสังเกตที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ศึกษานิเทศก์ด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ จำนวน 2 คน ทดลองใช้สังเกตการจัดการเรียนรู้ของครูผู้ช่วยโรงเรียนบ้านนาเหนือ อำเภอพิปูน จำนวน 1 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability)

8. นำผลการสังเกตมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้สังเกต (Rater Agreement Index: RAI) เพื่อความชัดเจนและสื่อความได้ตรงกัน ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้สังเกตมีค่าเท่ากับ 0.92 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 181-182)

9. ปรับปรุงแก้ไขแบบสังเกต และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงต่อไป

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากหนังสือ ตำรา และงานวิจัย เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการนิเทศการศึกษา และขั้นตอนการนิเทศแบบ PDER

3. เขียนข้อคำถามของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของครูผู้เข้ารับการพัฒนา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบเติมคำตอบ จำนวน 6 ข้อ เพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิการศึกษา กลุ่มสาระที่ทำการสอน ระดับชั้นที่ทำการสอน และขนาดโรงเรียนที่ทำการสอน

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน มีข้อคำถามรวม 25 ข้อ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning) จำนวน 4 ข้อ

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing) จำนวน 15 ข้อ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating) จำนวน 3 ข้อ

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting) จำนวน 3 ข้อ

แบบสอบถามตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด 1 ข้อ

4. นำแบบสอบถาม ไปตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ 3 ท่าน ดังนี้

1) ผศ.ดร.สุรัชย์ มีชาญ อาจารย์ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

2) ผศ.ดร.ณัชชา มหุญญานนท์ อาจารย์สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3) ดร.กฤษมา ใจสบาย อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

4) นางจรีรัตน์ ปานพรหมมินทร์ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากระบี่ (ข้าราชการบำนาญ) เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

5) นายไพบุลย์ พรหมดำ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 นครศรีธรรมราช-พัทลุง เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นของแบบสอบถาม ว่าครบถ้วนหรือไม่ สำนวนภาษามีความเหมาะสมหรือไม่ ในการตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงของ ประเด็นในแบบสอบถาม มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับประเด็น

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับประเด็น

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับประเด็น

5. นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็น (Index of Item - Objective Congruence: IOC) โดยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ไว้ โดยพบว่ามียาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.8-1.0 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 183-184)

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับรายละเอียดของคำถาม ให้มีความชัดเจน และสามารถสื่อความได้ง่าย แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือดังนี้

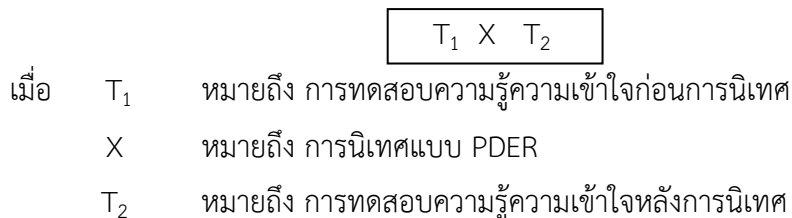
6.1 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้วิธีสหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) แล้ว คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปปรากฏว่าข้อคำถามผ่านเกณฑ์ทุกข้อโดย มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.28 – 0.80 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 185)

6.2 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's alpha coefficient) ผลปรากฏว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 (รายละเอียดดังภาคผนวก จ หน้า 184-185)

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One-group pretest- posttest design) (ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์, 2551) ดังนี้

ภาพ 4 แบบแผนการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ในเดือนเมษายน 2560

2. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 2 ปีการศึกษา 2560 เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation: C.V.) ของชุดการนิเทศ ซึ่งได้ ทำการทดลอง 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การทดลองกลุ่มเดี่ยว 1:1 ทดลองกับครูผู้ช่วยในอำเภอพิปูน ได้แก่ ครูผู้ช่วยโรงเรียนวัดหน้าเขา จำนวน 3 คน ทำการทดลองในเดือนพฤษภาคม 2560

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองกลุ่มเล็ก 1:10 ทดลองกับครูผู้ช่วยในอำเภอพิปูน จำนวน 10 คน ได้แก่ ครูผู้ช่วยโรงเรียนบ้านนาเหนือ จำนวน 2 คน โรงเรียนชุมชนบ้านปากเสี้ยว จำนวน 3 คน โรงเรียนวัดมงคลาราม จำนวน 3 คน คน โรงเรียนวัดนางเอื้อย จำนวน 2 คน ทำการทดลองในเดือนกรกฎาคม 2560

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองภาคสนาม 1:100 ทดลองกับครูผู้ช่วยในอำเภอดวง อำเภอถ้าพรหม และอำเภอพิปูน จำนวน 30 คน ทำการทดลองระหว่างเดือนกันยายน 2560 - มกราคม 2561

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลผลการนิเทศ โดยการนำชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 59 คน มีขั้นตอนการนิเทศ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนดำเนินการ (P-Planning)

1) ผู้วิจัยสำรวจข้อมูลครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 และสุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการทดลอง กำหนด วัน เวลา สถานที่ และเนื้อหาสาระที่จะให้การอบรม รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาการนิเทศ และกำหนดแผนการดำเนินการนิเทศ ดังตาราง 6

ตาราง 6 แผนการดำเนินการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย

ระยะเวลา	กิจกรรม	เครื่องมือที่ใช้	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1 วัน	ประชุมวิทยากร และทีมผู้นิเทศ	-ชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย	ผู้นิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และแผนการดำเนินการนิเทศ
3 วัน	ดำเนินการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ	-ชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย -แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	ครูผู้ช่วยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
1 ภาคเรียน	นิเทศติดตาม	-ชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย -แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ -แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ -แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศ	-ครูผู้ช่วยนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติได้ -ครูผู้ช่วยมีความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน -ความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ

2) จัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ประกอบการนิเทศให้เพียงพอกับจำนวนผู้รับการนิเทศ

3) คัดเลือกทีมผู้นิเทศ ผู้วิจัยคัดเลือกศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำนวน 16 คน มาเป็นทีมผู้นิเทศ ซึ่งในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้แบ่งทีมการนิเทศเป็น 2 ทีม ทีมละ 2 คน เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการนิเทศ ให้ความช่วยเหลือแนะนำ ให้คำปรึกษาและติดตามการปฏิบัติงานของผู้รับการนิเทศ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้รับการนิเทศโดยใช้เครือข่ายกลุ่ม Line และประเมินความสามารถของ

ผู้รับการนิเทศในด้านการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยกำหนดคุณสมบัติผู้ที่จะคัดเลือกเป็นทีมนิเทศ ดังนี้

- 1) เป็นศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารหรือครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลในกลุ่มสาระการเรียนรู้ชั้น ๆ เป็นอย่างดี
- 2) เป็นศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารหรือครูผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นอย่างดี
- 3) มีประสบการณ์ด้านการสอน การบริหาร หรือการนิเทศ 10 ปีขึ้นไป
- 4) วิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป
- 5) มีความสามารถแนะนำช่วยเหลือทางวิชาการได้ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เสนอความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ และมีจิตสาธารณะ
- 6) มีมนุษยสัมพันธ์ดี

ตาราง 7 ทีมผู้นิเทศ จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ทีมผู้นิเทศ	ตำแหน่ง
ภาษาไทย	ทีม A	
	นางกาญจนา จิตรสำรวย	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
	นายเกรียงศักดิ์ ศรีรุ่งเรือง	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองท่อม
	ทีม B	
นางโชคติ จันทร์ทิพย์	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดวังรีบุญเลิศ	
นายณรงค์ศักดิ์ กำเนิดทอง	ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนวัดกะเปียด	
คณิตศาสตร์	ทีม A	
	นางบำเพ็ญ หนูกลับ	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
	นายขจรศักดิ์ เขียวน้อย	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังเต่า
	ทีม B	
	นายวีระพันธ์ ระวังวงศ์	ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์โรงเรียนบ้านหนองหว้า (ชมาายนุกูล)
นางยินดี ธรฤทธิ์	ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์โรงเรียนบ้านคลองจิ่ง	

ตาราง 7 (ต่อ)

กลุ่มสาระ การเรียนรู้	ทีมผู้นิเทศ	ตำแหน่ง
ภาษาอังกฤษ	ทีม A	
	นางวันเพ็ญ ชูโชติ	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดมิ่งคลาราม
	นางอรชร โคจีจุล	ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโรงเรียนบ้านหนองหว้า (ชฌายานุกุล)
	ทีม B	
	นางสาวธิดารัตน์ จิตสำรวย	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไสเตาอ้อย
	นางกัลยา เกื้อกิม	ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโรงเรียนวัดมณีเจริญมิตรภาพ
วิทยาศาสตร์	ทีม A	
	นางอรอุมา ไกรสิทธิ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองคล้า
	นายวิรัตน์ ปุຍกระโทก	ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์โรงเรียนวัดวังรีบุญเลิศ
	ทีม B	
	นางสาวประไพพิศ เกิดบัวทอง	ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์โรงเรียนวัดก้างปลา
	นางเพ็ญพนา รักษาแก้ว	ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์โรงเรียนบ้านห้วยกลาง

4) เมื่อคัดเลือกทีมผู้นิเทศแล้ว ผู้วิจัยนัดประชุมชี้แจงแผนการดำเนินงานและบทบาทหน้าที่แก่ผู้นิเทศก่อนดำเนินการนิเทศ จำนวน 1 วัน คือ วันที่ 7 สิงหาคม 2561 ณ ห้องประชุมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นศรีธรรมราช เขต 2

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการนิเทศ (D-Doing)

ในการดำเนินการนิเทศแบบ PDER ผู้วิจัยดำเนินการนิเทศโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6 องค์ประกอบ มาใช้จัดกิจกรรมการนิเทศ ดังนี้

ภาพ 5 การนิเทศโดยประยุกต์ใช้แนวคิดกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6 องค์ประกอบ

1. การสร้างความตระหนักร่วมกัน

ในช่วงแรกของการทำงานร่วมกัน ผู้นิเทศจัดกิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ โดยเชิญวิทยากรที่ประสบความสำเร็จในเส้นทางวิชาชีพครูมาจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนและแบ่งปันประสบการณ์บนเส้นทางวิชาชีพครู เพื่อให้ผู้รับการนิเทศซึ่งเป็นครูผู้ช่วย ได้เกิดความตระหนักร่วมกันบนเส้นทางของวิชาชีพและมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพครู และตระหนักถึงการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. การวางแผนการทำงานร่วมกัน

ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันวางแผนการทำงานกลุ่มทั้งในระหว่างการฝึกอบรม และร่วมกันวางแผนเพื่อไปปฏิบัติจริงในสถานศึกษา โดยให้ผู้รับการนิเทศแต่ละกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานร่วมกันวางแผนออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ร่วมกันฝึกเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติการสอน

3. การร่วมมือรวมพลังเรียนรู้

ผู้รับการนิเทศมีการเรียนรู้ร่วมกันจากการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย โดยดำเนินการจัดฝึกอบรมตามตารางการอบรมที่กำหนดขึ้น ระหว่างวันที่ 9-11 สิงหาคม 2561 ณ ห้องประชุมคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สไใหญ่) อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้เวลาการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ 3 วันติดต่อกัน วันละ 6 ชั่วโมง ดังรายละเอียดตาราง 8

ตาราง 8 ตารางการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนสำหรับครูผู้ช่วย
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

วัน เวลา	กิจกรรม
9 สิงหาคม 2561	
08.30 - 08.45	ปฐมนิเทศ
08.45 - 09.00	ทดสอบก่อนการอบรม
09.00 - 10.30	- กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ
10.30 - 10.45	พักรับประทานอาหารว่าง
10.45 - 12.00	บรรยายเรื่อง - การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน - วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นเรียน
12.00 - 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 - 13.45	บรรยายเรื่อง - การกำหนดภาระงานและเกณฑ์การประเมินภาระงาน
13.45 - 14.30	กิจกรรมกลุ่ม ใบงานที่ 1 ฝึกการกำหนดภาระงานและเกณฑ์การ ประเมินภาระงาน
14.30 - 14.45	พักรับประทานอาหารว่าง
14.45 - 15.15	บรรยายเรื่อง การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
15.15 - 16.00	กิจกรรมเดี่ยว ใบงานที่ 2 ฝึกวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดในกลุ่มสาระที่ทำการสอน

ตาราง 8 (ต่อ)

วัน เวลา	กิจกรรม
10 สิงหาคม 2561	
08.30 – 09.00	กิจกรรม AAR
09.00 – 10.30	บรรยายเรื่อง - การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนและ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้
10.30 – 10.45	พักรับประทานอาหารว่าง
10.45 – 12.00	กิจกรรมกลุ่ม ใบบางานที่ 3 ฝึกปฏิบัติการวางแผนการวัดและประเมินผลและออกแบบ หน่วยการเรียนรู้และนำเสนอผลงาน
12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 13.30	บรรยายเรื่อง -การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
13.30 -14.30	กิจกรรมเดี่ยว ใบบางานที่ 4 ฝึกปฏิบัติการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
14.30 – 14.45	พักรับประทานอาหารว่าง
14.45 – 16.00	กิจกรรมเดี่ยว ใบบางานที่ 4 ฝึกปฏิบัติการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
11 สิงหาคม 2561	
08.30 – 09.00	กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
09.00 – 10.30	- สาธิตการสอนโดยพี่เลี้ยง - ฝึกปฏิบัติการสาธิตการสอน
10.30 – 10.45	พักรับประทานอาหารว่าง
10.45 – 12.00	ฝึกปฏิบัติการสาธิตการสอน
12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 14.30	ฝึกปฏิบัติการสาธิตการสอน
14.30 - 14.45	พักรับประทานอาหารว่าง
14.45 – 15.45	สรุปและร่วมวางแผนการนำไปใช้ในชั้นเรียน
15.45 – 16.00	ทดสอบหลังการอบรม

หมายเหตุ การฝึกปฏิบัติตามใบบางาน วิทยากรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีการนำเสนอผลงาน

4. เน้นการลงมือปฏิบัติ

ผู้รับการนิเทศได้เรียนรู้จากการลงมือฝึกปฏิบัติจริงทั้งในระหว่างการฝึกอบรม และภายหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแล้ว โดยครูผู้ช่วยที่รับการอบรมจะต้องกลับไปปฏิบัติงานจริงในสถานศึกษาของตนเอง ซึ่งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันพิจารณาเลือกมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่จะทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมายหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตร การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบทเรียน และการเขียนแผน การจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด แล้วผู้รับการนิเทศนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นไปใช้สอนจริงในชั้นเรียน แล้วบันทึกคลิปวิดีโอการสอน เพื่อส่งเข้าเครือข่ายกลุ่ม Line ชื่อกลุ่มว่า “งานวัดผลครูผู้ช่วย” ซึ่งเป็นเครือข่ายที่สร้างขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเติมเต็มช่องว่างด้านการวัดและประเมินผลและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ทำให้มีช่องทางการสื่อสารในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น

5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์

ผู้นิเทศและสมาชิกในเครือข่ายกลุ่ม Line “งานวัดผลครูผู้ช่วย” ร่วมกันนำแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มจัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้สอนจริงในชั้นเรียน ผู้นิเทศร่วมประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้นิเทศและสมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันสังเกตการสอนจากคลิปวิดีโอการสอน ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลจากการสังเกตการสอน โดยผู้นิเทศบันทึกผลการสังเกตกระบวนการเรียนการสอนลงในแบบสังเกต เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและผู้เรียน เพื่อให้ได้องค์ความรู้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะใช้ในการอภิปรายสะท้อนความคิดถึงแนวทางการสอนที่ดีกว่าเดิม

6. การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันวิเคราะห์และประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สอนไปโดยใช้ข้อมูลจากการบันทึกการสังเกต เพื่อร่วมกันหาแนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ใหม่ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำองค์ความรู้ไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เพื่อนครูภายในกลุ่มได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงและพัฒนาแล้วนำไปใช้ในห้องเรียนต่อไป

ในการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างครูผู้ช่วยเพื่อรับการนิเทศตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มละ 3-4 คน ดังนี้

ครูผู้ช่วยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	จำนวน 10 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม
ครูผู้ช่วยกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	จำนวน 15 คน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม
ครูผู้ช่วยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	จำนวน 17 คน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม
ครูผู้ช่วยกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	จำนวน 17 คน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม

กำหนดปฏิทินการนิเทศ ตามวันเวลาที่ตกลงร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อร่วมกัน PLC ในเครือข่ายกลุ่ม Line “งานวัดผลครูผู้ช่วย” ดังตัวอย่างตาราง 9

ตาราง 9 ปฏิทินการนิเทศแบบ PDER

วัน เดือน ปี	เวลา	ผู้รับการนิเทศ	ผู้นิเทศ
4 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	ภาษาไทย กลุ่ม 1	ภาษาไทย ทีม A
5 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	ภาษาไทย กลุ่ม 2	ภาษาไทย ทีม B
6 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	ภาษาไทย กลุ่ม 3	ภาษาไทย ทีม A
7 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	คณิตศาสตร์ กลุ่ม 1	คณิตศาสตร์ ทีม A
8 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	คณิตศาสตร์ กลุ่ม 2	คณิตศาสตร์ ทีม B
11 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	คณิตศาสตร์ กลุ่ม 3	คณิตศาสตร์ ทีม A
12 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	คณิตศาสตร์ กลุ่ม 4	คณิตศาสตร์ ทีม B
13 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	คณิตศาสตร์ กลุ่ม 5	คณิตศาสตร์ ทีม A
14 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	ภาษาอังกฤษ กลุ่ม 1	ภาษาอังกฤษ ทีม A
15 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	ภาษาอังกฤษ กลุ่ม 2	ภาษาอังกฤษ ทีม B
18 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	ภาษาอังกฤษ กลุ่ม 3	ภาษาอังกฤษ ทีม A
19 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	ภาษาอังกฤษ กลุ่ม 4	ภาษาอังกฤษ ทีม B
20 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	ภาษาอังกฤษ กลุ่ม 5	ภาษาอังกฤษ ทีม A
21 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	วิทยาศาสตร์ กลุ่ม 1	วิทยาศาสตร์ ทีม A
22 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	วิทยาศาสตร์ กลุ่ม 2	วิทยาศาสตร์ ทีม B
25 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	วิทยาศาสตร์ กลุ่ม 3	วิทยาศาสตร์ ทีม A
26 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	วิทยาศาสตร์ กลุ่ม 4	วิทยาศาสตร์ ทีม B
27 กุมภาพันธ์ 2562	15.00 -16.00 น.	วิทยาศาสตร์ กลุ่ม 5	วิทยาศาสตร์ ทีม A

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating)

การประเมินผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย เป็นการตรวจสอบและประเมินผลการนิเทศ แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ก่อนการนิเทศ เป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นเรียนก่อนการนิเทศ โดยใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนการนิเทศ

ระยะที่ 2 ระหว่างการนิเทศ เป็นประเมินความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสังเกตการจัดการเรียนรู้

ระยะที่ 3 หลังการนิเทศ เป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นเรียนหลังการนิเทศ โดยใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจหลังการนิเทศ และประเมินความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ โดยใช้ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการนิเทศ

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting)

เมื่อผู้นิเทศดำเนินการนิเทศตามแผนการนิเทศเสร็จสิ้น ต้องมีการสรุปและการรายงานผลการนิเทศให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ โดยใช้รูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยที่มีส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ

1. ส่วนนำ ประกอบด้วย ปกหน้า ปกใน คำนำ สารบัญ
2. ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน บทที่ 4 ผลการดำเนินงาน และบทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
3. ส่วนอ้างอิง ประกอบด้วย บรรณานุกรม และภาคผนวก

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพชุดนิเทศ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความคิดเห็น ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายตามแนวคิดของ Best (1981) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง และความเรียง ดังนี้

1.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพชุดนิเทศ และแบบสอบถาม แปลความหมายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับปรับปรุง

1.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ แปลความหมายได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.34-3.00	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย 1.67-2.33	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.66	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับปรับปรุง

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการนิเทศ โดยหาค่า E.I
3. หาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการนิเทศ โดยใช้ค่า C.V.
4. การเปรียบเทียบคะแนนความรู้ความเข้าใจของครูผู้ช่วยก่อนและหลังการใช้นิเทศ โดยใช้สถิติ

t-test แบบ Paired - samples t-test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าความตรงด้านเนื้อหา (Item Objective Congruence Index) ของแบบประเมินคุณภาพชุดนิเทศ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความคิดเห็น (อนุวัติ คุณแก้ว, 2560) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูก่อนและหลังการนิเทศ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552)

$$P = \frac{R_H + R_L}{N_H + N_L}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่าย
	R_H	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

1.3 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูก่อนและหลังการนิเทศ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552)

$$r = \frac{R_H - R_L}{N_H \text{ or } N_L}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_H	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

1.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูก่อนและหลังการนิเทศ
ใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์- ริชาร์ดสัน (อนูวัติ คุณแก้ว, 2560)

$$\text{สูตร} \quad r_{KR-20} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	r_{KR-20}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่งๆ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่งๆ หรือ 1-p
	$\sum pq$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของpq
	S^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ

1.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) โดยใช้สูตร (อนูวัติ คุณแก้ว, 2560)

$$r = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	n	แทน	จำนวนคู่
	X	แทน	ค่าของตัวแปรชุดที่ 1
	Y	แทน	ค่าของตัวแปรชุดที่ 2

1.6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ โดยใช้
สัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (1990)

$$\alpha_k = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_1^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α_k	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	k	แทน	จำนวนข้อทั้งหมดในแบบสอบถาม
	$\sum S_1^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถาม

1.7 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Rater Agreement Index) ของแบบประเมินคุณภาพชุดนิเทศ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ (สุรชัย มีชาญ, 2547)

$$RAI = 1 - \frac{\sum_{K=1}^K |R_{1k} - R_{2k}|}{K(I-1)}$$

เมื่อ	RAI	แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน
	R_{1k}	แทน คะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 1 ในพฤติกรรมที่ k (k= 1, 2, 3,...,K)
	R_{2k}	แทน คะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 2 ในพฤติกรรมที่ k (k= 1, 2, 3,...,K)
	K	แทน จำนวนของพฤติกรรมที่บ่งชี้ทั้งหมด
	I	แทน จำนวนของคะแนนทั้งหมดที่เป็นไปได้ (ตามเกณฑ์การให้คะแนน)

1.8 การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการนิเทศ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2554)

$$E.I. = \frac{\text{Posttest score} - \text{Pretest score}}{\text{Maximum possible score} - \text{Pretest score}}$$

เมื่อ	E.I.	แทน ค่าดัชนีประสิทธิผล
	Posttest score	แทน คะแนนทดสอบหลังการฝึกอบรม
	Pretest score	แทน คะแนนทดสอบก่อนการฝึกอบรม
	Maximum possible score	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

1.9 หาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการนิเทศ โดยใช้สูตร (จินดา สวัสดิ์ทวี, 2554)

$$C.V. = \frac{SD}{\bar{X}} \times 100$$

เมื่อ	C.V.	แทน	สัมประสิทธิ์การกระจาย
	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าร้อยละ(%) ใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

2.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้สูตร (อนูวัติ คุณแก้ว, 2560)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544)

$$S.D = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนข้อมูล

2.4 ค่าที (t - test แบบ Paired - samples t-test) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการทดสอบก่อนและหลังการนิเทศ ใช้สูตร (อนูวัติ คุณแก้ว, 2560)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}, df = n-1$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
D	แทน	ความแตกต่างแต่ละคู่
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างแต่ละคู่
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างแต่ละคู่
n	แทน	จำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย และศึกษาผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย

1.1 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ

1.2 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation: C.V.) ของชุดการนิเทศ

ตอนที่ 2 ผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการนิเทศ

2.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูผู้ช่วยก่อนและหลังการนิเทศ

2.3 ผลการประเมินความสามารถของครูผู้ช่วยในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลผล ดังนี้

n	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E.I.	หมายถึง	ค่าดัชนีประสิทธิผล
C.V.	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
t	หมายถึง	ค่าที (t-value)
sig	หมายถึง	ค่านัยสำคัญ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย

1.1 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ

ผู้วิจัยนำชุดการนิเทศที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยทางการศึกษาและการวัดและประเมินผล ด้านกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ จำนวน 5 คน ประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างของเอกสาร ด้านความสำคัญและประโยชน์ และด้านการนำไปใช้ ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านโครงสร้างของเอกสาร	4.34	0.14	ดี
1. ความสำคัญและความเป็นมา มีความชัดเจน	4.40	0.55	ดี
2. วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ชัดเจนเหมาะสม	4.40	0.45	ดี
3. ระบุขอบข่ายเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์	4.40	0.55	ดี
4. คำแนะนำการใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.60	0.55	ดีมาก
5. เนื้อหาสาระครอบคลุมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	3.80	0.89	ดี
6. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.60	0.55	ดีมาก
7. เนื้อหาในเอกสารมีความถูกต้องชัดเจน	4.60	0.55	ดีมาก
8. เนื้อหาสาระในเอกสารมีความยากง่ายเหมาะสม	4.00	0.71	ดี
9. การจัดลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหาสาระในเอกสารมีความต่อเนื่องกัน	4.20	0.45	ดี
10. ตัวอย่างในเอกสารมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.60	0.55	ดีมาก
11. ขนาดของรูปเล่มเหมาะสม	4.40	0.89	ดี
12. การออกแบบรูปเล่มสวยงาม	4.80	0.45	ดีมาก
13. ความชัดเจนของตัวอักษร	4.20	0.45	ดี
14. ภาษาที่ใช้ในเอกสารอ่านแล้วเข้าใจ สื่อความหมาย	4.60	0.55	ดีมาก
15. รูปภาพแผนภูมิเหมาะสมกับเนื้อหา	4.20	0.84	ดี
16. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาเอกสารมีความเหมาะสม	4.40	0.55	ดี

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านความสำคัญและประโยชน์	4.33	0.13	ดี
17. เอกสารที่สร้างขึ้นมีประโยชน์ต่อการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครู	4.40	0.55	ดี
18. ช่วยให้ครูได้รับความรู้เกี่ยวกับวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	4.40	0.55	ดี
19. ช่วยให้ครูสามารถออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	4.40	0.89	ดี
20. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการประเมินที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.40	0.55	ดี
21. เอกสารที่สร้างขึ้นช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	3.80	0.45	ดี
22. เอกสารที่สร้างขึ้นใช้เป็นแหล่งอ้างอิงได้	4.40	0.89	ดี
23. เอกสารสร้างขึ้นเป็นแรงบันดาลใจให้ครูใฝ่หาความรู้	4.00	0.71	ดี
ด้านการนำไปใช้	4.30	0.45	ดี
24. เอกสารที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง	4.20	0.45	ดี
25. ตัวอย่างที่นำเสนอในเอกสารสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้	4.40	0.55	ดี
ภาพรวม 3 ด้าน	4.34	0.13	ดี

จากตาราง 10 ผลจากการประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ในภาพรวมชุดการนิเทศมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.34, S.D.=0.13$) และเมื่อพิจารณาผลการประเมินเป็นรายด้านพบว่า ด้านโครงสร้างของเอกสาร มีคุณภาพในระดับดีสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.34, S.D.=0.14$) รองลงมาเป็นด้านความสำคัญและประโยชน์ ($\bar{X}=4.33, S.D.=0.13$) และด้านการนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.30, S.D.=0.45$) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาผลการประเมินแต่ละรายการ พบว่า การออกแบบรูปแบบสวยงาม คุณภาพอยู่ในระดับดีสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.80, S.D.=0.45$) รองลงมาเป็นคำแนะนำการใช้เอกสารมีความชัดเจนเข้าใจง่าย เนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหาในเอกสารมีความถูกต้องชัดเจน ตัวอย่างในเอกสารมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ภาษาที่ใช้ในเอกสารอ่านแล้วเข้าใจ สื่อความหมาย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับทุกรายการ ($\bar{X} = 4.60, S.D. = 0.55$)

1.2 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation: C.V.)

ผู้วิจัยได้นำชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ภาคสนาม กับกลุ่มตัวอย่างครูผู้ช่วย จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของ ชุดการนิเทศ (Coefficient of Variation: C.V.) โดยการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของครูผู้ช่วยก่อน และหลังการนิเทศ ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 ค่าดัชนีประสิทธิผลและสัมประสิทธิ์การกระจายของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย (n= 30)

การทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	E.I.	C.V.
ก่อนการใช้ชุดการนิเทศ	30	15.43	3.14	0.68	5.70
หลังการใช้ชุดการนิเทศ	30	25.27	1.44		

ตาราง 11 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลและสัมประสิทธิ์การกระจายของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ในชั้น ทดลองภาคสนาม จำนวน 30 คน พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล(E.I.) เท่ากับ 0.68 และเมื่อนำค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเฉลี่ยมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ การกระจาย(C.V.) เท่ากับ 5.70

ตอนที่ 2 ผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการนิเทศ

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการนิเทศ ซึ่งเป็นครูผู้ช่วย ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานครศรีธรรมราชเขต 2 จำนวน 59 คน ปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการนิเทศ (n = 59 คน)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	6	10.17
หญิง	53	89.83
อายุ		
20-30 ปี	54	91.53
31-40 ปี	5	8.47
ตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป		
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	56	94.92
ปริญญาโท	3	5.08
สาขาวิชาที่จบการศึกษา		
คณิตศาสตร์	10	16.95
ภาษาไทย	11	18.64
ภาษาอังกฤษ	18	30.51
วิทยาศาสตร์	9	15.25
การประถมศึกษา	4	6.78
เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์	4	6.78
ภาษาเพื่อการพัฒนา (ไทย-อังกฤษ)	2	3.39
พัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร	1	1.69
กลุ่มสาระที่ทำการสอน		
ภาษาไทย	10	16.95
คณิตศาสตร์	15	25.42
ภาษาอังกฤษ	17	28.81
วิทยาศาสตร์	8	13.56
วิทยาศาสตร์(วิทยาการคำนวณ)	9	15.25

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นที่สอน		
ประถมศึกษาตอนต้น(ป.1-3)	22	37.29
ประถมศึกษาตอนปลาย(ป.4-6)	24	40.68
มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.1-3)	13	22.03
ขนาดโรงเรียน		
ขนาดเล็ก	18	30.51
ขนาดกลาง	25	42.37
ขนาดใหญ่	16	27.12
รวม	59	100.00

จากตาราง 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 89.83 มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 91.53 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 94.92 จบการศึกษาด้าน วิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 30.51 วิชาที่ทำการสอนเป็นวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 28.81 ระดับชั้นที่สอนเป็นระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป.4-6) คิดเป็นร้อยละ 40.68 และทำการสอนในโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.37

2.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูผู้ช่วยก่อนและหลังการนิเทศ

ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยก่อนและหลังการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน) ปรากฏดังตาราง 13

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูผู้ช่วยก่อนและหลังการนิเทศ (n = 59 คน)

การทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนการนิเทศ	59	17.81	2.66	18.62	.00
หลังการนิเทศ	59	25.10	2.13		

จากตาราง 13 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการประเมินความสามารถของครูผู้ช่วยในการออกแบบการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน

ผลการประเมินความสามารถของครูผู้ช่วยในการออกแบบการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูผู้ช่วย จากการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการสังเกตการจัดการเรียนรู้ ปรากฏดังตาราง 14 - 15

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ (n = 59 คน)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	2.97	0.18	ดี
2. การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้	2.90	0.30	ดี
3. การกำหนดภาระงาน / ชิ้นงาน	2.86	0.35	ดี
4. การกำหนดการประเมิน	2.85	0.36	ดี
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้	2.80	0.41	ดี
6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้	2.92	0.28	ดี
7. การรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้	2.64	0.48	ดี
ภาพรวม	2.85	0.11	ดี

จากตาราง 14 พบว่า ในภาพรวม ครูผู้ช่วยมีความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.85$, S.D.=0.11) และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่า ครูผู้ช่วยมีความสามารถในการเขียนองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนสูงสุด ($\bar{X}=2.97$, S.D.=0.18) รองลงมา เป็นสื่อการเรียนรู้/ แหล่งเรียนรู้ ($\bar{X}=2.92$, S.D.=0.28) และการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.90$, S.D.=0.30) ตามลำดับ

ผลการประเมินความสามารถของครูผู้ช่วยในการจัดการเรียนรู้ โดยการสังเกตการจัดการเรียนรู้
ปรากฏดังตาราง 15

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการสังเกตการจัดการเรียนรู้ (n = 59 คน)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
การนำเข้าสู่บทเรียน	2.57	0.37	ดี
1. ชี้แจงเป้าหมายการเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน	2.66	0.52	ดี
2. ใช้สื่อประกอบการนำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจ	2.68	0.49	ดี
3. มีการเชื่อมโยงหรือทบทวนความรู้ครั้งก่อนมาอย่างครั้งนี้	2.52	0.50	ดี
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.60	0.40	ดี
4. สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	2.57	0.52	ดี
5. ใช้สื่อหรือแหล่งเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.54	0.50	ดี
6. ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีลีล่าน่าสนใจ เหมาะสมกับธรรมชาติวิชา	2.61	0.48	ดี
7. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์	2.59	0.46	ดี
8. มอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	2.58	0.53	ดี
9. ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการและเกิดชิ้นงาน	2.56	0.50	ดี
10. ผู้เรียนมีการสื่อสารและนำเสนอผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ	2.51	0.49	ดี
การสรุปบทเรียน	2.55	0.45	ดี
11. มีการอภิปรายเพื่อสรุปบทเรียนโดยผู้เรียน	2.50	0.49	ดี
12. ผู้เรียนมีโอกาสสรุปบทเรียนด้วยตนเอง หรือด้วยกระบวนการกลุ่ม	2.59	0.51	ดี
13. ผู้เรียนมีการนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อน สังคม	2.57	0.50	ดี

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
การวัดผลและประเมินผล	2.55	0.37	ดี
14. วัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย	2.59	0.51	ดี
15. วัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	2.54	0.53	ดี
16. มีผลงานหรือชิ้นงาน ซึ่งเป็นหลักฐานการเรียนรู้	2.51	0.48	ดี
17. เป้าหมายการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน	2.63	0.50	ดี
ภาพรวม	2.58	0.36	ดี

จากตาราง 15 พบว่า ในภาพรวม ครูผู้ช่วยมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ จากการสังเกต การจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.58$, S.D.=0.36) และเมื่อพิจารณาในแต่ละขั้นตอน พบว่า ครูผู้ช่วยมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับดีสูงสุด ($\bar{X} = 2.60$, S.D.=0.40) รองลงมา เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน ($\bar{X} = 2.57$, S.D.=0.37) และการสรุปบทเรียน ($\bar{X} = 2.55$, S.D.=0.45) ตามลำดับ และเมื่อเรียงลำดับคะแนนจากการสังเกตการจัดการเรียนรู้ จากสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 ลำดับ พบว่า

ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน ครูผู้ช่วยใช้สื่อประกอบการนำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจ ($\bar{X} = 2.68$, S.D.=0.49) ชี้แจงเป้าหมายการเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 2.66$, S.D.=0.52) และมีการเชื่อมโยงหรือทบทวน ความรู้ครั้งก่อนมาอีกครั้งนี้ ($\bar{X} = 2.52$, S.D.=0.50) ตามลำดับ

ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้ช่วยมีการใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีลีลา น่าสนใจ เหมาะสมกับธรรมชาติวิชา ($\bar{X} = 2.61$, S.D.=0.48) มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และ ผู้เรียนกับผู้เรียนอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 2.59$, S.D.=0.46) และมอบหมายภาระงานให้ผู้เรียน ได้ร่วมมือกันสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 2.58$, S.D.=0.53) ตามลำดับ

ขั้นการสรุปบทเรียน ผู้เรียนมีโอกาสสรุปบทเรียนด้วยตนเอง หรือด้วยกระบวนการกลุ่ม ($\bar{X} = 2.59$, S.D.=0.51) ผู้เรียนมีการนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อน สังคม ($\bar{X} = 2.57$, S.D.=0.50) และมีการอภิปรายเพื่อสรุปบทเรียนโดยผู้เรียน ($\bar{X} = 2.50$, S.D.=0.49) ตามลำดับ

ขั้นการวัดผลและประเมินผล เป้าหมายการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดประเมินผล การเรียนรู้ มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ($\bar{X} = 2.63$, S.D.=0.50) มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย ($\bar{X} = 2.59$, S.D.=0.51) และมีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ($\bar{X} = 2.54$, S.D.=0.53) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ

ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ปรากฏดังตาราง 16

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ (n = 59 คน)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning)	4.54	0.52	มากที่สุด
1. การแจ้งนัดหมายผู้รับการนิเทศ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเนื้อหาสาระที่จะให้การอบรม	4.54	0.60	มากที่สุด
2. การแจ้งแผนการดำเนินงานให้ผู้รับการนิเทศทราบ	4.63	0.55	มากที่สุด
3. จัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ประกอบการนิเทศให้เพียงพอกับผู้รับการนิเทศ	4.56	0.62	มากที่สุด
4. การคัดเลือกผู้นิเทศที่มีความรู้ความสามารถตรงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้	4.42	0.72	มาก
ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing)	4.35	0.49	มาก
5. กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ ทำให้ผู้รับการนิเทศเกิดความรู้สึกตระหนักในวิชาชีพ	4.53	0.60	มากที่สุด
6. ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันวางแผนการปฏิบัติงานสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	4.51	0.60	มากที่สุด
7. ผู้รับการนิเทศได้ฝึกปฏิบัติตามใบงาน	4.51	0.63	มากที่สุด
8. ผู้รับการนิเทศมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.31	0.70	มาก
9. ผู้รับการนิเทศได้นำเสนอผลงานและมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ	4.25	0.73	มาก
10. ผู้นิเทศมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.26	0.68	มาก
11. ผู้รับการนิเทศได้นำไปใช้ปฏิบัติในสถานการณ์จริง	4.24	0.71	มาก
12. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.25	0.63	มาก
13. การสังเกตการสอนจากคลิปวิดีโอผ่านระบบออนไลน์มีความเหมาะสม	4.36	0.64	มาก
14. ผู้นิเทศให้คำปรึกษาแนะนำข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์และปฏิบัติได้	4.42	0.70	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
15. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์อย่างสร้างสรรค์และเป็นกัลยาณมิตร	4.17	0.75	มาก
16. ช่องทางการสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีความสะดวกเข้าถึงได้ง่าย	4.47	0.57	มาก
17. ระยะเวลาที่ใช้ในการนิเทศมีความเหมาะสม	4.46	0.62	มาก
18. สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศไปใช้ในการพัฒนางานได้	4.34	0.63	มาก
19. มีความมั่นใจในการนำความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศไปใช้ในการพัฒนาต่อยอดงาน	4.22	0.77	มาก
ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating)	4.44	0.54	มาก
20. การประเมินความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการนิเทศ	4.51	0.68	มากที่สุด
21. การประเมินระหว่างการนิเทศ โดยการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และการสังเกตการสอน	4.24	0.75	มาก
22. การประเมินความคิดเห็นของครูหลังการนิเทศ	4.58	0.56	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting)	4.44	0.58	มาก
23. การสะท้อนและรายงานผลความก้าวหน้าให้ผู้รับการนิเทศทราบเป็นระยะๆ	4.54	0.60	มากที่สุด
24. การสรุปผลการนิเทศให้ผู้รับการนิเทศทราบ	4.44	0.65	มาก
25. การรายงานผลการนิเทศเผยแพร่ให้ผู้รับการนิเทศและผู้เกี่ยวข้องทราบ	4.32	0.80	มาก
ภาพรวม	4.44	0.50	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ในภาพรวมครูผู้ช่วยมีความคิดเห็นต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนว่าเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D.=0.50) และเมื่อพิจารณาเป็นรายขั้นตอน พบว่า ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning) เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing) ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating) และขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting) เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงลำดับคะแนนความคิดเห็นจากสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 ลำดับแรก พบว่า

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning) ครูผู้ช่วยมีความคิดเห็นว่าการแจ้งแผนการดำเนินงานให้ผู้รับการนิเทศทราบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D.=0.55) รองลงมาเป็นการจัดเตรียม

สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ประกอบการนิเทศให้เพียงพอกับผู้รับการนิเทศ ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.62) และการแจ้งนัดหมายผู้รับการนิเทศ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเนื้อหาสาระที่จะให้การอบรม ($\bar{X}=4.54$, S.D.=0.60) ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing) ครูผู้ช่วยมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจทำให้ผู้รับการนิเทศเกิดความตระหนักในวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, S.D.=0.60) รองลงมาเป็นผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันวางแผนการปฏิบัติงานสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง ($\bar{X}=4.51$, S.D.=0.60) และผู้รับการนิเทศได้ฝึกปฏิบัติตามใบงาน ($\bar{X}=4.51$, S.D.=0.63) ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating) ครูผู้ช่วยมีความคิดเห็นว่า การประเมินความคิดเห็นของครูหลังการนิเทศอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$, S.D.=0.56) รองลงมาเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการนิเทศ ($\bar{X}=4.51$, S.D.=0.68) และการประเมินระหว่างการนิเทศ โดยการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และการสังเกตการสอน ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.75) ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting) ครูผู้ช่วยมีความคิดเห็นว่า การสะท้อนและรายงานผลความก้าวหน้าให้ผู้รับการนิเทศทราบเป็นระยะๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$, S.D.=0.60) รองลงมาเป็นการสรุปผลการนิเทศให้ผู้รับการนิเทศทราบ ($\bar{X}=4.44$, S.D.=0.65) และการรายงานผลการนิเทศเผยแพร่ให้ผู้รับการนิเทศและผู้เกี่ยวข้องทราบ ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.80) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

รายงานการวิจัย เรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผลและ ข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2
2. เพื่อศึกษาผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 198 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลักได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 59 คน ได้มาจากการสุ่ม แบบแบ่งชั้นตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และในแต่ละชั้นใช้วิธีการจับสลากอย่างง่ายมาจำนวน 30 % ของ ประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ คู่มือการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย (สำหรับผู้นิเทศ) และชุดการนิเทศ (สำหรับผู้รับการนิเทศ) คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 4 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ ฉบับที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนก่อนและ หลังการนิเทศ ฉบับที่ 3 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ฉบับที่ 4 แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ และ

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER การเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนการนิเทศ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning)

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing)

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluation)

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting)

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการนิเทศ ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย และการทดสอบค่าสถิติ t-test แบบ Paired - samples t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.34$, S.D.=0.13) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านโครงสร้างของเอกสารมีคุณภาพในระดับดีสูงสุด ($\bar{X} = 4.34$, S.D.=0.14) รองลงมาเป็นด้านความสำคัญและประโยชน์ ($\bar{X} = 4.33$, S.D.=0.13) และด้านการนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.30$, S.D.=0.45) ตามลำดับ และเมื่อนำมาหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation: C.V.) ของชุดการนิเทศ พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.68 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย เท่ากับ 5.70

2. ผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยก่อนและหลังการนิเทศ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการประเมินความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้ช่วยมีความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.85$, S.D.=0.11)

2.3 ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้ช่วยมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในระดับดี ($\bar{X} = 2.58$, S.D.=0.36)

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน พบว่า ในภาพรวม ครูผู้ช่วยมีความคิดเห็นต่อการนิเทศแบบ PDER ว่าเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D.=0.50)

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.34$, S.D.=0.13) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านโครงสร้างของเอกสารมีคุณภาพในระดับดีสูงสุด ($\bar{X} = 4.34$, S.D.=0.14) รองลงมา เป็นด้านความสำคัญและประโยชน์ ($\bar{X} = 4.33$, S.D.=0.13) และด้านการนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.30$, S.D.=0.45) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างชุดการนิเทศขึ้น โดยการศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการวิเคราะห์โครงสร้าง ยกร่างชุดการนิเทศ และดำเนินการสร้างตามหลักการ มีการระบุความสำคัญและความเป็นมาชัดเจน กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดทำชัดเจน มีการกำหนดโครงสร้างขอบข่ายเนื้อหา ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์การจัดทำ มีการนำเสนอเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน มีคำชี้แจงการใช้ที่ ชัดเจน เข้าใจง่าย มีกิจกรรมให้ครูผู้ช่วยได้ลงมือปฏิบัติ มีการทำกิจกรรมทบทวนความรู้ ตลอดจนมีเนื้อหา สาระที่ชัดเจน มีการจัดขนาดของรูปเล่มเหมาะสม ตลอดจนตัวอย่างที่นำเสนอในเอกสารสามารถนำไป ปฏิบัติจริงได้จริง และสามารถนำชุดการนิเทศไปใช้ในการพัฒนาครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเมื่อนำชุดการนิเทศไปทดลอง ใช้ แล้วนำมาหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation: C.V.) ของชุดการนิเทศ พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.68 และค่า สัมประสิทธิ์การกระจาย เท่ากับ 5.70 แสดงว่าชุดการนิเทศมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (ค่า C.V. น้อยกว่า ร้อยละ 10) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้รับการนิเทศมีความตั้งใจในการศึกษาเอกสารความรู้และปฏิบัติตาม กิจกรรมที่กำหนด ทำให้ได้รับความรู้อย่างเต็มที่และมีการอภิปรายซักถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ตลอดระยะเวลา มีประเด็นที่สงสัยที่ซักถามวิทยากรประจำกลุ่มและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันจนเข้าใจ อีกทั้ง ชุดการนิเทศมีความละเอียดชัดเจน ยกตัวอย่างประกอบในทุกขั้นตอน และดำเนินการสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ มีการทดลองหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการนิเทศ โดยดำเนินการทดลองใช้ 3 ครั้ง คือทดลองกลุ่มเดี่ยว 1:1 (กลุ่มตัวอย่าง 3 คน) ทดลองกลุ่มเล็ก 1:10 (กลุ่มตัวอย่าง 10 คน) ทดลองภาคสนาม 1:100 (กลุ่มตัวอย่าง 30 คน) ในการทดลองแต่ละครั้ง มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ ส่งผลให้ชุดการนิเทศมีค่าดัชนี ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของสุปราณี เพชรรา (2553) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงมีประสิทธิภาพ 84.67/85.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 และเมื่อพิจารณาประสิทธิผลของการประเมินผลการเรียนรู้ ตามสภาพจริง ใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการวัดและประเมินตามสภาพจริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 2) ด้านทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะ

กระบวนการทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น และ 3) ด้านความสนใจในการเรียนคณิตศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนคณิตศาสตร์หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการวัดและประเมินตามสภาพจริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยก่อนและหลังการนิเทศ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนิเทศแบบ PDER ในครั้งนี้ ผ่านกระบวนการในการสร้างและพัฒนาชุดการนิเทศหลายขั้นตอน เริ่มจากผู้วิจัยมีการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนเพื่อนำมายกร่างคู่มือการนิเทศ แล้วนำคู่มือการนิเทศที่ยกร่างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยทางการศึกษาและการวัดและประเมินผล ด้านกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ และด้านการนิเทศ จำนวน 5 คน ประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศใน 3 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างของเอกสาร ด้านความสำคัญและประโยชน์ และด้านการนำไปใช้ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน หลังจากนั้นจึงนำชุดการนิเทศที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำชุดการนิเทศที่มีรายละเอียดเนื้อหาค่อนข้างชัดเจน มีการยกตัวอย่างประกอบ กระบวนการนิเทศมีการให้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยใช้กิจกรรมการบรรยาย การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการฝึกปฏิบัติตามใบงาน และให้ผู้รับการนิเทศแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การนิเทศมีประสิทธิภาพและทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้อาจมีเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การนิเทศในครั้งนี้เน้นการฝึกปฏิบัติการจริงและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้ระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ ทำให้การติดต่อสื่อสาร การให้คำปรึกษา การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานได้ทันทั่วถึง ซึ่งช่วยทำให้ผู้นิเทศสามารถติดตามพัฒนาการของผู้ช่วยได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ทำให้ครูผู้ช่วยได้ปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความรู้ความเข้าใจหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการใช้นิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของนัยนา ฉายวงศ์ (2560) ได้วิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานที่พัฒนาขึ้น โดยประยุกต์แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานมาใช้ในการนิเทศเป็นการผสมผสานกันระหว่างการนิเทศออนไลน์ (Online Supervision) ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กับการนิเทศแบบพบหน้า (Face to Face Supervision) ทำให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนหลังนิเทศสูงกว่าก่อนนิเทศและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 จากผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินความสามารถของครูในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน จากการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวม ครูผู้ช่วยมีความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.85$, S.D.=0.11) และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่า ครูผู้ช่วยมีความสามารถในการเขียนองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้ครบถ้วนสูงสุด ($\bar{X}=2.97$, S.D.=0.18) รองลงมาเป็นการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ ($\bar{X}=2.92$, S.D.=0.28) และการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.90$, S.D.=0.30) ตามลำดับ และผลการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ จากการสังเกตการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.58$, S.D.=0.36) และเมื่อพิจารณาในแต่ละขั้นตอน พบว่า ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับดีมากที่สุด ($\bar{X}=2.60$, S.D.=0.40) รองลงมาเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน ($\bar{X}=2.57$, S.D.=0.37) และการสรุปบทเรียน ($\bar{X}=2.55$, S.D.=0.45) ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นกระบวนการนิเทศที่เน้นการมีส่วนร่วม การร่วมมือรวมพลัง เน้นการปฏิบัติจริงในทุกขั้นตอน อีกทั้งชุดการนิเทศก็มีความละเอียดชัดเจน และมีการนิเทศโดยประยุกต์ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยใช้เครือข่ายกลุ่ม Line ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สะท้อนผลการปฏิบัติ และปรับปรุงพัฒนางานได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้รับการนิเทศสามารถออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนและนำไปจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพรพรรณ ญาณโกมุท (2558) ได้วิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการนิเทศภายในหลังการใช้รูปแบบ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนว่าเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D.=0.50) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนิเทศแบบ PDER เป็นกระบวนการนิเทศที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning) ผู้นิเทศมีการแจ้งแผนการดำเนินงานให้ผู้รับการนิเทศทราบ มีการติดต่อประสานงานแจ้งนัดหมายให้ผู้รับการนิเทศ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเนื้อหาสาระที่จะให้การอบรมอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีการวางแผนเตรียมการนิเทศ จัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ประกอบการนิเทศให้เพียงพอกับผู้รับการนิเทศ อีกทั้งมีการคัดเลือกทีมนิเทศที่มีคุณสมบัติสอดคล้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และมีการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของทีมนิเทศ เพื่อให้ทีมนิเทศมีความพร้อมในการนิเทศ ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระบบ และในขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing) มีการประยุกต์ใช้แนวคิดของกระบวนการชุมชนเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้ง 6 องค์ประกอบ มาใช้ในการนิเทศ โดยมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย กระตุ้นความสนใจของผู้รับการนิเทศ เช่น กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ เป็นการสร้างความตระหนักร่วมกันในการพัฒนาวิชาชีพ การวางแผนการทำงานร่วมกัน การร่วมมือรวมพลังเรียนรู้ ทำให้เกิดองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง การลงมือ

ปฏิบัติจริง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์ และสามารถปรับปรุงและพัฒนางานได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ในกระบวนการนิเทศมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์กลุ่ม Line มาใช้ในการนิเทศ โดยให้ผู้รับการนิเทศอัดคลิปวิดีโอการสอน เพื่อให้ทีมผู้นิเทศและเพื่อนๆ ในกลุ่มได้ร่วมสังเกตการจัดการเรียนรู้ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผล ทำให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยไม่ทิ้งห้องเรียน อีกทั้งในขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating) และขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting) ผู้นิเทศมีการประเมินสะท้อนผลและรายงานผลความก้าวหน้าให้ผู้รับการนิเทศทราบเป็นระยะ ๆ ทำให้ผู้รับการนิเทศได้ทราบพัฒนาการของตนเอง รวมทั้งทราบจุดเด่นและจุดควรพัฒนา เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ส่งผลให้ผู้รับการนิเทศเห็นด้วยกับการนิเทศอยู่ในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของไพลิน สุ่มังคะละ (2559) ที่ได้วิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับครู มีองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ 1) บุคลากรนิเทศ 2) กระบวนการนิเทศภายใน 3) เครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศภายใน 4) ขอบข่ายการนิเทศภายใน ส่วนกระบวนการนิเทศภายใน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) วางแผนการนิเทศ 2) การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน 3) การลงมือปฏิบัติงาน 4) สร้างเสริมกำลังใจ 5) ประเมินผลการนิเทศ 6) การพัฒนาให้ต่อเนื่อง ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า ครูมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

นอกจากนี้ จากผลการสอบถามความคิดเห็นครูผู้ช่วย ยังพบว่า ครูผู้ช่วยมีความคิดเห็นว่าการแจ้งแผนการดำเนินงานให้ผู้รับการนิเทศทราบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D.=0.55) ส่วนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์อย่างสร้างสรรค์และเป็นกัลยาณมิตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 4.17$, S.D.=0.75) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การแจ้งแผนการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างชัดเจน ทำให้ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศเกิดการรับรู้และเข้าใจตรงกันในกระบวนการนิเทศ ทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด ครูสามารถวางแผนการทำงานไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ จึงส่งผลให้ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด ส่วนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์อย่างสร้างสรรค์และเป็นกัลยาณมิตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด อาจเป็นเพราะว่า การสังเกตการสอนจากคลิปวิดีโอทำให้ไม่สามารถเห็นบรรยากาศในห้องเรียนจริงได้ครบถ้วน สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของครูผู้ช่วยว่าอยากให้มีการนิเทศในชั้นเรียนจริงผสมผสานกับการนิเทศแบบออนไลน์ เนื่องจากการอัดคลิปการสอนมีเวลาจำกัด จึงอาจทำให้ไม่สามารถเห็นบรรยากาศในห้องเรียนจริง จึงควรมีการสังเกตการสอนในห้องเรียนจริงด้วย แต่ทั้งนี้ผู้รับการนิเทศต้องมีจำนวนไม่มากนัก แต่หากผู้รับการนิเทศมีจำนวนหลายคนต้องมีการจัดทีมเครือข่ายการนิเทศที่เพียงพอ และสร้างระบบการนิเทศภายในที่เข้มแข็ง ส่งเสริมให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ และใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา จะทำให้การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูมีความต่อเนื่อง สอดคล้องกับ Fullan (2005) ที่พบว่าโรงเรียนที่พัฒนาโดยรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านคุณภาพวิชาชีพ

ของครู สนับสนุนให้ครูเป็นผู้นำร่วม ทำงานร่วม และเรียนรู้ร่วมกันในการพัฒนา ซึ่งส่งผลให้การจัดการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่าง ๆ สูงขึ้น

นอกจากการอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยเพิ่มเติมในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อสังเกตจากการวิจัย คือ การใช้เอกสารสำหรับผู้รับการนิเทศ ดังนี้

จากการสอบถามความคิดเห็นของครูผู้ช่วยเกี่ยวกับการใช้เอกสารสำหรับผู้รับการนิเทศ ได้แก่ ชุดการนิเทศ (สำหรับผู้รับการนิเทศ) คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน จำนวน 7 เล่ม มีจุดเด่นดังนี้ เนื้อหาแต่ละตอนมีความสอดคล้องกับหัวเรื่อง เนื้อหาแต่ละตอนมีความชัดเจน การจัดลำดับเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน มีการยกตัวอย่างประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมทั้ง 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างละเอียด ทำให้ครูผู้ช่วยที่ทำการสอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดการนิเทศ (สำหรับผู้รับการนิเทศ) คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่สร้างขึ้น มีการกำหนดโครงสร้างอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายและขอบข่ายเนื้อหาไว้ชัดเจน มีคำแนะนำในการใช้ที่อ่านเข้าใจได้ง่าย ครูผู้ช่วยสามารถปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งการสร้างชุดการนิเทศ (สำหรับผู้รับการนิเทศ) คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน แบ่งเป็น 7 เล่ม ทำให้เนื้อหาในแต่ละเล่มมีความสมบูรณ์ รูปเล่มมีขนาดและความหนาเหมาะสม ทำให้ครูผู้ช่วยสามารถเรียนรู้และทบทวนด้วยตนเองได้ แต่อย่างไรก็ตามชุดการนิเทศ (สำหรับผู้รับการนิเทศ) คู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน จำนวน 7 เล่ม ยังมีจุดบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไข โดยควรเพิ่มกิจกรรมให้ครูผู้ช่วยได้ฝึกปฏิบัติที่มีความหลากหลาย และเน้นกิจกรรมที่ต้องใช้กระบวนการคิดมากขึ้น อีกทั้งระยะเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมบางกิจกรรมค่อนข้างมีระยะเวลาที่จำกัด ทำให้การนำเสนอผลงานของครูผู้ช่วยในบางกิจกรรมนำเสนอได้ไม่ครบทุกกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ศึกษาเทคนิคหรือผู้เกี่ยวข้อง ควรนำการนิเทศแบบ PDER ที่พัฒนาขึ้นไปนิเทศเพื่อให้ครูผู้ช่วยในสังกัดมีความรู้ความเข้าใจและสามารถออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้

1.2 ในการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ผู้นิเทศควรศึกษาชุดการนิเทศให้เข้าใจ และมีการวางแผนเตรียมการทำงานล่วงหน้า เพื่อให้การดำเนินการนิเทศดำเนินการอย่างเป็นระบบ และสามารถดำเนินการนิเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยโดยการนำกรณีศึกษาแบบ PDER ไปพัฒนาสมรรถนะครูผู้ช่วยในด้านอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้เชิงรุก การวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นการยืนยันผลการนำกระบวนการกรณีศึกษาไปใช้กับเนื้อหาการพัฒนาครูด้านอื่น ๆ ได้

2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบอื่นๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูผู้ช่วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). *แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ ฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กวิสรา ชื่นอุรา. (2560). *รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนส่งเสริมการคิดโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นฐาน สำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กฤษขจร ศรีถาวร. (2555). *การบริหารการนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จินดา สวัสดิ์ทวี. (2554). *สัมประสิทธิ์การแปรผันของสองตัวแปรที่สัมพันธ์กัน*. *วารสารวิทยาศาสตร์ลาดกระบัง*, 20(2), 73-80.
- ฉันทนา จันท์บรรจง. (2554). *การนิเทศการศึกษาแนวใหม่โดยกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ*. *เอกสารการประชุมทางวิชาการพัฒนาศึกษานิเทศก์แนวใหม่ เล่ม 2*. วันที่ 1-2 พฤษภาคม 2554 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมเมืองทองธานี. นนทบุรี: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ชญากาญจณ์ ศรีเนตร. (2558). *รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 25*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชรินทร์ เจริญไชย. (2557). *การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูในการประเมินตามสภาพจริงโดยประยุกต์ใช้ การประเมินแบบเสริมสร้างพลังอำนาจ*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (2544). *คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์เซ็นเตอร์.
- ชูชัย สมितिไกร. (2556). *การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์
- ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์. (2551). *แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์: แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2554). *การออกแบบพัฒนาโปรแกรมบทเรียนและบทเรียนบนเว็บ*. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.

- เชาวรัตน์ เตเมี่ยมกุล. (2552). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). *มารู้จัก COMPETENCY กันเถอะ*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- ณรงคฤทธิ อินทนาม. (2553). *การพัฒนาหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์การศึกษาศุภบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดาวรรณ เอเมนิล. (2555). *การใช้กระบวนการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการสอน โรงเรียนบ้านค้าย อำเภอบ้านค้าย จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไตรรงค์ เจนการ. (2549). *การประเมินผลเพื่อการเรียนรู้ (Assessment for Learning)*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- ธนันต์ ดียิ่ง. (2556). *โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นพพรพรรณ ญาณโกมุต. (2558). *รูปแบบการนิเทศภายในตามแนวคิดการศึกษาชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนเอกชน*. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 5(9), 25-40.
- นัยนา ฉายวงศ์. (2560). *รูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *การนิเทศการสอน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- พงษ์ศักดิ์ ทองไชย. (2558). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2559). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: แฮัส ออฟ เคอร์มิสท์ จำกัด.
- ไพลิน สุ่มงคล. (2559). *รูปแบบการนิเทศภายในตามการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- มาฆมาส กาญจนานกร. (2549). *สมรรถนะที่จำเป็นและที่มีในปัจจุบันของเภสัชกรซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ*
การบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2510 ในเขต
ภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด. (2557). *รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบท*
โรงเรียนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. ปัตตานี:
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2553). *การนิเทศการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 7). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- วิจารณ์ พานิช. (2553). *Learning by doing.* กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *การเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.* กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิชัญ ทศตะ. (2561). *การพัฒนาารูปแบบการนิเทศภายในสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน*
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิริยะ วรายุ. (2558). *การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนดอนมด (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง)*
โดยการเทียบเคียงสมรรถนะกับโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศิริประภา พงุทธิกุล. (2557). *กระบวนการนิเทศตามแนวการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน เพื่อส่งเสริม*
สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย.
วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม, 10(1), 235-260.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์*
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรัตน์ โกศล. (2559). *การพัฒนาสถานศึกษาโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อจัด*
การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 24. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภย์พัฒนาการนิเทศและเร่งรัดคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *แนวทางการนิเทศเต็มพิกัด*
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- สงัด อุทรานันท์. (2530). *การนิเทศการศึกษา: หลักการ ทฤษฎีและการปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:*
มิตรสยามการพิมพ์.
- สถาบันดำรงราชานุภาพ. (2549). *ความสำคัญของ Competency.* กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวง
มหาดไทย.

- สมเดช สีแสง. (2551). *คู่มือบริหารโรงเรียน*. นครสวรรค์: ริมปิงการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2558). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กาศสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมุทร สมปอง. (2558). *การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียน
ประถมศึกษา: การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม*. วิทยานิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารและพัฒนาการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. (2560). *รายงานผลการศึกษาสภาพ
ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2*.
นครศรีธรรมราช: เอกสารอัดสำเนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). *รายงานการศึกษาสภาพการนิเทศปัญหา
ความต้องการและรูปแบบการนิเทศที่เอื้อต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: เจ.เอ็น.ที.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2548). *พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการครูบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2553). *Competency Based Management*. สืบค้นเมื่อ
8 เมษายน 2560. จาก <http://www.ocsc.go.th>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *แนวทางการพัฒนานโยบายการเรียนรู้บูรณาการระบบโรงเรียน
และการเรียนรู้ตามอัธยาศัยเพื่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ
ภูมิปัญญาไทย*. นนทบุรี: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2558). *สถานภาพการผลิตและพัฒนาครูในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ:
บริษัทพรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย จำกัด.
- สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา. (2554). *แนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2547). *Competency: เครื่องมือการบริหารที่ปฏิเสธไม่ได้*. *วารสาร
Productivity World*, 53(9), 49-50.
- สุทนต์ ศรีไสย์. (2555). *หลักการนิเทศการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- สุธิภรณ์ ขนอม. (2559). รูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูในสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุปราณี เพชรา. (2553). การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรัชย์ มีชาญ. (2547). ดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน. *วารสารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 10(2), 113-126.
- สุรีย์ แก้วเศษ. (2553). รูปแบบการพัฒนาครูในการประเมินตามสภาพจริงวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2553). การวัดและประเมินในชั้นเรียน: วิวัฒนาการและแนวคิดใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนรู้. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 2 (3), 1-12.
- อดุลย์ วงศ์ก้อม. (2552). รูปแบบการนิเทศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อนุชา เพ็งสุวรรณ. (2549). การศึกษาความต้องการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาสมรรถนะของข้าราชการสำหรับการรองรับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่: กรณีศึกษาข้าราชการพลเรือน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนูวัติ คุณแก้ว. (2560). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี อุดรกิจ และพงษ์ธร สิงห์พันธ์. (2559). สภาพและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูผู้ช่วยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. *วารสารบริหารการศึกษา บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 16(1), 279-292.
- Best, J.W. (1981). *Research in Education*. (4th ed). New Jersey: Prentice-Hall.
- Cizek, G. J. (1997). Learning, Achievement, and Assessment: Constructs at a Crossroads. In Phey, G. D. (Ed.), *Handbook of Classroom Assessment: Learning, Achievement, and Adjustment*. pp. 1-33. New York: Academic.
- Cronbach, L.J. (1990) . *Essentials of Psychology Testing*. (5th ed). New York : Harpercollins.
- DuFour, R. (2004). What is a “professional learning community”? *Educational Leadership*, 61(8): 6.

- DuFour, R., & Eaker, R. (1998). *Professional Communities at Work: Best Practice for Enhancing Student Achievement*. Bloomington: Solution Tree.
- Dufour, R., & et al. (2010). "IASI Observations of Seasonal and Day-to-Day Variations of Tropospheric Ozone over Three Highly Populated Areas of China: Beijing, Shanghai, and Hong Kong," *Atmos. Chem. Phys.* 10: 3787-3801.
- Forde, C., McMahon, M., McPhee, A., & Patrick, F. (2006). *Professional Development, Reflection and Enquiry*. London: Paul Chapman Publishing.
- Fullan, M. (2005). *Leadership and sustainability: System Thinkers in Action*. California: Corwin Press.
- Glickman, D. (2010). *Supervisor and Instruction: A Developmental Approach*. (6th ed). Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Harris, B.M. (1985). *Supervisory Behavior in Education*. (3rd ed). New Jersey: Prentice-Hall.
- Hord, S.M. (1997). *Professional Learning Communities: Communities of Continuous Inquiry and Improvement*. Texas: Southwest Educational Development Laboratory.
- Hord, S.M. (2004). *Professional Learning Community: An Overview*. Retrieved September 28, 2018 , from <http://www.sagepub.com>.
- Hord, S.M., & Tobia, E.F. (2012). *Reclaiming Our Teaching Profession: The Power of Educators Learning in Community*. New York: Teachers College Press.
- Lima, J.A. (2007). "Foregetting about Friendship: Using Conflict in Teacher Communities as a Catalyst for School Change," *Journal of Education Change*. Retrieved September 28, 2018, from <http://www.sagepub.com>.
- Management Study Guide. (2017). Retrieved April 8, 2017, from <http://www.managementstudyguide.com/competency-iceberg-model.htm>.
- Neuman, W.L. (1991). *Social Research Methods: Qualitative and Quantitative Approaches*. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Newmann, F.M., & Wehlage, G.G. (1996). *Successful School Restructuring: A Report to the Public and Educator by the Center on Organization and Restructuring for Schools*. Madison, Wisconsin: Center on Organization and Restructuring of Schools Wisconsin Center for Education Research.
- Senge, P. M. (1990). *The Fifth Discipline*. New York: Doubleday Dell Publishing Group.

Spencer, L.M. (1993). *Competence at Work: Models for Superior Performance*. New York: Wiley.

Toole, J.C., & Louis, K.S. (2002). *The Role of Professional Learning Communities in International Education*. Retrieved September 28, 2018 , from <http://www.sagepub.com>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งและความเชี่ยวชาญ
1. ผศ.ดร.สุรชัย มีชาณู	อาจารย์ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
2. ผศ.ดร.ณัชชา มหปัญญานนท์	อาจารย์สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
3. ดร.กฤษมา ใจสบาย	อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
4. นางจรีรัตน์ ปานพรหมมินทร์	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ (ข้าราชการบำนาญ) เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
5. นายไพบุลย์ พรหมดำ	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 นครศรีธรรมราช-พัทลุง เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งและความเชี่ยวชาญ
1. รศ.ดร.วีรยุทธ ชატะกาญจน์	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางการศึกษาและการวัดและประเมินผล
2. ดร.ขจรศักดิ์ เขียวน้อย	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังเต่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 เชี่ยวชาญด้านกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
3. ดร.กฤษมา ใจสบาย	อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
4. ดร.ธิตีมา ถาวรรัตน์	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ และการนิเทศการศึกษา
5. นายไพบุลย์ พรหมดำ	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 นครศรีธรรมราช-พัทลุง เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ และการนิเทศการศึกษา

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๔๘๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒ ถนนชัยชุมพล
ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงร่างการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางบำเพ็ญ หนูกลับ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒ จึงขอเรียน
เชิญ ผศ.ดร.ณัชชา มหปัญญานนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้ ๑) แบบประเมินคุณภาพชุด
การนิเทศ ๒) แบบทดสอบ ๓) แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ๔) แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ และ
๕) แบบสอบถามความคิดเห็น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และโปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ให้ นางบำเพ็ญ หนูกลับ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรณี สุกณา)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๗๕๔๑-๑๖๗๐ ต่อ ๒๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๔๒-๐๔๒๑

ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๔๘๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒ ถนนชัยชุมพล
ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงร่างการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางบำเพ็ญ หนูกลับ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒ จึงขอเรียนเชิญ ผศ.ดร.สุรชัย มีชาญ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้ ๑) แบบประเมินคุณภาพชุดการนิเทศ ๒) แบบทดสอบ ๓) แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ๔) แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ และ ๕) แบบสอบถามความคิดเห็น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และโปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางบำเพ็ญ หนูกลับ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้
ขอแสดงความนับถือ

(นางพรรณิ สุคนา)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๗๕๔๑-๑๖๗๐ ต่อ ๒๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๔๒-๐๔๒๑

ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๔๘๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒ ถนนชัยชุมพล
ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงร่างการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางบำเพ็ญ หนูกลับ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒ จึงขอเรียน
เชิญ ดร.กฤษณา ใจสบาย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้ ๑) แบบประเมินคุณภาพชุดการนิเทศ
๒) แบบทดสอบ ๓) แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ๔) แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ และ ๕)
แบบสอบถามความคิดเห็น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และโปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ให้ นางบำเพ็ญ หนูกลับ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรณี สุกญา)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๗๕๔๑-๑๖๗๐ ต่อ ๒๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๔๒-๐๔๒๑

ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๔๘๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒ ถนนชัยชุมพล
ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงร่างการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางบำเพ็ญ หนูกลับ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ จึงขอเรียน
เชิญ นายไพบุลย์ พรหมดำ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้ ๑) แบบประเมินคุณภาพชุดการ
นิเทศ ๒) แบบทดสอบ ๓) แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ๔) แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ และ ๕)
แบบสอบถามความคิดเห็น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และโปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ให้ นางบำเพ็ญ หนูกลับ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรณี สุกณา)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๗๕๔๑-๑๖๗๐ ต่อ ๒๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๔๒-๐๔๒๑

ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๔๘๓

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒ ถนนชัยชุมพล
ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นางจรีรัตน์ ปานพรหมมินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงร่างการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางบำเพ็ญ หนูกลับ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ จึงขอเรียน
เชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้ ๑) แบบประเมินคุณภาพชุดการนิเทศ ๒) แบบทดสอบ
๓) แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ๔) แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ และ ๕) แบบสอบถามความ
คิดเห็น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และโปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ให้ นางบำเพ็ญ หนูกลับ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้
ขอแสดงความนับถือ

(นางพรรณิ สุกญา)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๗๕๔๑-๑๖๗๐ ต่อ ๒๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๔๒-๐๔๒๑

ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๑๘๗๙

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒ ถนนชัยชุมพล
ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

๒๐ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดการนิเทศ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบประเมินคุณภาพชุดการนิเทศ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางบำเพ็ญหนูกลับ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ จึงขอเรียน
เชิญ ดร.กฤษมา ใจสบาย เป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และโปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ให้ นางบำเพ็ญ หนูกลับ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรณี สุกณา)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๗๕๔๑-๑๖๗๐ ต่อ ๒๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๔๒-๐๔๒๑

ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๑๘๗๙

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒ ถนนชัยชุมพล
ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

๒๐ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดการนิเทศ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบประเมินคุณภาพชุดการนิเทศ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางบำเพ็ญหนูกลับ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ จึงขอเรียน
เชิญ รศ.ดร.วีรยุทธ ชาทะกาญจน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อ
เสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และโปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ให้ นางบำเพ็ญ หนูกลับ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรณี สุภณา)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๗๕๔๑-๑๖๗๐ ต่อ ๒๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๔๒-๐๔๒๑

ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๑๘๗๙

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒ ถนนชัยชุมพล
ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

๒๐ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดการนิเทศ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบประเมินคุณภาพชุดการนิเทศ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางบำเพ็ญหนูกลับ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ จึงขอเรียน
เชิญ ดร.ธิตติมา ถาวรรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และโปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ให้ นางบำเพ็ญ หนูกลับ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรณี สุกณา)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๗๕๔๑-๑๖๗๐ ต่อ ๒๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๔๒-๐๔๒๑

ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๑๘๗๙

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒ ถนนชัยชุมพล
ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

๒๐ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ

เรียน ดร.ขจรศักดิ์ เขียวน้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดการนิเทศ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบประเมินคุณภาพชุดการนิเทศ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางบำเพ็ญหนูกลับ ตำแหน่ง ศึกษาธิการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ จึงขอเรียน
เชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัด
และประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และโปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ให้ นางบำเพ็ญ หนูกลับ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรณี สุภณา)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๗๕๔๑-๑๖๗๐ ต่อ ๒๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๔๒-๐๔๒๑

ที่ ศธ ๐๔๐๗๐/๑๘๗๙

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒ ถนนชัยชุมพล
ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

๒๐ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดการนิเทศ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบประเมินคุณภาพชุดการนิเทศ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางบำเพ็ญ หนูกลับ ตำแหน่ง ศึกษาานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต ๒ จึงขอเรียน
เชิญ นายไพฑูย์ พรหมดำ เป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และโปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ให้ นางบำเพ็ญ หนูกลับ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรณี สุกณา)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๗๕๔๑-๑๖๗๐ ต่อ ๒๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๔๒-๐๔๒๑

ภาคผนวก ค

ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ

ในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
ของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ
ในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน
ของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

จากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ใน 5 ด้าน คือ 1) การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ 2) การออกแบบหน่วยการเรียนรู้และ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 3) การกำหนดภาระงานของนักเรียน 4) การกำหนดวิธีการประเมิน เครื่องมือ การประเมิน และเกณฑ์การประเมิน 5) การรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้ ปรากฏผล ดังตาราง 17

ตาราง 17 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 (n = 144 คน)

สมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน	ระดับของสภาพปัญหา			ระดับของความ ต้องการพัฒนา		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมาย การเรียนรู้	4.33	0.57	มาก	4.39	0.78	มาก
2. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้และ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	4.35	0.72	มาก	4.44	0.74	มาก
3. การกำหนดภาระงานของนักเรียน	4.19	0.67	มาก	4.22	0.74	มาก
4. การกำหนดวิธีการประเมิน เครื่องมือ การประเมิน และเกณฑ์การประเมิน	4.23	0.76	มาก	4.34	0.65	มาก
5. การรายงานผลการประเมินและนำผล การประเมินไปใช้	4.16	0.73	มาก	4.24	0.67	มาก
เฉลี่ยรวม	4.25	0.63	มาก	4.33	0.74	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ครูผู้ช่วยมีสภาพปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.25$, S.D.=0.63) โดยด้านที่ครูมีสภาพปัญหาสูงที่สุด ได้แก่ การออกแบบ หน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.35$, S.D.=0.72) รองลงมาเป็นการกำหนดจุดประสงค์ หรือเป้าหมายการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.33$, S.D.=0.57) และการกำหนดวิธีการประเมิน เครื่องมือการประเมิน

และเกณฑ์การประเมิน ($\bar{X}=4.23$, S.D.=0.76) ตามลำดับ ส่วนด้านความต้องการในการพัฒนา พบว่า ครูผู้ช่วยมีความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$, S.D.= 0.74) ทุกด้านเช่นกัน โดยด้านที่ครูมีความต้องการในการพัฒนาสูงที่สุด ได้แก่ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.44$, S.D.=0.74) รองลงมา เป็นการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.39$, S.D.=0.78) และการกำหนดวิธีการประเมิน เครื่องมือการประเมิน และเกณฑ์การประเมิน ($\bar{X}=4.34$, S.D.=0.65) ตามลำดับ

เมื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังตาราง 18 - 22

ตาราง 18 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ด้านการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ (n = 144 คน)

สมรรถนะครู ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	ระดับของสภาพปัญหา			ระดับของ ความต้องการพัฒนา		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สอดคล้องกับพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.26	0.71	มาก	4.35	0.63	มาก
2. การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สอดคล้องกับพฤติกรรมด้านความรู้ 6 ชั้นของ บลูม ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า และการสร้างสรรค์	4.53	0.82	มากที่สุด	4.67	0.73	มากที่สุด
3. การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการ เรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด	4.27	0.75	มาก	4.32	0.75	มาก
4. การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการ เรียนรู้ที่ครอบคลุมสมรรถนะ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน	4.24	0.80	มาก	4.21	0.73	มาก
เฉลี่ยรวม	4.33	0.57	มาก	4.39	0.78	มาก

จากตาราง 18 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ด้านการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้ช่วยมีสภาพปัญหา

สูงที่สุดในสมรรถนะการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสอดคล้องกับพฤติกรรมด้านความรู้ 6 ชั้นของบลูม ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า และการสร้างสรรค์ ($\bar{X}=4.53$, S.D.=0.82) รองลงมาเป็นการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.75) และการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดสอดคล้องกับพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.71) ตามลำดับ ส่วนความต้องการในการพัฒนาสูงที่สุดในสมรรถนะการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดสอดคล้องกับพฤติกรรมด้านความรู้ 6 ชั้นของบลูม ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า และการสร้างสรรค์ ($\bar{X}=4.67$, S.D.=0.73) รองลงมาเป็นการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสอดคล้องกับพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.63) และการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.75) ตามลำดับ

ตาราง 19 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ (n =144 คน)

สมรรถนะครู ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	ระดับของสภาพปัญหา			ระดับของ ความต้องการพัฒนา		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับ คำอธิบายรายวิชา	4.16	0.77	มาก	4.22	0.67	มาก
2. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องกับ โครงสร้างรายวิชาและเวลาเรียน	4.32	0.8	มาก	4.36	0.85	มาก
3. การออกแบบหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องและ ครอบคลุมกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	4.45	0.81	มาก	4.49	0.86	มาก
4. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้อง และเหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้	4.33	0.83	มาก	4.42	0.73	มาก
5. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	4.35	0.80	มาก	4.57	0.92	มากที่สุด
6. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีความ สอดคล้องสัมพันธ์กัน	4.49	0.86	มาก	4.58	1.04	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.35	0.72	มาก	4.44	0.74	มาก

จากตาราง 19 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน ด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้ช่วย มีสภาพสภาพปัญหาสูงที่สุดในสมรรถนะการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.86) รองลงมาเป็นการออกแบบหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องและครอบคลุมกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.81) และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.80) ตามลำดับ ส่วนความต้องการในการพัฒนาสูงที่สุดใน สมรรถนะการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ($\bar{X}=4.58$, S.D.=1.04) รองลงมา เป็นการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.92) และการออกแบบหน่วยการเรียนรู้สอดคล้องและครอบคลุมกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.86) ตามลำดับ

ตาราง 20 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ด้านการกำหนดภาระงานของนักเรียน (n = 144 คน)

สมรรถนะครู ด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน	ระดับของสภาพปัญหา			ระดับของ ความต้องการพัฒนา		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การกำหนดภาระงานของนักเรียนที่สอดคล้องกับ เป้าหมายการเรียนรู้	4.27	0.95	มาก	4.26	0.84	มาก
2. การกำหนดภาระงานให้นักเรียนได้ลงมือ ปฏิบัติจริง	4.13	0.87	มาก	4.19	0.83	มาก
3. การกำหนดภาระงานของนักเรียนที่สอดคล้อง กับสถานการณ์ในชีวิตจริง	4.23	0.97	มาก	4.25	0.96	มาก
4. การกำหนดภาระงานที่มีคุณค่ากับนักเรียน	4.17	0.86	มาก	4.17	0.84	มาก
5. การกำหนดภาระงานเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	4.14	0.78	มาก	4.21	0.89	มาก
เฉลี่ยรวม	4.19	0.67	มาก	4.22	0.74	มาก

จากตาราง 20 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน ด้านการกำหนดภาระงานของนักเรียน พบว่า ครูผู้ช่วยมีสภาพปัญหา มากที่สุดใน สมรรถนะการกำหนดภาระงานของนักเรียนที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.95) รองลงมาเป็นการกำหนดภาระงานของนักเรียนที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ($\bar{X}=4.23$, S.D.=0.97) และการกำหนดภาระงานที่มีคุณค่ากับนักเรียน ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.86) ตามลำดับ ส่วนความต้องการใน

การพัฒนาสูงที่สุดในสมรรถนะการกำหนดภาระงานของนักเรียนที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.84) รองลงมาเป็นการกำหนดภาระงานของนักเรียนที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.96) และการกำหนดภาระงานเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.89) ตามลำดับ

ตาราง 21 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ด้านการกำหนดวิธีการประเมิน เครื่องมือการประเมิน และเกณฑ์การประเมิน
(n = 144 คน)

สมรรถนะครู ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	ระดับของสภาพปัญหา			ระดับของ ความต้องการพัฒนา		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่สอดคล้องกับภาระงาน	4.27	0.82	มาก	4.17	0.85	มาก
2. การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย	4.22	0.87	มาก	4.27	0.79	มาก
3. การกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบรูบรีคมีความชัดเจน	4.48	0.93	มาก	4.51	0.82	มากที่สุด
4. การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนครอบคลุมขอบเขตการประเมิน	4.07	0.94	มาก	4.38	0.80	มาก
5. การประเมินที่สอดคล้องตรงไปกับการจัดการเรียนรู้	4.23	0.81	มาก	4.37	0.91	มาก
6. การประเมินการปฏิบัติภาระงานที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้	4.19	0.86	มาก	4.36	0.87	มาก
7. การประเมินสะท้อนความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของนักเรียน	4.16	0.78	มาก	4.31	0.89	มาก
เฉลี่ยรวม	4.23	0.76	มาก	4.34	0.65	มาก

จากตาราง 21 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ด้านการกำหนดวิธีการประเมิน เครื่องมือการประเมิน และเกณฑ์การประเมิน พบว่าครูผู้ช่วยมีสภาพปัญหาสูงที่สุดในสมรรถนะการกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบรูบรีคมีความชัดเจน ($\bar{X}=4.48$, S.D.=0.93) รองลงมาเป็นการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่สอดคล้องกับภาระงาน ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.82) และการประเมินที่สอดคล้องตรงไปกับการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.23$, S.D.=0.81) ตามลำดับ

ส่วนความต้องการในการพัฒนาสูงที่สุดในสมรรถนะการกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบรูปรีคมี ความชัดเจน ($\bar{X}=4.51$, S.D.=0.82) รองลงมาเป็นการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนครอบคลุมขอบเขต การประเมิน ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.80) และการประเมินที่สอดคล้องไปกับการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.37$, S.D.=0.91) ตามลำดับ

ตาราง 22 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย ด้านการรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้ (n = 144 คน)

สมรรถนะครู ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	ระดับของสภาพปัญหา			ระดับของ ความต้องการพัฒนา		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การรายงานผลการประเมินนักเรียนรายบุคคล	4.12	0.9	มาก	4.13	0.87	มาก
2. การจัดเก็บผลงานนักเรียนไว้ในรูป แฟ้มสะสมงาน	4.18	0.76	มาก	4.28	0.84	มาก
3. การรายงานผลการประเมินที่แสดงให้เห็น ความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของนักเรียน	4.15	0.85	มาก	4.23	0.80	มาก
4. การนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง นักเรียนรายบุคคล	4.26	0.76	มาก	4.32	0.92	มาก
5. การนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง การจัดการเรียนรู้	4.11	0.86	มาก	4.26	0.94	มาก
เฉลี่ยรวม	4.16	0.73	มาก	4.24	0.67	มาก

จากตาราง 22 สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน ด้านการรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้ พบว่า ครูผู้ช่วยมีสภาพ ปัญหาสูงที่สุดในสมรรถนะการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงนักเรียนรายบุคคล ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.76) รองลงมาเป็นการจัดเก็บผลงานนักเรียนไว้ในรูปแฟ้มสะสมงาน ($\bar{X}=4.18$, S.D.=0.76) และ การรายงานผลการประเมินที่แสดงให้เห็นความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของนักเรียน ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.85) ตามลำดับ ส่วนความต้องการในการพัฒนาสูงที่สุดในสมรรถนะการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง นักเรียนรายบุคคล ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.92) รองลงมาเป็นการจัดเก็บผลงานนักเรียนไว้ในรูปแฟ้มสะสมงาน ($\bar{X}=4.28$, S.D.=0.84) และการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.26$, S.D.=0.94) ตามลำดับ

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ฉบับที่ 1

แบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER
เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ด้านโครงสร้างของเอกสาร					
1. ความสำคัญและความเป็นมา มีความชัดเจน					
2. วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ชัดเจนเหมาะสม					
3. ระบุขอบข่ายเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์					
4. คำชี้แจงการใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
5. เนื้อหาสาระครอบคลุมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน					
6. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
7. เนื้อหาในเอกสารมีความถูกต้องชัดเจน					
8. เนื้อหาสาระในเอกสารมีความยากง่ายเหมาะสม					
9. การจัดลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหาสาระในเอกสารมีความต่อเนื่องกัน					
10. ตัวอย่างในเอกสารมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
11. ขนาดของรูปเล่มเหมาะสม					
12. การออกแบบรูปเล่มสวยงาม					
13. ความชัดเจนของตัวอักษร					
14. ภาษาที่ใช้ในเอกสารอ่านแล้วเข้าใจ สื่อความหมาย					
15. รูปภาพแผนภูมิเหมาะสมกับเนื้อหา					
16. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาเอกสารมีความเหมาะสม					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ด้านความสำคัญและประโยชน์					
17. เอกสารที่สร้างขึ้นมีประโยชน์ต่อการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครู					
18. ช่วยให้ผู้รู้ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน					
19. ช่วยให้ผู้รู้สามารถออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
20. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการประเมินที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
21. เอกสารที่สร้างขึ้นช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน					
22. เอกสารที่สร้างขึ้นใช้เป็นแหล่งอ้างอิงได้					
23. เอกสารที่สร้างขึ้นเป็นแรงบันดาลใจให้ครูใฝ่หาความรู้					
ด้านการนำไปใช้					
24. เอกสารที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง					
25. ตัวอย่างที่นำเสนอในเอกสารสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เพื่อให้ชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน มีความเหมาะสม ถูกต้อง สมบูรณ์และเกิดประโยชน์สูงสุด ควรปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมในประเด็นใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ฉบับที่ 2

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนก่อนและหลังการนิเทศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดตรงกับความหมายของการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนมากที่สุด
 - ก. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบทดสอบ
 - ข. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย
 - ค. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยเปรียบเทียบกับผู้เรียนในห้องเรียนเดียวกัน
 - ง. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยเปรียบเทียบกับผู้เรียนในห้องเรียนต่างกัน
2. จุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ตรงตามข้อใดมากที่สุด
 - ก. เพื่อจัดวางตำแหน่ง
 - ข. เพื่อตัดสินผลการเรียนการสอน
 - ค. ตรวจสอบวินิจฉัย ข้อบกพร่องของนักเรียน
 - ง. ปรับปรุงการเรียนการสอนและตัดสินผลการเรียน
3. การวัดและประเมินผลในระหว่างการจัดการเรียนการสอน มีจุดมุ่งหมายใด
 - ก. เพื่อพัฒนาผู้เรียน
 - ข. เพื่อตัดสินผลการเรียน
 - ค. เพื่อสรุปผลการเรียน
 - ง. เพื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนในห้องเรียนเดียวกัน
4. ข้อใดกล่าวถึงกระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการประเมินผล ได้ถูกต้อง
 - ก. ต่างมีอิสระ ไม่ขึ้นต่อกัน
 - ข. สามารถดำเนินการได้ด้วยตัวเอง
 - ค. มีความสัมพันธ์ต่อกัน แยกกันไม่ได้
 - ง. มีวิธีดำเนินการที่หลากหลาย แตกต่างกัน

5. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุด
 - ก. ผู้สอนเป็นผู้กำหนดสิ่งต้องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - ข. ควรดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกกิจกรรมที่จัดการเรียนการสอน
 - ค. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรเลือกใช้เครื่องมือที่เป็นทางการมากกว่าเครื่องมือที่ไม่เป็นทางการ
 - ง. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้ความสำคัญการปรับปรุงพัฒนามากกว่าการตัดสินสรุปผลการเรียนรู้
6. ข้อใดเป็นวิธีการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ
 - ก. ประเมินเรื่อย ๆ ตลอดเวลา โดยเน้นเด็กกลุ่มใหญ่
 - ข. ประเมินเรื่อย ๆ ตลอดเวลา ตามที่ครูเห็นว่าเหมาะสม
 - ค. ประเมินเรื่อย ๆ ตลอดเวลา ในการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน
 - ง. ประเมินเรื่อย ๆ ตลอดเวลา โดยคำนึงถึงคุณลักษณะที่ต้องการประเมินไว้ด้านเดียว
7. ถ้าจะประเมินการแสดงผลการใช้เครื่องตวงในการทำขนมควรใช้วิธีใด
 - ก. สังเกตการเตรียมการล่วงหน้า
 - ข. สังเกตวิธีการและขั้นตอนของการใช้เครื่องตวง
 - ค. สังเกตวิธีการใช้เครื่องตวง
 - ง. สังเกตความตั้งใจ
8. การประเมินโครงการอาหารรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนชั้น ป.6 ควรประเมินอย่างไร
 - ก. ประเมินการวางแผนทำโครงการ
 - ข. ประเมินวิธีการและขั้นตอนทำโครงการ
 - ค. ประเมินการนำเสนอเมื่อโครงการเสร็จสิ้น
 - ง. ประเมินตั้งแต่การเตรียมการ จนสิ้นสุดและการนำเสนองาน
9. การสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชื่อถือได้ ควรทำอย่างไร
 - ก. สังเกตหลายครั้ง และหลายสถานการณ์
 - ข. ให้เพื่อนหลายคนร่วมกันสังเกต
 - ค. สังเกตโดยใกล้ชิด
 - ง. สังเกตโดยไม่บอกล่วงหน้า

10. หากต้องการทราบข้อมูลว่า ด.ญ.นริศรา มีความสนใจข่าวและเหตุการณ์ประจำวันเมื่ออยู่ที่บ้านของตนเองมากน้อยเพียงไร ควรใช้เครื่องมือใดจึงจะเหมาะสมที่สุด
- แบบสำรวจรายการ
 - แบบสอบถามผู้ปกครอง
 - ระเบียบพฤติการณ์
 - มาตราส่วนประมาณค่า
11. ครูพงษ์เทพต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและความรู้สึกของ ด.ญ. ปริศนา ที่มีต่อการทำงานในกลุ่มสีฟ้า เขาควรจะใช้วิธีการใดจึงจะได้ข้อมูลนั้นมากที่สุด
- สัมภาษณ์ ด.ญ.ปริศนา
 - สอบถามจากเพื่อนในกลุ่ม
 - ให้ ด.ญ.ปริศนาเขียนรายงาน
 - สังเกตการทำงานของ ด.ญ.ปริศนา
12. ข้อใดคือรูปรีค
- เครื่องมือประเมินความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานของนักเรียน
 - เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับประเมินการปฏิบัติงาน
 - แบบประเมินพัฒนาการของนักเรียน
 - รายการประเมินพฤติกรรม
13. เกณฑ์การให้คะแนนมีรูปแบบใดบ้าง
- แบบแยกส่วน แบบภาพรวม
 - แบบแยกส่วน แบบมาตรฐาน
 - แบบประเมินรายบุคคล แบบประเมินรายกลุ่ม
 - แบบแยกส่วน แบบครอบคลุม
14. เกณฑ์การให้คะแนน (scoring rubrics) มีองค์ประกอบใดบ้าง
- รายการประเมิน และคำอธิบายคุณภาพ
 - เกณฑ์สำหรับให้คะแนน และคุณภาพ
 - เกณฑ์สำหรับให้คะแนน และระดับคุณภาพ
 - เกณฑ์พิจารณา ระดับคุณภาพ และคำอธิบายคุณภาพ
15. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
- ภาระงานที่ดีที่สุด คือสิ่งที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ทันที
 - ภาระงานที่สามารถประเมินผู้เรียนได้หลากหลาย คือแบบทดสอบ
 - ภาระงานต้องสะท้อนความสามารถผู้เรียนได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
 - ภาระงานประเภทการนำเสนอผลงาน สะท้อนความสามารถของผู้เรียนได้ดีที่สุด

16. การกำหนดภาระงานเพื่อใช้ในการประเมินผู้เรียนต้องยึดสิ่งใดเป็นสำคัญ
- มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
 - กิจกรรมการเรียนรู้
 - เป้าหมายการเรียนรู้
 - เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้
17. “การใช้เกณฑ์การประเมินโดยวิเคราะห์ผลงานของผู้เรียนที่สามารถอธิบายระดับคุณภาพของผลงานขึ้นมาก่อนว่าควรพิจารณาประเด็นใดบ้างแล้วจึงอธิบายระดับความสำเร็จในแต่ละประเด็น” เป็นคำอธิบายเกณฑ์การให้คะแนนแบบใด
- แบบแยกส่วน
 - แบบภาพรวม
 - เป็นไปได้ทั้งสองแบบ
 - ไม่ใช่ทั้งสองแบบ
18. ข้อความใดเป็นเกณฑ์การประเมิน
- รวบรวมและจำแนกข้อมูลได้
 - เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้
 - นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดแผ่นดินไหว
 - อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการวัดและการประเมินผลได้
19. ข้อใดครอบคลุมคุณลักษณะที่ดีของเกณฑ์การประเมิน (Rubric)
- มีความชัดเจน เข้าใจง่าย สังเกตได้
 - มีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย
 - ระบุพฤติกรรมที่ชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย
 - ระบุพฤติกรรมที่สังเกตได้ชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย
20. ข้อใดคือประโยชน์ของเกณฑ์การให้คะแนน
- 1) ให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการทำงานให้ได้คะแนนสูง
 - 2) ประหยัดเวลาในการตรวจผลงาน
 - 3) ให้ผู้เรียนและผู้สอนเข้าใจคุณภาพผลงานตรงกัน
 - 4) ทำให้การตรวจผลงานมีความเที่ยงตรง
- ข้อ 1) และ 2) ถูกต้อง
 - ข้อ 2) และ 3) ถูกต้อง
 - ข้อ 1), 2) และ 3) ถูกต้อง
 - ข้อ 2), 3) และ 4) ถูกต้อง

21. ข้อความกล่าวไม่ถูกต้อง
- ก. ครูและผู้เรียนกำหนดเกณฑ์ประเมินร่วมกัน
 - ข. มาตรฐานการเรียนรู้ 1 มาตรฐาน จะปรากฏในหน่วยการเรียนรู้ได้ 1 หน่วย
 - ค. ภาระงานหรือชิ้นงาน เป็นหลักฐานที่เกิดจากกระบวนการการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - ง. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ควรอิงมาตรฐานการเรียนรู้เป็นสำคัญ
22. ข้อใดกล่าวถึงองค์ประกอบของโครงสร้างรายวิชาได้ถูกต้องที่สุด
- ก. มาตรฐานการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ เวลา
 - ข. มาตรฐานการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ สมรรถนะ
 - ค. มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ หน่วยการเรียนรู้ เวลา
 - ง. มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ หน่วยการเรียนรู้ คุณลักษณะ
23. ข้อใดไม่ปรากฏอยู่ในคำอธิบายรายวิชา
- ก. มาตรฐานการเรียนรู้
 - ข. เนื้อหาสาระ
 - ค. คุณลักษณะของผู้เรียน
 - ง. ภาระงานรวบยอดประจำรายวิชา
24. “สืบค้นและอภิปรายความสำคัญของดวงอาทิตย์” เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ด้านใด
- ก. ด้านความรู้
 - ข. ด้านทักษะและกระบวนการ
 - ค. ด้านคุณลักษณะ
 - ง. เป็นไปได้ทั้งด้านความรู้และทักษะกระบวนการ
25. “วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค”เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ด้านใด
- ก. ด้านความรู้
 - ข. ด้านทักษะและกระบวนการ
 - ค. ด้านคุณลักษณะ
 - ง. เป็นไปได้ทั้งด้านความรู้และคุณลักษณะ
26. “มีมารยาทในการเขียน”เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ด้านใด
- ก. ด้านความรู้
 - ข. ด้านทักษะและกระบวนการ
 - ค. ด้านคุณลักษณะ
 - ง. เป็นไปได้ทั้งด้านความรู้และคุณลักษณะ

27. “อธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตกับสิ่งมีชีวิตในรูปของโซ่อาหารและสายใยอาหาร” ตัวชี้วัดนี้ วัดพฤติกรรมการด้านใดตามแนวคิดของบลูม
- ความจำ
 - ความเข้าใจ
 - การวิเคราะห์
 - การนำไปใช้
28. “แก้ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ ความยาวรอบรูปของรูปสี่เหลี่ยมและรูปวงกลม” ตัวชี้วัดนี้วัดพฤติกรรมการ ด้านใดตามแนวคิดของบลูม
- ความจำ
 - ความเข้าใจ
 - การวิเคราะห์
 - การนำไปใช้
29. “สำรวจและอธิบาย พืชและสัตว์สามารถตอบสนองต่อแสง อุณหภูมิ และการสัมผัส” ตัวชี้วัดนี้ เหมาะสมกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ข้อใดมากที่สุด
- กิจกรรมการบรรยาย การศึกษาค้นคว้า
 - กิจกรรมฝึกปฏิบัติจริง
 - กิจกรรมเน้นประสบการณ์จริง
 - ถูกทั้ง ก และ ข
30. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยการเรียนรู้
- เวลาเรียน
 - สาระการเรียนรู้
 - เกณฑ์การประเมิน
 - มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

เฉลยแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอน

1. ข	7. ข	13. ก	19. ก	25. ก
2. ง	8. ง	14. ง	20. ง	26. ค
3. ก	9. ก	15. ค	21. ข	27. ข
4. ค	10. ข	16. ก	22. ค	28. ง
5. ง	11. ก	17. ก	23. ง	29. ง
6. ค	12. ข	18. ข	24. ง	30. ค

ฉบับที่ 3

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อครู.....โรงเรียน.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน.....ระดับชั้น.....

คำชี้แจง ให้ผู้นิเทศทำการประเมินความสามารถของครูในออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน จากการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) ซึ่งกำหนดระดับคุณภาพไว้ 3 ระดับ คือ ระดับดี ระดับพอใช้ และระดับปรับปรุง แล้วกรอกคะแนนผลการประเมินแต่ละรายการลงในช่องคะแนนที่ได้

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนที่ได้
1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	ดี (3)	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันดี	
	พอใช้ (2)	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันบางส่วน	
	ปรับปรุง(1)	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญไม่ครบถ้วน	
2. การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้	ดี (3)	มีการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	
	พอใช้ (2)	มีการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดบางส่วน	
	ปรับปรุง(1)	มีการกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ไม่ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	
3. การกำหนดภาระงาน / ชิ้นงาน	ดี (3)	กำหนดภาระงาน/ชิ้นงานสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	
	พอใช้ (2)	กำหนดภาระงาน/ชิ้นงานสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดบางส่วน	
	ปรับปรุง(1)	กำหนดภาระงาน/ชิ้นงานไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	
4. การกำหนดการประเมิน	ดี (3)	มีการกำหนดเครื่องมือ และวิธีการประเมินสอดคล้องกับภาระงาน/ชิ้นงาน และกำหนดเกณฑ์การประเมินหรือแนวทางการให้คะแนนชัดเจน	

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนที่ได้
	พอใช้ (2)	มีการกำหนดเครื่องมือ และวิธีการประเมินสอดคล้องกับภาระงาน/ชิ้นงาน แต่กำหนดเกณฑ์การประเมินหรือแนวทางการให้คะแนนไม่ชัดเจน	
	ปรับปรุง(1)	มีการกำหนดเครื่องมือ และวิธีการประเมินไม่สอดคล้องกับภาระงาน/ชิ้นงาน หรือไม่มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินหรือแนวทางการให้คะแนน	
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้	ดี (3)	กระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	
	พอใช้ (2)	กระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้ แต่กิจกรรมการเรียนรู้ขาดความหลากหลาย	
	ปรับปรุง(1)	กระบวนการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้	
6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้	ดี (3)	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ สอดคล้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้	
	พอใช้ (2)	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ สอดคล้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้บางส่วน	
	ปรับปรุง(1)	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ ไม่สอดคล้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่ระบุ	
7. การรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้	ดี (3)	มีการประเมินการปฏิบัติภาระงานตามเกณฑ์การประเมินแล้วรายงานผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียน	
	พอใช้ (2)	มีการประเมินการปฏิบัติภาระงานตามเกณฑ์การประเมินและรายงานผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ แต่ไม่ได้นำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียน	
	ปรับปรุง(1)	ไม่มีการประเมินการปฏิบัติภาระงานตามเกณฑ์การประเมิน หรือไม่รายงานผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ หรือไม่ได้นำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียน	

รายการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนน ที่ได้
รวมคะแนน			
คะแนนเฉลี่ย			

สรุประดับคุณภาพ

- ค่าเฉลี่ย 2.34-3.00 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
- ค่าเฉลี่ย 1.67-2.33 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.66 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ฉบับที่ 4
แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ชื่อครู.....โรงเรียน.....

กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน.....ระดับชั้น.....

วัน เดือน ปี ที่สังเกตการจัดการเรียนรู้.....เวลา.....น.

ตอนที่ 2 สังเกตการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกตสังเกตรอบวนการจัดการเรียนรู้ของครู แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคุณภาพ

- โดยใช้เกณฑ์ดังนี้
- 3 หมายถึง มีคุณภาพดี
 - 2 หมายถึง มีคุณภาพพอใช้
 - 1 หมายถึง มีคุณภาพควรปรับปรุง

ข้อ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ			บันทึกเพิ่มเติม
		3	2	1	
1	การนำเข้าสู่บทเรียน ชี้แจงเป้าหมายการเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน				
2	ใช้สื่อประกอบการนำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจ				
3	มีการเชื่อมโยงหรือทบทวนความรู้ครั้งก่อนมาอย่างครั้งนี้				
4	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด				
5	ใช้สื่อหรือแหล่งเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
6	ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีลีลาที่น่าสนใจ เหมาะสมกับธรรมชาติวิชา				
7	มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน อย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์				
8	มอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเอง				
9	ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการและเกิดชิ้นงาน				
10	ผู้เรียนมีการสื่อสารและนำเสนอผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ				

ข้อ	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ			บันทึก เพิ่มเติม
		3	2	1	
11	การสรุปบทเรียน มีการอภิปรายเพื่อสรุปบทเรียนโดยผู้เรียน				
12	ผู้เรียนมีโอกาสสรุปบทเรียนด้วยตนเองหรือ ด้วยกระบวนการกลุ่ม				
13	ผู้เรียนมีการนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ ประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อน สังคม				
14	การวัดผลและประเมินผล วัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย				
15	วัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด				
16	มีผลงานหรือชิ้นงาน ซึ่งเป็นหลักฐานการเรียนรู้				
17	เป้าหมายการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน				
รวมคะแนน					
คะแนนเฉลี่ย		ระดับ			

สรุประดับคุณภาพ

ค่าเฉลี่ย 2.34-3.00 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.67-2.33 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.66 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ฉบับที่ 5

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER
เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของครูผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุ 1. 20-30 ปี 2. 31-40 ปี
 3. ตั้งแต่ 41 ปี ขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา 1.ปริญญาตรี สาขาวิชา.....
 2.ปริญญาโท สาขาวิชา.....
 3.ปริญญาเอก สาขาวิชา.....
4. กลุ่มสาระที่ทำการสอน (หากทำการสอนมากกว่า 1 กลุ่มสาระ ให้เลือกกลุ่มสาระหลักที่มีชั่วโมงสอนมากที่สุดเพียงกลุ่มสาระเดียว)
 1. ภาษาไทย 4. วิทยาศาสตร์ (วิทยาการคำนวณ)
 2. คณิตศาสตร์ 5. ภาษาอังกฤษ
 3. วิทยาศาสตร์
5. ระดับชั้นที่ทำการสอน (หากทำการสอนมากกว่า 1 ระดับชั้น ให้เลือกระดับชั้นที่มีชั่วโมงสอนมากที่สุดเพียงระดับชั้นเดียว)
 1. ประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3)
 2. ประถมศึกษาตอนปลาย(ป.4-6)
 3. มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3)
6. ขนาดโรงเรียนที่ทำการสอน 1. ขนาดเล็ก 2. ขนาดกลาง
 3. ขนาดใหญ่

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนิเทศ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ตอบ 5
เห็นด้วยมาก	ให้ตอบ 4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ตอบ 3
เห็นด้วยน้อย	ให้ตอบ 2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ตอบ 1

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planning)					
1. การแจ้งนัดหมายผู้รับการนิเทศ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเนื้อหาสาระที่จะให้การอบรม					
2. การแจ้งแผนการดำเนินงานให้ผู้รับการนิเทศทราบ					
3. จัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ประกอบการนิเทศ ให้เพียงพอกับผู้รับการนิเทศ					
4. การคัดเลือกผู้นิเทศที่มีความรู้ความสามารถตรงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้					
ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing)					
5. กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ ทำให้ผู้รับการนิเทศเกิดความรู้สึกตระหนักในวิชาชีพ					
6. ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันวางแผนการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง					
7. ผู้รับการนิเทศได้ฝึกปฏิบัติตามใบงาน					
8. ผู้รับการนิเทศมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้					
9. ผู้รับการนิเทศได้นำเสนอผลงานและมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ					
10. ผู้นิเทศมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้					
11. ผู้รับการนิเทศได้นำไปใช้ปฏิบัติในสถานการณ์จริง					
12. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง					
13. การสังเกตการสอนจากคลิปวิดีโอผ่านระบบออนไลน์มีความเหมาะสม					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
14. ผู้นิเทศให้คำปรึกษาแนะนำข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์และปฏิบัติได้					
15. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์อย่างสร้างสรรค์และเป็นกัลยาณมิตร					
16. ช่องทางการสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีความสะดวกเข้าถึงได้ง่าย					
17. ระยะเวลาที่ใช้ในการนิเทศมีความเหมาะสม					
18. สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศไปใช้ในการพัฒนางานได้					
19. มีความมั่นใจในการนำความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศไปใช้ในการพัฒนาต่อยอดงาน					
ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating)					
20. การประเมินความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการนิเทศ					
21. การประเมินระหว่างการนิเทศ โดยการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ และการสังเกตการสอน					
22. การประเมินความคิดเห็นของครูหลังการนิเทศ					
ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting)					
23. การสะท้อนและรายงานผลความก้าวหน้าให้ผู้รับการนิเทศทราบเป็นระยะๆ					
24. การสรุปผลการนิเทศให้ผู้รับการนิเทศทราบ					
25. การรายงานผลการนิเทศเผยแพร่ให้ผู้รับการนิเทศและผู้เกี่ยวข้องทราบ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ
ผลการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผลการหาคุณภาพของแบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER

ตาราง 23 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นของแบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

รายการแบบสอบถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคน					สรุปค่า IOC
	1	2	3	4	5	
1. ความสำคัญและความเป็นมา มีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2. วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ชัดเจนเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
3. ระบุขอบข่ายเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4. คำแนะนำการใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5. เนื้อหาสาระครอบคลุมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	-1	+1	+1	+1	+1	0.60
6. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7. เนื้อหาในเอกสารมีความถูกต้องชัดเจน	+1	+1	+1	+1	0	0.80
8. เนื้อหาสาระในเอกสารมีความยากง่ายเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9. การจัดลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหาสาระในเอกสารมีความต่อเนื่องกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
10. ตัวอย่างในเอกสารมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
11. ขนาดของรูปเล่มเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12. การออกแบบรูปเล่ม	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
13. ความชัดเจนของตัวอักษร	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
14. ภาษาที่ใช้ในเอกสารอ่านแล้วเข้าใจสื่อความหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
15. รูปภาพแผนภูมิเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
16. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาเอกสารมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
17. เอกสารที่สร้างขึ้นมีประโยชน์ต่อการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครู	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
18. ช่วยให้ครูได้รับความรู้เกี่ยวกับวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการแบบสอบถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคน					สรุปค่า IOC
	ที่					
	1	2	3	4	5	
19. ช่วยให้ครูสามารถออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
20. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการประเมินที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
21. เอกสารที่สร้างขึ้นช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
22. เอกสารที่สร้างขึ้นใช้เป็นแหล่งอ้างอิงได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
23. เอกสารที่สร้างขึ้นเป็นแรงบันดาลใจให้ครูใฝ่หาความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
24. เอกสารที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
25. ตัวอย่างที่นำเสนอในเอกสารสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 24 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER

ข้อที่ (k)	คะแนนจากผู้ประเมิน คนที่ 1 (R_{1k})	คะแนนจากผู้ประเมิน คนที่ 2 (R_{2k})	$ R_{1k} - R_{2k} $
1	5	5	0
2	5	4	1
3	4	3	1
4	3	4	1
5	4	4	0
6	4	5	1
7	5	4	1
8	5	4	1
9	5	5	0

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อที่ (k)	คะแนนจากผู้ประเมิน คนที่ 1 (R_{1k})	คะแนนจากผู้ประเมิน คนที่ 2 (R_{2k})	$ R_{1k} - R_{2k} $
10	4	4	0
11	3	4	1
12	3	3	0
13	4	4	0
14	4	4	0
15	4	5	1
16	3	3	0
17	4	4	0
18	3	3	0
19	4	4	0
20	4	4	0
21	5	5	0
22	4	4	0
23	5	5	0
24	4	4	0
25	4	4	0

$$\sum_{k=1}^{16} |R_{1k} - R_{2k}| = 8$$

$$RAI = 1 - \frac{\sum_{k=1}^K |R_{1k} - R_{2k}|}{K(I-1)}$$

$$\begin{aligned} RAI &= 1 - \frac{8}{25(5-1)} \\ &= 1 - 0.08 \\ &= 0.92 \end{aligned}$$

2. ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูผู้ช่วยก่อนและหลังการนิเทศ

ตาราง 25 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของครู

เนื้อหา	ข้อสอบ	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุป ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
ความหมาย ของการวัดและ ประเมินผลใน ชั้นเรียน	1. ข้อใดตรงกับความหมายของการวัดและ ประเมินผลในชั้นเรียนมากที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่าง การจัดการเรียนการสอน โดยใช้ แบบทดสอบ						
	ข. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่าง การจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการและ เครื่องมือที่หลากหลาย						
	ค. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่าง การจัดการเรียนการสอน โดยเปรียบเทียบกับ ผู้เรียนในห้องเรียนเดียวกัน						
	ง. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่าง การจัดการเรียนการสอน โดยเปรียบเทียบกับ ผู้เรียนในห้องเรียนต่างกัน						
จุดมุ่งหมาย ของการวัดผล และประเมินผล	2. จุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ตรงตามข้อใดมากที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. เพื่อจัดวางตำแหน่ง						
	ข. เพื่อตัดสินผลการเรียนการสอน						
	ค. ตรวจสอบวินิจฉัย ข้อบกพร่องของนักเรียน						
	ง. ปรับปรุงการเรียนการสอนและตัดสินผลการเรียน						
	3. การวัดและประเมินผลในระหว่างการจัด การเรียนการสอน มีจุดมุ่งหมายใด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. เพื่อพัฒนาผู้เรียน						
	ข. เพื่อตัดสินผลการเรียน						
	ค. เพื่อสรุปผลการเรียน						
	ง. เพื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนในห้องเรียนเดียวกัน						

เนื้อหา	ข้อสอบ	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุป ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
จุดมุ่งหมาย ของการวัดผล และประเมินผล	4. ข้อใดกล่าวถึงกระบวนการเรียนการสอน และ กระบวนการประเมินผล ได้ถูกต้อง ก. ต่างมีอิสระ ไม่ขึ้นต่อกัน ข. สามารถดำเนินการได้ด้วยตัวเอง ค. มีความสัมพันธ์ต่อกัน แยกกันไม่ได้ ง. มีวิธีดำเนินการที่หลากหลาย แตกต่างกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	5. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุด ก. ผู้สอนเป็นผู้กำหนดสิ่งต้องการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ข. ควรดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในทุกกิจกรรมที่จัดการเรียนการสอน ค. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพควรเลือกใช้เครื่องมือที่เป็น ทางการมากกว่าเครื่องมือที่ไม่เป็นทางการ ง. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน ให้ความสำคัญการปรับปรุงพัฒนามากกว่า การตัดสินสรุปผลการเรียนรู้	+1	+1	0	+1	+1	0.80
วิธีการวัดและ เครื่องมือ การวัดและ ประเมินผล ในชั้นเรียน	6. ข้อใดเป็นวิธีการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนที่ มีประสิทธิภาพ ก. ประเมินเรื่อย ๆ ตลอดเวลา โดยเน้นเด็กกลุ่ม ใหญ่ ข. ประเมินเรื่อย ๆ ตลอดเวลา ตามที่ครูเห็นว่า เหมาะสม ค. ประเมินเรื่อย ๆ ตลอดเวลา ในการ พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ง. ประเมินเรื่อย ๆ ตลอดเวลา โดยคำนึงถึง คุณลักษณะที่ต้องการประเมินไว้ด้านเดียว	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

เนื้อหา	ข้อสอบ	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุ ป ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
วิธีการวัดและเครื่องมือ	7. ถ้าจะประเมินการแสดงผลการใช้เครื่องตวงในการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. สังเกตการเตรียมการล่วงหน้า						
	ข. สังเกตวิธีการและขั้นตอนของการใช้เครื่องตวง						
	ค. สังเกตวิธีการใช้เครื่องตวง						
	ง. สังเกตความตั้งใจ						
	8. การประเมินโครงการหารายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนชั้น ป.6 ควรประเมินอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. ประเมินการวางแผนทำโครงการ						
	ข. ประเมินวิธีการและขั้นตอนทำโครงการ						
	ค. ประเมินการนำเสนอเมื่อโครงการเสร็จสิ้น						
	ง. ประเมินตั้งแต่การเตรียมการ จนถึงสิ้นสุดและนำเสนอ						
	9. การสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชื่อถือได้ ควรทำอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. สังเกตหลายครั้ง และหลายสถานการณ์						
	ข. ให้เพื่อนหลายคนร่วมกันสังเกต						
	ค. สังเกตโดยใกล้ชิด						
	ง. สังเกตโดยไม่บอกล่วงหน้า						
	10. หากต้องการทราบข้อมูลว่า ด.ญ.นริศรา มีความสนใจข่าวและเหตุการณ์ประจำวันเมื่ออยู่ที่บ้านของตนเองมากน้อยเพียงไร ควรใช้เครื่องมือใดจึงจะเหมาะสมที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. แบบสำรวจรายการ						
	ข. แบบสอบถามผู้ปกครอง						
	ค. ระเบียบพฤติกรรม						
	ง. มาตรฐานประมาณค่า						

เนื้อหา	ข้อสอบ	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปลำค่า IOC
		1	2	3	4	5	
วิธีการวัดและเครื่องมือการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน	11. ครูพงษ์เทพต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและความรู้สึกของ ด.ญ.ปริศนา ที่มีต่อการทำงานในกลุ่มสีฟ้า เขาควรจะใช้วิธีการใดจึงจะได้ข้อมูลนั้นมากที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. สัมภาษณ์ ด.ญ.ปริศนา ข. สอบถามจากเพื่อนในกลุ่ม ค. ให้ ด.ญ.ปริศนาเขียนรายงาน ง. สังเกตการทำงานของ ด.ญ.ปริศนา						
	12. ข้อใดคือรูบริค	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. เครื่องมือประเมินความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานของนักเรียน ข. เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับประเมินการปฏิบัติงาน ค. แบบประเมินพัฒนาการของนักเรียน ง. รายการประเมินพฤติกรรม						
ภาระงานและเกณฑ์การประเมินภาระงาน	13. เกณฑ์การให้คะแนนมีรูปแบบใดบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. แบบแยกส่วน แบบภาพรวม ข. แบบแยกส่วน แบบมาตรฐาน ค. แบบประเมินรายบุคคล แบบประเมินรายกลุ่ม ง. แบบแยกส่วน แบบครอบคลุม						
	14. เกณฑ์การให้คะแนน (scoring rubrics) มีองค์ประกอบใดบ้าง	+1	+1	0	+1	+1	0.80
	ก. รายการประเมิน และคำอธิบายคุณภาพ ข. เกณฑ์สำหรับให้คะแนน และคุณภาพ ค. เกณฑ์สำหรับให้คะแนน และระดับคุณภาพ ง. เกณฑ์พิจารณา ระดับคุณภาพ และคำอธิบายคุณภาพ						

เนื้อหา	ข้อสอบ	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุ ป ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
ภาระงาน และเกณฑ์ การประเมิน ภาระงาน	15. ข้อใดกล่าวถูกต้อง ก. ภาระงานที่ดีที่สุด คือสิ่งที่ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติได้ทันที ข. ภาระงานที่สามารถประเมินผู้เรียนได้ หลากหลาย คือแบบทดสอบ ค. ภาระงานต้องสะท้อนความสามารถผู้เรียน ได้ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ง. ภาระงานประเภทการนำเสนอผลงาน สะท้อนความสามารถของผู้เรียนได้ดีที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	16. การกำหนดภาระงานเพื่อใช้ในการประเมิน ผู้เรียนต้องยึดสิ่งใดเป็นสำคัญ ก. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ข. กิจกรรมการเรียนรู้ ค. เป้าหมายการเรียนรู้ ง. เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	17. “การใช้เกณฑ์การประเมินโดยวิเคราะห์ ผลงานของผู้เรียนที่สามารถอธิบายระดับ คุณภาพของ ผลงานขึ้นมาก่อนว่าควร พิจารณาประเด็นใดบ้างแล้วจึงอธิบายระดับ ความสำเร็จในแต่ละประเด็น” เป็นคำอธิบาย เกณฑ์การให้คะแนนแบบใด ก. แบบแยกส่วน ข. แบบภาพรวม ค. เป็นไปได้ทั้งสองแบบ ง. ไม่ใช่ทั้งสองแบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

เนื้อหา	ข้อสอบ	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปลำค่า IOC
		1	2	3	4	5	
ภาระงานและเกณฑ์การประเมินภาระงาน	18. ข้อความใดเป็นเกณฑ์การประเมิน ก. รวบรวมและจำแนกข้อมูลได้ ข. เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ ค. นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดแผ่นดินไหว ง. อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการวัดและการประเมินผลได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	19. ข้อใดครอบคลุมคุณลักษณะที่ดีของเกณฑ์การประเมิน (Rubric) ก. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย สังเกตได้ ข. มีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย ค. ระบุพฤติกรรมที่ชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย ง. ระบุพฤติกรรมที่สังเกตได้ชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	20. ข้อใดคือประโยชน์ของเกณฑ์การให้คะแนน 1) ให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการทำงานให้ได้คะแนนสูง 2) ประหยัดเวลาในการตรวจผลงาน 3) ให้ผู้เรียนและผู้สอนเข้าใจคุณภาพผลงานตรงกัน 4) ทำให้การตรวจผลงานมีความเที่ยงตรง ก. ข้อ 1) และ 2) ถูกต้อง ข. ข้อ 2) และ 3) ถูกต้อง ค. ข้อ 1), 2) และ 3) ถูกต้อง ง. ข้อ 2), 3) และ 4) ถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

เนื้อหา	ข้อสอบ	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุ ป ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
การออกแบบ การวัดและ ประเมินผล การเรียนรู้ ในชั้นเรียน	21. ข้อความกล่าวไม่ถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. ครูและนักเรียนกำหนดเกณฑ์ประเมินร่วมกัน ข. มาตรฐานการเรียนรู้ 1 มาตรฐาน จะปรากฏ ในหน่วยการเรียนรู้ได้ 1 หน่วย ค. ภาระงานหรือชิ้นงาน เป็นหลักฐานที่เกิด จากกระบวนการการเรียนรู้ของผู้เรียน ง. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ควรรอ มาตรฐานการเรียนรู้เป็นสำคัญ						
	22. ข้อใดกล่าวถึงองค์ประกอบของโครงสร้าง รายวิชาได้ถูกต้องที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. มาตรฐานการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ เวลา ข. มาตรฐานการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ สมรรถนะ ค. มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ หน่วยการเรียนรู้ เวลา ง. มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ หน่วยการเรียนรู้ คุณลักษณะ						
การออกแบบ การวัดและ ประเมินผล การเรียนรู้ ในชั้นเรียน	23. ข้อใดไม่ปรากฏอยู่ในคำอธิบายรายวิชา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. มาตรฐานการเรียนรู้ ข. เนื้อหาสาระ ค. คุณลักษณะของผู้เรียน ง. ภาระงานรวบยอดประจำรายวิชา						
	24. “สืบค้นและอภิปรายความสำคัญของดวง อาทิตย์” เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ด้านใด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ก. ด้านความรู้ ข. ด้านทักษะและกระบวนการ ค. ด้านคุณลักษณะ ง. เป็นไปได้ทั้งด้านความรู้และทักษะ กระบวนการ						

เนื้อหา	ข้อสอบ	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุป
		1	2	3	4	5	IOC
การวิเคราะห์ มาตรฐาน การเรียนรู้ และตัวชี้วัด	25. “วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค” เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ด้านใด ก. ด้านความรู้ ข. ด้านทักษะและกระบวนการ ค. ด้านคุณลักษณะ ง. เป็นไปได้ทั้งด้านความรู้และคุณลักษณะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	26. “มีมารยาทในการเขียน” เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ด้านใด ก. ด้านความรู้ ข. ด้านทักษะและกระบวนการ ค. ด้านคุณลักษณะ ง. เป็นไปได้ทั้งด้านความรู้และคุณลักษณะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	27. “อธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตกับสิ่งมีชีวิต ในรูปของโซ่อาหารและสายใยอาหาร” ตัวชี้วัด นี้วัดพฤติกรรมด้านใดตามแนวคิดของบลูม ก. ความจำ ข. ความเข้าใจ ค. การวิเคราะห์ ง. การนำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	28. “แก้ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ ความยาวรอบรูป ของรูปสี่เหลี่ยมและรูปวงกลม” ตัวชี้วัดนี้ วัดพฤติกรรมด้านใดตามแนวคิดของบลูม ก. ความจำ ข. ความเข้าใจ ค. การวิเคราะห์ ง. การนำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

เนื้อหา	ข้อสอบ	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุป ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
การวิเคราะห์ มาตรฐาน การเรียนรู้ และตัวชี้วัด	29. “สำรวจและอธิบาย พี่ชและสัตว์สามารถ ตอบสนองต่อแสง อุณหภูมิ และการสัมผัส” ตัวชี้วัดนี้เหมาะสมกับกิจกรรมการจัดการ เรียนรู้ข้อใดมากที่สุด ก. กิจกรรมการบรรยาย การศึกษาค้นคว้า ข. กิจกรรมฝึกปฏิบัติจริง ค. กิจกรรมเน้นประสบการณ์จริง ง. ถูกทั้ง ก และ ข	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
การออกแบบ การวัดและ ประเมินผล การเรียนรู้ ในชั้นเรียน	30. ข้อใดเป็นเป้าหมายหลักในการจัดการเรียนรู้ ก. สาระสำคัญ ข. สาระการเรียนรู้ ค. ภาระงาน/ชิ้นงาน ง. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	31. การบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ ต้องบันทึก ให้สอดคล้องกับข้อใด ก. จุดประสงค์การเรียนรู้ ข. สาระการเรียนรู้ ค. สาระสำคัญ ง. กระบวนการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	32. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยการเรียนรู้ ก. เวลาเรียน ข. สาระการเรียนรู้ ค. เกณฑ์การประเมิน ง. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 26 ค่าความยากง่าย(p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อนและหลังการนิเทศ

ข้อที่	RU	RL	p	r	การพิจารณา
1	12	3	0.47	0.56	คัดเลือกไว้
2	12	4	0.50	0.50	คัดเลือกไว้
3	9	5	0.44	0.25	คัดเลือกไว้
4	13	2	0.47	0.69	คัดเลือกไว้
5	12	1	0.41	0.69	คัดเลือกไว้
6	14	2	0.50	0.75	คัดเลือกไว้
7	14	3	0.53	0.69	คัดเลือกไว้
8	14	5	0.59	0.56	คัดเลือกไว้
9	14	1	0.47	0.81	คัดเลือกไว้
10	10	4	0.44	0.38	คัดเลือกไว้
11	11	4	0.47	0.44	คัดเลือกไว้
12	13	3	0.50	0.63	คัดเลือกไว้
13	16	8	0.75	0.50	คัดเลือกไว้
14	14	8	0.69	0.38	คัดเลือกไว้
15	13	9	0.69	0.25	คัดเลือกไว้
16	13	6	0.59	0.44	คัดเลือกไว้
17	13	2	0.47	0.69	คัดเลือกไว้
18	13	5	0.56	0.50	คัดเลือกไว้
19	15	3	0.56	0.75	คัดเลือกไว้
20	11	2	0.41	0.56	คัดเลือกไว้
21	10	2	0.38	0.50	คัดเลือกไว้
22	12	2	0.44	0.63	คัดเลือกไว้
23	10	5	0.47	0.31	คัดเลือกไว้
24	7	2	0.28	0.31	คัดเลือกไว้
25	11	1	0.38	0.63	คัดเลือกไว้
26	11	3	0.44	0.50	คัดเลือกไว้

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อที่	RU	RL	p	r	การพิจารณา
27	11	1	0.38	0.63	คัดเลือกไว้
28	12	3	0.47	0.56	คัดเลือกไว้
29	10	2	0.38	0.50	คัดเลือกไว้
30	16	14	0.94	0.13	คัดออก
31	10	7	0.53	0.19	คัดออก
32	10	5	0.47	0.31	คัดเลือกไว้

ตาราง 27 การวิเคราะห์สัดส่วนระหว่างคนที่ตอบถูก(p) และสัดส่วนคนที่ตอบผิด (q) และความแปรปรวนของข้อสอบ (pq) ของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการนิเทศ

ข้อที่	ตอบถูก(คน)	p	q	pq	ข้อที่	ตอบถูก (คน)	p	q	pq
1	15	0.47	0.53	0.25	16	19	0.59	0.41	0.24
2	16	0.50	0.50	0.25	17	15	0.47	0.53	0.25
3	14	0.44	0.56	0.25	18	18	0.56	0.44	0.25
4	15	0.47	0.53	0.25	19	18	0.56	0.44	0.25
5	13	0.41	0.59	0.24	20	13	0.41	0.59	0.24
6	16	0.50	0.50	0.25	21	12	0.38	0.63	0.23
7	17	0.53	0.47	0.25	22	14	0.44	0.56	0.25
8	19	0.59	0.41	0.24	23	15	0.47	0.53	0.25
9	15	0.47	0.53	0.25	24	9	0.28	0.72	0.20
10	14	0.44	0.56	0.25	25	12	0.38	0.63	0.23
11	15	0.47	0.53	0.25	26	14	0.34	0.66	0.23
12	17	0.53	0.47	0.25	27	12	0.38	0.63	0.23
13	16	0.50	0.50	0.25	28	15	0.47	0.53	0.25
14	22	0.69	0.31	0.21	29	12	0.38	0.63	0.23
15	22	0.69	0.31	0.21	30	15	0.47	0.53	0.25
Σpq					7.23				
Var					68.58				

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการนิเทศ โดยหาค่า KR-20 ของ คูเดอร์ – ริชาร์ดสัน ปรากฏผล ดังนี้

$$\text{จากสูตร} \quad r_{KR-20} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

$$r_{KR-20} = \frac{30}{30-1} \left[1 - \frac{7.23}{68.58} \right]$$

$$\text{ค่าความเชื่อมั่น} = 0.93$$

3. ผลการหาคุณภาพของแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

ตาราง 28 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นของการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปค่า IOC
	1	2	3	4	5	
1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2. การกำหนดจุดประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3. การกำหนด ภาระงาน / ชิ้นงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4. การกำหนดการประเมิน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7. การรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 29 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ
แบบ PDER

ข้อที่ (k)	คะแนนจากผู้ประเมิน คนที่ 1 (R_{1k})	คะแนนจากผู้ประเมิน คนที่ 2 (R_{2k})	$ R_{1k} - R_{2k} $
1	3	2	1
2	3	3	0
3	3	3	0
4	3	3	0
5	2	2	0
6	3	3	0
7	3	3	0

$$\sum_{k=1}^{16} |R_{1k} - R_{2k}| = 1$$

$$RAI = 1 - \frac{\sum_{k=1}^K |R_{1k} - R_{2k}|}{K(I-1)}$$

$$RAI = 1 - \frac{1}{7(3-1)}$$

$$= 1 - 0.071$$

$$= 0.93$$

4. ผลการหาคุณภาพของแบบสังเกตการจัดการเรียนรู้

ตาราง 30 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นของการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปค่า IOC
	1	2	3	4	5	
การนำเข้าสู่บทเรียน						
1. ชี้แจงเป้าหมายการเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2. ใช้สื่อประกอบการนำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3. มีการเชื่อมโยงหรือทบทวนความรู้ครั้งก่อนมาอย่างครั่งนี้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
4. สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5. ใช้สื่อหรือแหล่งเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6. ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีลีลาน่าสนใจ เหมาะสมกับธรรมชาติวิชา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8. มอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9. ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการและเกิดชิ้นงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
10. ผู้เรียนมีการสื่อสารและนำเสนอผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
การสรุปบทเรียน						
11. มีการอภิปรายเพื่อสรุปบทเรียนโดยผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12. ผู้เรียนมีโอกาสสรุปบทเรียนด้วยตนเองหรือด้วยกระบวนการกลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
13. ผู้เรียนมีการนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อน สังคม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 30 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปค่า IOC
	1	2	3	4	5	
การวัดผลและประเมินผล						
14. วัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
15. วัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
16. มีผลงานหรือชิ้นงาน ซึ่งเป็นหลักฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
17. เป้าหมายการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 31 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศ
แบบ PDER

ข้อที่ (k)	คะแนนจากผู้ประเมิน คนที่ 1 (R_{1k})	คะแนนจากผู้ประเมิน คนที่ 2 (R_{2k})	$ R_{1k} - R_{2k} $
1	2	2	0
2	2	2	0
3	2	3	1
4	2	3	1
5	3	3	0
6	3	3	0
7	3	3	0
8	3	3	0
9	3	3	0
10	3	3	0
11	3	3	0
12	3	3	0
13	3	3	0
14	2	3	1

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อที่ (k)	คะแนนจากผู้ประเมิน คนที่ 1 (R_{1k})	คะแนนจากผู้ประเมิน คนที่ 2 (R_{2k})	$ R_{1k} - R_{2k} $
15	3	3	0
16	3	3	0
17	3	3	0

$$\sum_{k=1}^{16} |R_{1k} - R_{2k}| = 3$$

$$RAI = 1 - \frac{\sum_{k=1}^K |R_{1k} - R_{2k}|}{K(I-1)}$$

$$RAI = 1 - \frac{3}{17(3-1)}$$

$$= 1 - 0.088$$

$$= 0.92$$

5. ผลการหาคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ

ตาราง 32 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ

รายการแบบสอบถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปค่า IOC
	1	2	3	4	5	
1. การแจ้งนัดหมายผู้รับการนิเทศ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเนื้อหาสาระที่จะให้การอบรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2. การแจ้งแผนการดำเนินงานให้ผู้รับการนิเทศทราบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3. จัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ ประกอบการนิเทศให้เพียงพอกับผู้รับการนิเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4. การคัดเลือกผู้นิเทศที่มีความรู้ความสามารถตรงกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5. กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ ทำให้ผู้รับการนิเทศ เกิดความตระหนักในวิชาชีพ	+1	+1	0	+1	+1	0.80
6. ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันวางแผน การปฏิบัติงานสอดคล้องกับการปฏิบัติจริง	+1	+1	0	+1	+1	0.80
7. ผู้รับการนิเทศได้ฝึกปฏิบัติตามใบงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8. ผู้รับการนิเทศมีส่วนร่วมในการอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9. ผู้รับการนิเทศได้นำเสนอผลงานและมีการให้ข้อมูล ย้อนกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
10. ผู้นิเทศมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
11. ผู้รับการนิเทศได้นำไปใช้ปฏิบัติใน สถานการณ์จริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นสามารถนำไป ปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
13. การสังเกตการสอนจากคลิปวิดีโอผ่านระบบ ออนไลน์มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
14. ผู้นิเทศให้คำปรึกษาแนะนำข้อมูลย้อนกลับที่เป็น ประโยชน์และปฏิบัติได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 32 (ต่อ)

รายการแบบสอบถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญคนที่					สรุปค่า IOC
	1	2	3	4	5	
15. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ อย่างสร้างสรรค์และเป็นกัลยาณมิตร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
16. ช่องทางการสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้มี ความสะดวกเข้าถึงได้ง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
17. ระยะเวลาที่ใช้ในการนิเทศมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
18. สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศไปใช้ใน การพัฒนางานได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
19. มีความมั่นใจในการนำความรู้ที่ได้รับจากการนิเทศ ไปใช้ในการพัฒนาต่อยอดงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
20. การประเมินความรู้ความเข้าใจก่อนและหลัง การนิเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
21. การประเมินระหว่างการนิเทศ โดยการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ และการสังเกตการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
22. การประเมินความคิดเห็นของครูหลังการนิเทศ	+1	+1	+1	0	+1	0.80
23. การสะท้อนและรายงานผลความก้าวหน้าให้ผู้รับ การนิเทศทราบเป็นระยะๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
24. การสรุปผลการนิเทศให้ผู้รับการนิเทศทราบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
25. การรายงานผลการนิเทศเผยแพร่ให้ผู้รับการนิเทศ และผู้เกี่ยวข้องทราบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ

Scale: ALL VARIABLES

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.943	25

ผลการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศ

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
P1	108.3333	81.126	.741	.939
P2	108.0667	86.271	.460	.942
P3	108.2000	81.683	.803	.938
P4	108.2333	83.082	.643	.940
D1	108.3667	80.930	.758	.938
D2	108.3000	83.183	.618	.940
D3	108.3000	81.734	.764	.938
D4	108.4667	84.326	.509	.942
D5	108.5000	80.741	.670	.940
D6	108.6000	81.283	.713	.939
D7	108.4333	86.392	.349	.943
D8	108.5667	86.806	.283	.944
D9	108.3667	82.447	.687	.939
D10	108.4333	79.495	.762	.938
D11	108.5667	84.323	.432	.943
D12	108.2333	84.461	.578	.941
D13	108.3000	84.700	.467	.942
D14	108.4667	83.775	.565	.941
D15	108.5667	80.599	.760	.938
E1	108.2667	79.995	.784	.938
E2	108.4333	84.047	.477	.942
E3	108.0333	85.413	.622	.941
R1	108.1333	85.430	.515	.941
R2	108.2667	83.306	.612	.940
R3	108.3667	80.999	.688	.939

ภาคผนวก ฉ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการประเมินคุณภาพของชุดการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและ
ประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน

Descriptives

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00001	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
VAR00002	5	3.00	4.00	4.4000	.44721
VAR00003	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
VAR00004	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
VAR00005	5	3.00	5.00	3.8000	.89443
VAR00006	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
VAR00007	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
VAR00008	5	3.00	5.00	4.0000	.70711
VAR00009	5	4.00	5.00	4.2000	.44721
VAR00010	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
VAR00011	5	3.00	5.00	4.4000	.89443
VAR00012	5	3.00	4.00	4.8000	.44721
VAR00013	5	4.00	5.00	4.2000	.44721
VAR00014	5	4.00	5.00	4.6000	.54772
VAR00015	5	3.00	5.00	4.2000	.83666
VAR00016	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
VAR00017	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
VAR00018	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
VAR00019	5	3.00	5.00	4.4000	.89443
VAR00020	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
VAR00021	5	4.00	5.00	3.8000	.44721
VAR00022	5	3.00	5.00	4.4000	.89443
VAR00023	5	3.00	5.00	4.0000	.70711
VAR00024	5	4.00	5.00	4.2000	.44721
VAR00025	5	4.00	5.00	4.4000	.54772
รวมด้านโครงสร้าง	5	4.25	4.56	4.3417	.13550
รวมด้านความสำคัญ	5	4.25	4.56	4.3250	.12699
รวมด้านนำไปใช้	5	4.00	5.00	4.3000	.44721
รวม	5	4.00	5.00	4.3360	.12721
Valid N (listwise)	5				

2. ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation: C.V.) ของชุดการนิเทศแบบ PDER

2.1 ผลการทดลองใช้ ครั้งที่ 1 (กลุ่มตัวอย่าง 3 คน)

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังการใช้ชุดการนิเทศจากการทดลองกลุ่มเดียว 1:3

คนที่	คะแนนก่อนใช้ชุดการนิเทศ	คะแนนหลังใช้ชุดการนิเทศ
1	15	23
2	13	25
3	12	25
คะแนนรวม	40	73
\bar{X}	13.33	24.33
S.D.	1.53	1.15

1) ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

$$E.I. = \frac{\text{Posttest score} - \text{Pretest score}}{\text{Maximum possible score} - \text{Pretest score}}$$

$$E.I. = \frac{73 - 40}{(3 \times 30) - 40}$$

$$E.I. = \frac{73 - 40}{300 - 40}$$

$$E.I. = \frac{33}{50}$$

$$E.I. = 0.66$$

2) หาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน

$$C.V. = \frac{S.D.}{\bar{X}} \times 100$$

$$C.V. = \frac{1.15}{24.33} \times 100$$

$$C.V. = 4.73$$

2.2 ผลการทดลองใช้ ครั้งที่ 2 (กลุ่มตัวอย่าง 10 คน)

ตาราง 34 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังการใช้ชุดการนิเทศ
จากการทดลองกลุ่มเล็ก 1:10

คนที่	คะแนนก่อนใช้ชุดการนิเทศ	คะแนนหลังใช้ชุดการนิเทศ
1	17	26
2	16	27
3	19	25
4	12	25
5	14	26
6	15	27
7	12	27
8	13	24
9	16	25
10	15	21
คะแนนรวม	149	253
\bar{X}	14.90	25.30
S.D.	2.23	1.83

1) ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

$$E.I. = \frac{\text{Posttest score} - \text{Pretest score}}{\text{Maximum possible score} - \text{Pretest score}}$$

$$E.I. = \frac{253 - 149}{(10 \times 30) - 253}$$

$$E.I. = \frac{253 - 149}{300 - 253}$$

$$E.I. = \frac{104}{151}$$

$$E.I. = 0.69$$

2) หาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน

$$C.V. = \frac{S.D.}{\bar{X}} \times 100$$

$$C.V. = \frac{1.83}{25.30} \times 100$$

$$C.V. = 7.24$$

2.3 ผลการทดลองใช้ ครั้งที่ 3 (กลุ่มตัวอย่าง 30 คน)

ตาราง 35 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังการใช้ชุดการนิเทศ
จากการทดลองภาคสนาม 1:100

คนที่	คะแนนก่อนใช้ชุดการนิเทศ	คะแนนหลังใช้ชุดการนิเทศ
1	13	23
2	19	26
3	14	26
4	12	25
5	11	26
6	14	28
7	17	25

ตาราง 35 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนใช้ชุดการนิเทศ	คะแนนหลังใช้ชุดการนิเทศ
8	19	27
9	12	24
10	22	26
11	19	25
12	15	27
13	12	27
14	14	26
15	18	26
16	16	27
17	23	25
18	17	23
19	13	25
20	14	24
21	16	26
22	14	25
23	12	24
24	16	27
25	19	24
26	18	26
27	14	23
28	12	25
29	16	25
30	12	22
คะแนนรวม	463	758
\bar{X}	15.43	25.27
S.D.	3.14	1.44

1) ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

$$E.I. = \frac{\text{Posttest score} - \text{Pretest score}}{\text{Maximum possible score} - \text{Pretest score}}$$

$$E.I. = \frac{758 - 463}{(30 \times 30) - 463}$$

$$E.I. = \frac{758 - 463}{900 - 463}$$

$$E.I. = \frac{295}{437}$$

$$E.I. = 0.68$$

2) หาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน

$$C.V. = \frac{S.D.}{\bar{X}} \times 100$$

$$C.V. = \frac{1.44}{25.27} \times 100$$

$$C.V. = 5.70$$

2. ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูผู้ช่วยก่อนและหลังการนิเทศ

T-Test

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
ก่อนเรียน	17.8136	59	2.66183	.34654
Pair 1 หลังเรียน	25.1017	59	2.13101	.27743

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 หลังเรียน & ก่อนเรียน	59	.228	.082

Paired Samples Test

	Paired Differences			
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference
				Lower
Pair 1 หลังเรียน - ก่อนเรียน	7.28814	3.00603	.39135	6.50476

Paired Samples Test

	Paired Differences	t	df	Sig. (2-tailed)
	95% Confidence Interval of the Difference			
	Upper			
Pair 1 หลังเรียน - ก่อนเรียน	8.07151	18.623	58	.000

3. ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

Descriptives**Descriptive Statistics**

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00001	59	2.00	3.00	2.97	.18
VAR00002	59	2.00	3.00	2.90	.30
VAR00003	59	2.00	3.00	2.86	.35
VAR00004	59	2.00	3.00	2.85	.36
VAR00005	59	2.00	3.00	2.80	.41
VAR00006	59	2.00	3.00	2.92	.28
VAR00007	59	2.00	3.00	2.64	.48
sum	59	2.57	3.00	2.85	.11
Valid N (listwise)	59				

4. ผลการสังเกตการจัดการเรียนรู้

Descriptives

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
VAR00001	59	2.00	3.00	2.6593	.51839
VAR00002	59	2.00	3.00	2.6763	.49073
VAR00003	59	2.00	3.00	2.5237	.49839
VAR00004	59	2.00	3.00	2.5732	.52364
VAR00005	59	2.00	3.00	2.5407	.50073
VAR00006	59	2.00	3.00	2.6085	.48422
VAR00007	59	2.00	3.00	2.5915	.46137
VAR00008	59	2.00	3.00	2.5813	.53126
VAR00009	59	2.00	3.00	2.5576	.50248
VAR00010	59	2.00	3.00	2.5102	.49190
VAR00011	59	2.00	3.00	2.4998	.49190
VAR00012	59	2.00	3.00	2.5915	.50722
VAR00013	59	2.00	3.00	2.5746	.50364
VAR00014	59	2.00	3.00	2.5915	.51422
VAR00015	59	2.00	3.00	2.5407	.53073
VAR00016	59	2.00	3.00	2.5068	.47545
VAR00017	59	2.00	3.00	2.6254	.50364
ชั้นนำ	59	2.00	3.00	2.5661	.36689
ชั้นสอน	59	2.00	3.00	2.5964	.40350
ชั้นสรุป	59	2.00	3.00	2.5520	.44962
ชั้นวัดผล	59	2.00	3.00	2.5542	.45132
รวม	59	2.00	3.00	2.5836	.35985
Valid N (listwise)	59				

5. ความคิดเห็นของครูผู้ช่วยที่มีต่อการนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน

Frequency Table

SEX				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
หญิง	53	89.83	89.83	89.83
Valid ชาย	6	10.17	10.17	100.00
Total	59	100.00	100.00	

AGE

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 20-30 ปี	54	91.53	91.53	91.53
Valid 31-40 ปี	5	8.47	8.47	100.00
Total	59	100.00	100.00	

EDU

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ปริญญาตรี	56	94.92	94.92	94.92
Valid ปริญญาโท	3	5.08	5.08	100.00
Total	59	100.00	100.00	

MAJOR

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid การจัดการสารสนเทศและคอมพิวเตอร์	1	1.69	1.69	1.69
Valid การประถมศึกษา	4	6.78	6.78	8.47
Valid คณิตศาสตร์	10	16.95	16.95	25.42
Valid คอมพิวเตอร์	2	3.39	3.39	28.81
Valid เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	1.69	1.69	30.51
Valid พัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร	1	1.69	1.69	32.20
Valid ภาษาไทย	11	18.64	18.64	50.84
Valid ภาษาเพื่อการพัฒนา (ไทย-อังกฤษ)	2	3.39	3.39	52.54
Valid ภาษาอังกฤษ	18	30.51	30.51	83.05
Valid วิทยาศาสตร์	9	15.25	15.25	100.00
Total	59	100.00	100.00	

SUBJECT

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ภาษาไทย	10	16.95	16.95	16.95
คณิตศาสตร์	15	25.42	25.42	42.37
ภาษาอังกฤษ	17	28.81	28.81	71.19
Valid วิทยาศาสตร์	8	13.56	13.56	84.75
วิทยาศาสตร์(วิทยากร คำนวณ)	9	15.25	15.25	100.00
Total	59	100.00	100.00	

LEVEL

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ประถมศึกษาตอนต้น(ป.1-3)	22	37.29	37.29	37.29
Valid ประถมศึกษาตอนปลาย(ป.4-6)	24	40.68	40.68	77.97
มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.1-3)	13	22.03	22.03	100.00
Total	59	100.00	100.00	

SIZE

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ขนาดเล็ก	18	30.51	30.51	30.51
ขนาดกลาง	25	42.37	42.37	72.88
ขนาดใหญ่	16	27.12	27.12	100.00
Total	59	100.00	100.00	

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
P1	59	3.00	5.00	4.5424	.59660
P2	59	3.00	5.00	4.6271	.55393
P3	59	3.00	5.00	4.5593	.62343
P4	59	3.00	5.00	4.4237	.72405
D1	59	3.00	5.00	4.5254	.59758
D2	59	3.00	5.00	4.5085	.59807
D3	59	3.00	5.00	4.5085	.62623
D4	59	3.00	5.00	4.3051	.70109
D5	59	3.00	5.00	4.2542	.73328
D6	59	3.00	5.00	4.2618	.68464
D7	59	3.00	5.00	4.2423	.70938
D8	59	3.00	5.00	4.2487	.63227
D9	59	3.00	5.00	4.3559	.63688
D10	59	3.00	5.00	4.4237	.69984
D11	59	3.00	5.00	4.1695	.74631
D12	59	3.00	5.00	4.4746	.56800
D13	59	3.00	5.00	4.4576	.62483
D14	59	3.00	5.00	4.3390	.63273
D15	59	2.00	5.00	4.2203	.76717
E1	59	3.00	5.00	4.5085	.67907
E2	59	3.00	5.00	4.2373	.75061
E3	59	3.00	5.00	4.5763	.56335
R1	59	3.00	5.00	4.5424	.59660
R2	59	3.00	5.00	4.4407	.65050
R3	59	2.00	5.00	4.3220	.79742
P	59	3.25	5.00	4.5381	.52279
D	59	3.20	5.00	4.3537	.49072
E	59	3.33	5.00	4.4407	.54118
R	59	3.00	5.00	4.4350	.57819
PDER	59	3.20	5.00	4.4419	.50005
Valid N (listwise)	59				

ภาคผนวก ช
การเผยแพร่ผลงาน

ผู้วิจัยได้ทำการเผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 กับผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องหลากหลายรูปแบบดังนี้

ที่	วิธีการเผยแพร่	สถานที่/แหล่งอ้างอิง	ระยะเวลา
1.	สรุปย่อสาระสำคัญเป็นแผ่นพับเผยแพร่ ในที่ประชุมผู้บริหารสถานศึกษา	โรงแรมแกรนด์เซาท์เทิร์น อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช	10 สิงหาคม 2562
2.	นำเสนองานวิจัยในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยโครงการวิจัย และพัฒนานวัตกรรมการศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	โรงแรมริเวอร์ไซด์ เขตบางพลัด กรุงเทพฯ	20-21 กรกฎาคม 2562
3.	เผยแพร่ผลการวิจัยทาง website ของ สำนักพัฒนานวัตกรรมการศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ระบบสารสนเทศงานวิจัยและ นวัตกรรมการศึกษา สำนักพัฒนา นวัตกรรม สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน http://www.ska2.go.th	15 พฤศจิกายน 2562
4.	เผยแพร่ผลการวิจัยทาง website ของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 http://www.nst2.go.th	20 มกราคม 2563
5.	เผยแพร่ผลงานวิจัยกับศึกษานิเทศก์ เขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ ได้แก่ 1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1-4 2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1-3 3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 12	หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ที่ ศธ 04070/ 4211 ลงวันที่ 5 พฤศจิกายน 2562	5 พฤศจิกายน 2562
6.	จัดประชุมให้ความรู้ขยายผล การดำเนินงานการนิเทศแบบ PDER ให้กับ ครูผู้ช่วยในศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 8 อำเภอพิปูน จำนวน 17 คน	โรงเรียนวัดหน้าเขา	16-18 ตุลาคม 2562

เผยแพร่เป็นแผนผังในวารสารการประชุมต่าง ๆ

วิธีดำเนินการ	
ประชากร	ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภูมิลำเนาพักอาศัยใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2561 จำนวน 198 คน
กลุ่มตัวอย่าง	ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 59 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และในแต่ละชั้นใช้วิธีการจับสลากอย่างสุ่มจำนวน 30 % ของประชากร
เครื่องมือ	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ชุดเครื่องมือของ PDEE เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความรู้และ ประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 4 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบประเมินคุณภาพของครูตามนิเทศแบบ PDEE เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความรู้และประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน ฉบับที่ 2 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้และประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน ฉบับที่ 3 แบบประเมินความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน และฉบับที่ 4 แบบทดสอบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการนิเทศแบบ PDEE เพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะด้าน การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน 2
การเก็บรวบรวม ข้อมูล	เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินคุณภาพของครูตามนิเทศแบบ PDEE เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน จากครูผู้สอน จำนวน 5 คน ในเดือนมีนาคม 2561 และการเก็บ รวบรวมข้อมูลของครูตามนิเทศ โดยครูนำชุดการนิเทศแบบ PDEE เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การวัดและ ประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 59 คน มีขั้นตอนการดำเนินการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนการนิเทศ (P-Planing) ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (D-Doing) ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการนิเทศ (E-Evaluating) และขั้นตอนที่ 4 การสรุปและรายงานผลการนิเทศ (R-Reporting)
การวิเคราะห์ ข้อมูล	ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ของแบบสอบถาม ค่าดัชนีประสิทธิผลของครูตามนิเทศ ค่าดัชนีประสิทธิ การกระจาย และการทดสอบค่าสถิติ t test แบบ Paired - samples t test
ผลการวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลการประเมินคุณภาพของครูตามนิเทศ โดยใช้ครูผู้สอน พบว่าในภาพรวมครูตามนิเทศมีความพึงพอใจในระดับดี 2. ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนก่อนและหลังการนิเทศ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการ นิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ผลการประเมินความสามารถของครูในการออกแบบการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนมีความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน อยู่ในระดับดี 4. ผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับครูผู้สอนการนิเทศแบบ PDEE และประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน พบว่า ในภาพรวม ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อการนิเทศ ว่าดำเนินการด้วยอยู่ในระดับมาก

รายงานผลการวิจัย
งานพัฒนา PDEE
 เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย นางนันทัญญ์ หนูรัตน์
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษา

สาระวิจัยและพิจารณาปัญหา

การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการในการช่วยผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาให้พัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู การนิเทศเป็นการช่วยผู้สอนในการพัฒนาตนเองและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู การนิเทศเป็นการช่วยผู้สอนในการพัฒนาตนเองและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู การนิเทศเป็นการช่วยผู้สอนในการพัฒนาตนเองและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพนิเทศแบบ PDEE เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนก่อนและหลังการนิเทศแบบ PDEE เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการออกแบบการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการนิเทศแบบ PDEE

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภูมิลำเนาพักอาศัยใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2561 จำนวน 198 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภูมิลำเนาพักอาศัยใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 59 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และในแต่ละชั้นใช้วิธีการจับสลากอย่างสุ่มจำนวน 30 % ของประชากร

บทสรุป

1. ศึกษาประสิทธิผล โดยใช้ชุดเครื่องมือของ PDEE เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. ศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้และประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน
- 2.1 ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน
- 2.2 ความสามารถของครูผู้สอนในการออกแบบการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน
- 2.3 ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนการนิเทศแบบ PDEE เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับ การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะของครูผู้สอนในการนิเทศ
3. แนวคิดของ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

↓

ชุดการนิเทศแบบ PDEE เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษา

↓

ผลการนิเทศ

1. ผลการประเมินคุณภาพการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาระดับมัธยมศึกษา
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้และประเมินผล การเรียนรู้ในชั้นเรียน

เผยแพร่โดยการนำเสนองานวิจัย ณ โรงแรมริเวอร์ไซด์ เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 20-21 กรกฎาคม 2562

เผยแพร่ผลการวิจัยทาง website ของสำนักพัฒนานวัตกรรมการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
<http://www.ska2.go.th/reis/>

กลุ่มวิจัยและส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา สำนักพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

REIS
RESEARCH & EDUCATIONAL INNOVATION INFORMATION SYSTEM

Instruction Evaluation Curriculum
Media Management

Home Research Innovation วิจัยนำเสนอผลงาน สัมมนาวิชาการ คู่มือการใช้ ผู้ดูแลระบบ

ข่าวงานวิจัย
ปาเพ็ญ ทยกุลลับ. (2562). การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

บทความโดย

เข้าชม 36 | แชร์

เผยแพร่ผลการวิจัยทาง website ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2

<http://www.nst2.go.th>

เรื่อง เผยแพร่ผลงานวิชาการ การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใน ชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

By admin มกราคม 20, 2020 เผยแพร่ผลงานวิชาการ กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล

การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใน ชั้นเรียนของครูผู้ช่วย
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใน ชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2
ชื่อผู้วิจัย	บำเพ็ญ หนูกลับ
ปี พ.ศ.	2562

เผยแพร่โดยการนำเสนองานวิจัยในการประกวดรางวัลทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) ครั้งที่ 9 ปีการศึกษา 2562 ณ โรงเรียนสตรีทุ่งสง จ. นครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ 18-20 มีนาคม 2563

ได้รับเกียรติบัตรรางวัลทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) ชนะเลิศระดับเหรียญทอง ประเภทศึกษานิเทศก์ยอดเยี่ยมด้านส่งเสริมการใช้นวัตกรรม PLC ระดับภาคใต้ จากการนำเสนองานวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๐๗๐/๒๕๖๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๒ ถนนเชียงใหม่
ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐

พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๑,๓,๔
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๓,๒,๓
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แผ่น CD งานวิจัยและนวัตกรรม จำนวน ๑ แผ่น
๒. แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงาน จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางบำเพ็ญบุญอับ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒ เห็นว่าผลงานวิจัย
และนวัตกรรมนี้มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงขออนุญาตเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ราชินีใจดี

(สุภาวดี กวินศิริ)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราช
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๒

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

โทร. ๐-๗๕๕๓-๑๖๗๐ ถึง ๒๐๕

โทรสาร ๐-๗๕๕๖-๐๕๖๓

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ศุภรัตน์ อินทรสมบูรณ์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์
สังกัด สพพ. สุราษฎร์ธานี เขต 2

ได้รับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต 2 พร้อมชุดการนิเทศ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จากการศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ มีความเห็นดังนี้

- มีความสมบูรณ์ของเนื้อหา
- มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ
- สามารถนำไปใช้ได้จริง
- มีประโยชน์ทางวิชาการต่อครู และศึกษานิเทศก์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม(ถ้ามี)

ไม่เห็นด้วยกับความเห็นที่ส่งมาคือ หากต้องการปรับปรุงเนื้อหา
ที่ส่งมาควรแก้ไขเพิ่มเติม วิชาภาษาอังกฤษ (สอนที่ 6/1)
ได้ส่งแล้ว ขอบขอบคุณมาก

ลงชื่อ ศุภรัตน์ อินทรสมบูรณ์ ผู้รับเอกสาร
(พ.ศ. ศุภรัตน์ อินทรสมบูรณ์)
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ข้าพเจ้า (ชาย/นาง/นางสาว) ศิวรักษ์ นิ่มนอก ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์
สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษและศรีสะเกษราชบุรี ๒๐๖.๓

ได้รับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เรื่อง การนิเทศแบบ PDER เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 พร้อมชุดการนิเทศ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จากการศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ มีความเห็นดังนี้

- มีความสมบูรณ์ของเนื้อหา
- มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ
- สามารถนำไปใช้ได้จริง
- มีประโยชน์ทางวิชาการต่อครู และศึกษานิเทศก์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม(ถ้ามี)

ผลงานมีคุณภาพทันสมัย สามารถนำไปใช้พัฒนาครูได้เป็นอย่างดี

ลงชื่อ ผู้รับเอกสาร
(น.ศิวรักษ์ นิ่มนอก)
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์

แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) วิษณุกร ไกรศรี ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์
สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 นครศรีธรรมราช เขต 2

ได้รับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เรื่อง การนิเทศแบบ PDR เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้ช่วยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 นครศรีธรรมราช เขต 2 พร้อมชุดการนิเทศ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จากการศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ มีความเห็นดังนี้

- มีความสมบูรณ์ของเนื้อหา
- มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ
- สามารถนำไปใช้ได้จริง
- มีประโยชน์ทางวิชาการต่อครู และศึกษานิเทศก์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม(ถ้ามี)

เป็นคุณประโยชน์ มีประโยชน์ในการพัฒนาครูมีนอกร่างนี้

ลงชื่อ วิษณุกร ไกรศรี ผู้รับเอกสาร
(นางวิษณุกร ไกรศรี)
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์

ภาคผนวก ซ
ภาพประกอบการนิเทศ

กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างวันที่ 9-11 สิงหาคม 2561 ณ ห้องประชุมคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ใสใหญ่)
อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ

วิทยากรบรรยายให้ความรู้

ร่วมวางแผนการปฏิบัติงานกลุ่ม

ตัวแทนนำเสนอ

ฝึกปฏิบัติการสาธิตการสอน

ทีมนี้เทศร่วมแลกเปลี่ยนและสะท้อนผล

ร่วมวางแผนการนำไปใช้ปฏิบัติในชั้นเรียน

ตัวอย่างการนิเทศครูผ่านเครือข่ายกลุ่ม Line

ตัวอย่างการนิเทศครูผ่านเครือข่ายกลุ่ม Line

งานวัดผล...ครูผู้ช่วย

1 69

วิรัชกันธี ธีระวงศ์

ผมขอชื่นชมในความตั้งใจของคุณครูในพรศรับ จากที่ได้ดูคลิปการสอนของคุณครู ผมคิดว่าส่วนใหญ่คุณครูทำได้ดีครับ แต่จะดียิ่งขึ้นถ้ามีการยกตัวอย่างให้เห็นความหลากหลาย ในคลิปจะเห็นว่าครูชไมพรยกตัวอย่างการหารด้วยเลข 6 ทั้งสามตัวอย่าง คุณครูควรเปลี่ยนเป็นการหารด้วยจำนวนอื่นบ้าง จะทำให้เด็กได้เห็นแนวคิดที่หลากหลายขึ้นครับ

18.14 น.

อ่านแล้ว 43
18.16 น.

เพื่อให้กำลังใจครูในพร คุณครูณัฐมล ในฐานะบัดดี้ มีอะไรจะแนะนำเพิ่มเติมบ้างคะ

ณัฐมล สัมศรีพรธา

คะ สิ่งแรกเริ่มค้นคว้าเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจคะ คุณครูใช้กิจกรรม BBL ทำให้อยากทราบว่าครูให้นักเรียนเอาแก้วน้ำมาทำอะไร เป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของเด็กคะ และควรมีการถามความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วย

18.17 น.

อ่านแล้ว 43
18.19 น.

ต่อไปครูโอบุสดา ซึ่งเป็นครูบัดดี้มีกำหนด มีข้อเสนอแนะอะไรเพิ่มเติมบ้างคะ

New... 😊

จากที่ได้ดูคลิปนะคะ มีประเด็นที่น่าจะต้องพัฒนาคือ การใช้คำถามจะเห็นว่าคุณครูถามนักเรียนแบบรวม ๆ ทั้งขึ้น ไม่เฉพาะเจาะจงใครคนใดคนหนึ่ง ซึ่งนักเรียนบางคนอาจจะไม่เข้าใจ ไม่กล้าตอบ ทำให้คุณครูคิดว่านักเรียนเข้าใจทุกคน และคุณครูควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มด้วยจะดีมากคะ

18.20 น.

คะ เห็นด้วยกับทุกท่านคะ และขอเพิ่มเติมในส่วนของการวัดและประเมินผลนะคะ ควรมีวัดและประเมินผลผู้เรียนระหว่างเป็นรายบุคคลเพื่อสะท้อนผลการเรียนรู้และจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียน และขอให้คุณครูนำข้อเสนอแนะเหล่านี้ไปปรับปรุงและพัฒนาในครั้งต่อไปนะคะ

อ่านแล้ว 43
18.22 น.

Sofadang 🌟🌱

ขอบคุณมากคะ

18.24 น.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางบำเพ็ญ หนูกลับ
วันเดือนปีเกิด	17 กันยายน 2514
สถานที่เกิด	อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	66/20 ถนนยุทธศาสตร์ ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา จากวิทยาลัยครุนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2540	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถิติการศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2560	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผลงานทางวิชาการ	<ol style="list-style-type: none">ชุดฝึกอบรมการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยเน้นทักษะการคิดรายงานผลการสร้างและพัฒนาคู่มือการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริงสำหรับครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมิน ตามสภาพจริงสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้รายงานการวิจัยรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและ ประเมินตามสภาพจริงสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้รายงานการวิจัยรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัด การเรียนรู้แบบโครงงานโดยใช้ 3R โมเดลของครูผู้สอนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2552-2561การถอดบทเรียนสถานศึกษาและครูที่ประสบผลสำเร็จ ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ

